

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-156-17

Druk nr 2066
Warszawa, 23 listopada 2017 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska oraz ustawy - Prawo ochrony środowiska z projektami aktów wykonawczych.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Środowiska.

Z poważaniem

(-) Beata Szydło

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska oraz ustawy – Prawo ochrony środowiska¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2016 r. poz. 1688 oraz z 2017 r. poz. 1566 i 1567) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 w ust. 1 pkt 16 otrzymuje brzmienie:
„16) prowadzenie porównań międzylaboratoryjnych i badań biegłości;”;
- 2) w art. 28f w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) udział w porównaniach międzylaboratoryjnych i badaniach biegłości.”;
- 3) w art. 28g:
 - a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Do zadań krajowego laboratorium referencyjnego i wzorcującego należy zapewnienie nadzoru nad jakością badań powietrza atmosferycznego wykonywanych w ramach programów państwowego monitoringu środowiska, poprzez:
 - 1) organizowanie i wykonywanie porównań międzylaboratoryjnych i badań biegłości;
 - 2) dokonywanie przeglądów systemów zapewnienia i kontroli jakości w instytucjach obsługujących sieci pomiarowe i poszczególne punkty pomiarowe co najmniej raz na pięć lat;
 - 3) koordynację właściwego stosowania metodyk referencyjnych i wykazywania równoważności metodyk niereferencyjnych;
 - 4) wdrażanie nowych metod badawczych;
 - 5) uczestniczenie, przynajmniej raz na trzy lata, w programach zapewnienia jakości organizowanych przez Komisję Europejską.”,

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Komisji (UE) 2015/1480 z dnia 28 sierpnia 2015 r. zmieniającą niektóre załączniki do dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/107/WE i 2008/50/WE ustanawiających przepisy dotyczące metod referencyjnych, zatwierdzania danych i lokalizacji punktów pomiarowych do oceny jakości powietrza (Dz. Urz. UE L 226 z 29.08.2015, str. 4).

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Zapewnienie nadzoru, o którym mowa w ust. 3, w odniesieniu do badań wykonywanych przez laboratoria, o których mowa w art. 28f ust. 1, polega również na:

- 1) ujednocnieniu metod i procedur badawczych;
- 2) szkoleniu pracowników tych laboratoriów w zakresie nowych metod badawczych;
- 3) koordynacji na terenie kraju udziału w programach zapewnienia jakości organizowanych przez Komisję Europejską;
- 4) wspieraniu prac prowadzonych przez europejską sieć krajowych laboratoriów referencyjnych ustanowioną przez Komisję Europejską.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2017 r. poz. 519, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 88 dodaje się ust. 5–11 w brzmieniu:

„5. Na potrzeby dokonywania oceny jakości powietrza, analiz rozprzestrzeniania się substancji w powietrzu oraz prognoz zmian jego jakości uzyskiwanych w ramach państwowego monitoringu środowiska wykonuje się modelowanie matematyczne transportu i przemian substancji w powietrzu i analizy wyników tego modelowania.

6. Modelowanie matematyczne transportu i przemian substancji w powietrzu i analizy wyników tego modelowania wykonuje się na potrzeby:

- 1) dokonywania oceny poziomów substancji w powietrzu i klasyfikacji stref, o których mowa w art. 89;
- 2) ustalenia odpowiedniego sposobu oceny jakości powietrza w poszczególnych strefach, o którym mowa w ust. 2;
- 3) określania ryzyka przekroczeń poziomów dopuszczalnych albo przekroczeń poziomów docelowych lub dopuszczalnych, powiększonych o margines tolerancji, lub poziomów alarmowych oraz celów długoterminowych, spowodowanych przenoszeniem zanieczyszczeń z terytorium innego państwa, o których mowa w art. 92a ust. 1, dla każdego roku podlegającego ocenie, o której mowa w art. 89;
- 4) określania ryzyka wystąpienia przekroczenia poziomu alarmowego, dopuszczalnego lub docelowego substancji w powietrzu albo wystąpienia

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 785, 898, 1089, 1529, 1566, 1888, 1999 i 2056.

przekroczenia poziomu alarmowego, dopuszczalnego lub docelowego substancji, o którym mowa w art. 93 ust. 1;

- 5) wyznaczania reprezentatywności stanowisk pomiarowych, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 90 ust. 3;
- 6) prognozowania stężeń substancji w powietrzu na potrzeby opracowania krajowego programu ochrony powietrza, o którym mowa w art. 91c.

7. Modelowanie matematyczne transportu i przemian substancji w powietrzu i analizy wyników tego modelowania wykonuje Instytut Ochrony Środowiska – Państwowy Instytut Badawczy, zwany dalej „Instytutem Ochrony Środowiska”.

8. Instytut Ochrony Środowiska współpracuje z ministrem właściwym do spraw środowiska oraz Głównym Inspektorem Ochrony Środowiska przy rozwijaniu badań naukowych dotyczących modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu oraz narzędzi do tego modelowania. Warunki i szczegółowy zakres tej współpracy określa porozumienie zawarte pomiędzy tymi podmiotami.

9. Zadania Instytutu Ochrony Środowiska, o których mowa w ust. 7 i 8, są finansowane ze środków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w ramach celu określonego w art. 400a ust. 1 pkt 15.

10. Zadanie, o którym mowa w ust. 8, jest finansowane w wysokości określonej w porozumieniu zawartym pomiędzy Narodowym Funduszem Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, ministrem właściwym do spraw środowiska, Instytutem Ochrony Środowiska i Głównym Inspektorem Ochrony Środowiska.

11. Finansowanie zadań, o których mowa w ust. 7 i 8, następuje z zachowaniem trybu i zasad udzielania i rozliczania dotacji przez Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, ustalanych na podstawie art. 400h ust. 2 pkt 7.”;

2) w art. 90:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska dokonuje oceny poziomów substancji w powietrzu w strefach na podstawie wyników pomiarów lub innych metod oceny jakości powietrza, w tym modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku dokonywania oceny poziomów substancji w powietrzu z wykorzystaniem metod modelowania matematycznego transportu i przemian

substancji w powietrzu, wojewódzki inspektor ochrony środowiska posługuje się wynikami modelowania i analizami, o których mowa w art. 88 ust. 6 pkt 1 i 2.”,

c) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 3, ustalone zostaną:

- 1) zakresy wymaganych pomiarów, z podziałem na pomiary ciągłe oraz wskaźnikowe;
- 2) kryteria lokalizacji punktów pomiarowych oraz wymagania dotyczące reprezentatywności stanowisk pomiarowych;
- 3) minimalna liczba stałych stanowisk pomiarowych z uwzględnieniem źródeł emisji;
- 4) przypadki, gdy ocena jakości powietrza:
 - a) powinna być dokonywana metodami pomiarowymi,
 - b) może być dokonywana:
 - przy zastosowaniu kombinacji metod pomiarowych i metod modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu,
 - metodami modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu lub innymi metodami szacowania;
- 5) metodyki referencyjne;
- 6) wymagania dotyczące jakości pomiarów i innych metod oceny jakości powietrza, w tym modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu, oraz dokumentacji dotyczącej uzasadnienia lokalizacji punktów pomiarowych, w tym jej zakres;
- 7) kryteria kontroli poprawności danych dotyczących substancji w powietrzu w trakcie ich agregacji i obliczania parametrów statystycznych dla substancji w powietrzu.

5. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 3, mogą zostać ustalone:

- 1) dopuszczalna częstość przekraczania progów oszacowania;
- 2) zakres i cel prowadzenia pomiarów wspomagających ocenę jakości powietrza, w szczególności zakres prowadzenia analiz składu chemicznego pyłu.”,

d) w ust. 6 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) sprawuje nadzór nad koordynacją na terenie kraju udziału w programach zapewnienia jakości organizowanych przez Komisję Europejską.”;

- 3) w art. 92a po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Ryzyko przekroczeń poziomów dopuszczalnych albo przekroczeń poziomów docelowych lub dopuszczalnych, powiększonych o margines tolerancji, lub poziomów alarmowych oraz celów długoterminowych, spowodowanych przenoszeniem zanieczyszczeń z terytorium innego państwa, ocenia się na podstawie wyników pomiarów lub przy wykorzystaniu wyników modelowania i analiz, o których mowa w art. 88 ust. 6 pkt 3.”;

- 4) w art. 93 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Ryzyko wystąpienia przekroczenia poziomu alarmowego, dopuszczalnego lub docelowego substancji w powietrzu oraz wystąpienie przekroczenia poziomu alarmowego, dopuszczalnego lub docelowego substancji ocenia się na podstawie wyników pomiarów lub przy wykorzystaniu wyników modelowania i analiz, o których mowa w art. 88 ust. 6 pkt 4.”;

- 5) w art. 94:

- a) po ust. 1e dodaje się ust. 1f–1h w brzmieniu:

„1f. Główny Inspektor Ochrony Środowiska przekazuje Instytutowi Ochrony Środowiska wyniki pomiarów, o których mowa w art. 90 ust. 1, na potrzeby wykonywania przez Instytut Ochrony Środowiska modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu i analiz wyników tego modelowania.

1g. Instytut Ochrony Środowiska przekazuje Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska wyniki modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu i analizy wyników tego modelowania, na potrzeby realizacji zadań, o których mowa w art. 88 ust. 6 pkt 1–5.

1h. Instytut Ochrony Środowiska przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska wyniki modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu i analizy wyników tego modelowania, na potrzeby realizacji zadania, o którym mowa w art. 88 ust. 6 pkt 6.”,

- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw środowiska, biorąc pod uwagę konieczność gromadzenia danych i informacji na potrzeby krajowe i zobowiązań międzynarodowych, określi, w drodze rozporządzenia, zakres i sposób przekazywania informacji, o których mowa w ust. 1 i 1f–2a.”.

Art. 3. 1. W latach 2017–2026 maksymalny limit wydatków Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska będący skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi w:

- 1) 2017 r. – 0,00 zł;
- 2) 2018 r. – 0,00 zł;
- 3) 2019 r. – 540 000 zł;
- 4) 2020 r. – 650 000 zł;
- 5) 2021 r. – 650 000 zł;
- 6) 2022 r. – 650 000 zł;
- 7) 2023 r. – 650 000 zł;
- 8) 2024 r. – 650 000 zł;
- 9) 2025 r. – 650 000 zł;
- 10) 2026 r. – 650 000 zł.

2. W latach 2017–2026 maksymalny limit wydatków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej będący skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi w:

- 1) 2017 r. – 920 000 zł;
- 2) 2018 r. – 2 230 000 zł;
- 3) 2019 r. – 2 670 000 zł;
- 4) 2020 r. – 2 030 000 zł;
- 5) 2021 r. – 1 970 000 zł;
- 6) 2022 r. – 2 030 000 zł;
- 7) 2023 r. – 1 970 000 zł;
- 8) 2024 r. – 2 230 000 zł;
- 9) 2025 r. – 1 970 000 zł;
- 10) 2026 r. – 2 030 000 zł.

3. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków określonego w ust. 2 wprowadza się mechanizm korygujący polegający na ograniczeniu wydatków przeznaczonych na sfinansowanie zadań, o których mowa w art. 88 ust. 7 i 8 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

4. Ograniczenie wydatków, o którym mowa w ust. 3, polega na:

- 1) ograniczeniu zakresu współpracy, o której mowa w art. 88 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, albo jej zawieszeniu w danym roku budżetowym;
- 2) ograniczeniu zakresu modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu na potrzeby wyznaczania reprezentatywności stanowisk pomiarowych, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 90 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 2.

5. Mechanizm korygujący nie może stwarzać zagrożenia utraty możliwości realizacji obowiązków Rzeczypospolitej Polskiej wynikających z art. 6, art. 7, art. 10 i art. 14 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy (Dz. Urz. UE L 152 z 11.06.2008, str. 1, z późn. zm.³⁾), art. 4 dyrektywy 2004/107/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie arsenu, kadmu, rtęci, niklu i wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych w otaczającym powietrzu (Dz. Urz. UE L 23 z 26.01.2005, str. 3, z późn. zm.⁴⁾), art. 9 i art. 10 decyzji wykonawczej Komisji 2011/850/UE z dnia 12 grudnia 2011 r. ustanawiającej zasady stosowania dyrektyw 2004/107/WE i 2008/50/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do systemu wzajemnej wymiany informacji oraz sprawozdań dotyczących jakości otaczającego powietrza (Dz. Urz. UE L 335 z 17.12.2011, str. 86, z późn. zm.⁵⁾) oraz zagrożenia możliwości wykonania zadania, o którym mowa w art. 88 ust. 6 pkt 1–3 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

6. Minister właściwy do spraw środowiska monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o których mowa w ust. 2, oraz w razie potrzeby wdraża mechanizm korygujący.

Art. 4. 1. Modelowanie matematyczne transportu i przemian substancji w powietrzu i analizy wyników tego modelowania na potrzeby, o których mowa w art. 88 ust. 6 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wykonuje się po raz pierwszy w 2019 r. i dotyczą one oceny poziomów substancji w powietrzu w 2018 r.

³⁾ Zmiana wymienionej dyrektywy została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 226 z 29.08.2015, str. 4.

⁴⁾ Zmiany wymienionej dyrektywy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2009, str. 109 oraz Dz. Urz. UE L 226 z 29.08.2015, str. 4.

⁵⁾ Zmiana wymienionej decyzji została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 156 z 20.06.2017, str. 36.

2. Modelowanie matematyczne transportu i przemian substancji w powietrzu i analizy wyników tego modelowania na potrzeby, o których mowa w art. 88 ust. 6 pkt 2–4 oraz 6 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wykonuje się po raz pierwszy w 2019 r.

Art. 5. 1. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Do badań powietrza atmosferycznego wykonywanych na podstawie umów, o których mowa w art. 28f ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, przepisy art. 28g ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się po upływie 90 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 6. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 90 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 2 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 90 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 2, jednak nie dłużej niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 94 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 2 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 94 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 7. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1, który wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska oraz ustawy – Prawo ochrony środowiska, zwany dalej „projektem ustawy zmieniającej”, dokonuje zmiany ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2016 r. poz. 1688, z późn. zm.) oraz zmiany ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2017 r. poz. 519, z późn. zm.).

Zmiana ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska, o której mowa w art. 1 projektu ustawy zmieniającej, ma na celu przeniesienie do prawa polskiego niektórych postanowień dyrektywy Komisji (UE) 2015/1480 z dnia 28 sierpnia 2015 r. zmieniającej niektóre załączniki do dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/107/WE i 2008/50/WE ustanawiających przepisy dotyczące metod referencyjnych, zatwierdzania danych i lokalizacji punktów pomiarowych do oceny jakości powietrza (Dz. Urz. UE L 226 z 29.08.2015, str. 4), zwanej dalej „dyrektywą 2015/1480”. Dyrektywa 2015/1480 wprowadza obowiązek zmiany przepisów krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej transponujących wymagania określone w dyrektywie 2004/107/WE oraz dyrektywie 2008/50/WE, w tym w zakresie aktualizacji Załącznika I Sekcja C dyrektywy 2008/50/WE. Dotyczy to m.in. nałożenia na Krajowe Laboratorium Referencyjne i Wzorcujące, zwane dalej „KLRiW”:

- odpowiedzialności za proces koordynacji na terenie Polski programów zapewnienia jakości organizowanych przez Wspólne Centrum Badawcze Komisji Europejskiej,
- koordynacji właściwego stosowania metodyk referencyjnych i wykazywania równoważności metodyk niereferencyjnych,
- udziału KLRiW przynajmniej raz na 3 lata w programach zapewnienia jakości organizowanych przez Komisję Europejską.

W wyniku projektowanej zmiany rozszerzony i doprecyzowany zostanie zakres zadań KLRiW, który w efekcie pozwoli na zapewnienie odpowiedniej jakości badań powietrza atmosferycznego, wykonywanych przez wojewódzkie inspektoraty ochrony środowiska, i przekazanie rzetelnej informacji o aktualnym stanie jakości powietrza na obszarze Polski oraz w konsekwencji określenie i realizację skutecznych działań naprawczych w ramach programów ochrony powietrza, mających na celu poprawę stanu jakości powietrza i ochronę zdrowia ludzkiego. Ponadto wejście w życie

projektowanej ustawy zmieniającej zapewni udział KLRiW w pracach nad programami jakości, w ramach Europejskiej Sieci Krajowych Laboratoriów Referencyjnych w zakresie powietrza atmosferycznego – AQUILA, która ma na celu zapewnienie spójnej polityki jakości w sieciach monitoringu powietrza na terenie Unii Europejskiej. Transpozycja dyrektywy 2015/1480 obejmuje w zakresie ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska:

- 1) zmianę brzmienia art. 2 ust. 1 pkt 16 – ujednoczenie nazewnictwa, będące skutkiem zmiany art. 28g ust. 3 pkt 1;
- 2) zmianę art. 28f ust. 2 pkt 3 – ujednoczenie nazewnictwa, będące skutkiem zmiany art. 28g ust. 3 pkt 1;
- 3) zmianę art. 28g ust. 3, polegającą na rozszerzeniu i doprecyzowaniu zakresu zadań krajowego laboratorium referencyjnego i wzorcującego, która zapewni transpozycję postanowień załącznika II dyrektywy 2015/1480 dotyczących zapewniania jakości w zakresie oceny jakości powietrza;
- 4) dodanie w art. 28g ust. 3a – zapewniające transpozycję załącznika II dyrektywy 2015/1480, który stanowi, że krajowe laboratoria referencyjne działające na terenie państw członkowskich są odpowiedzialne za proces koordynacji programów zapewniania jakości organizowanych przez Wspólne Centrum Badawcze Komisji Europejskiej, a także wspierają prace prowadzone przez europejską sieć krajowych laboratoriów referencyjnych ustanowioną przez Komisję Europejską.

W art. 5 ust. 1 projektu ustawy zmieniającej wprowadza się przepis przejściowy, który stanowi, że w sprawach wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie projektowanych zmian w ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska stosuje się przepisy dotychczasowe. Dodatkowo w ust. 2 zawarto przepis przejściowy, który stanowi, że do badań powietrza atmosferycznego wykonywanych na podstawie umów, o których mowa w art. 28f ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, zawartych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy, przepisy art. 28g ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym projektowaną ustawą, stosuje się po upływie 90 dni od dnia wejścia w życie ustawy zmieniającej.

Przewidziany termin wejścia w życie zmian w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska to dzień następujący po dniu ogłoszenia. Termin wynika z art. 4 ust. 1 dyrektywy 2015/1480, który stanowi, że wprowadzenie w życie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędne do wykonania

tej dyrektywy powinno nastąpić do dnia 31 grudnia 2016 r. Ze względu na upływ tego terminu niezbędne jest wejście w życie zmian w jak najkrótszym terminie, czyli dzień po ogłoszeniu.

Zmiana ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, o której mowa w art. 2 projektu ustawy zmieniającej, reguluje kwestie systemowego oraz naukowego wsparcia działań Inspekcji Ochrony Środowiska, prowadzonych na rzecz wykonywania ocen jakości powietrza, oraz systemu monitoringu zanieczyszczeń powietrza wynikami modelowania matematycznego. Proponowane rozwiązania zapewnią organom Inspekcji Ochrony Środowiska, wykonującym oceny jakości powietrza (wojewódzkim inspektorom ochrony środowiska i Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska), systematyczne dostarczanie niezbędnych oraz jednolitych i dobrej jakości danych, uzyskanych w oparciu o przyjętą i zastosowaną jednolitą dla całego kraju metodykę analiz numerycznych. Metodyka ta obejmie ponadto przygotowanie i ujednoczenie stosowanych danych meteorologicznych oraz dotyczących emisji do powietrza.

Wykonanie tych prac powierzone będzie Instytutowi Ochrony Środowiska – Państwowemu Instytutowi Badawczemu, zwanemu dalej „Instytutem Ochrony Środowiska”, co zapewni nie tylko odpowiedni nadzór merytoryczny nad realizowanymi zadaniami, ale również na odpowiednim poziomie rozwój i doskonalenie systemu modelowania.

Projektowana ustawa realizuje koncepcję wdrożenia krajowego systemu modelowania transportu i przemian substancji w powietrzu. W większości krajów Unii Europejskiej zadanie takie realizuje jedna instytucja pełniąca rolę krajowej agencji ochrony środowiska lub instytut branżowy, który zajmuje się badaniami nad systemami ocen jakości powietrza.

Zadania ustawowe, w których metody modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu miałyby być realizowane, obejmują nie tylko ocenę jakości powietrza w strefach, ale także prognozę operacyjną zanieczyszczenia powietrza, oddziaływania transgraniczne, raportowanie udziału zanieczyszczeń naturalnych oraz w razie konieczności realizację krajowego programu ochrony powietrza. Powierzenie zadań w zakresie modelowania jednej instytucji umożliwia wsparcie krajowej polityki w zakresie jakości powietrza w sposób spójny dla wszystkich zanieczyszczeń, jednorodny w skali kraju pod względem stosowanych

metod i niewprowadzający wewnętrznych sprzeczności ze względu na potencjalnie stosowane przez różnych wykonawców odmienne metody obliczeniowe. Ważnym czynnikiem przemawiającym za powierzeniem tych zadań Instytutowi Ochrony Środowiska jest dostępność w ramach tej samej jednostki (tj. Instytutu Ochrony Środowiska, który równocześnie realizuje zadania Krajowego Ośrodka Bilansowania i Zarządzania Emisjami) bazy emisyjnej, która corocznie uzupełniana jest aktualnymi informacjami na temat wielkości emisji różnych zanieczyszczeń. Powierzenie Instytutowi Ochrony Środowiska zadań w zakresie modelowania uzasadnia możliwość pełnego wykorzystania zasobów tej bazy emisyjnej. Wstępne prace przygotowawcze w tym zakresie zostały już w Instytucie Ochrony Środowiska rozpoczęte.

Z uwagi na powyższe w ocenie projektodawcy za powierzeniem Instytutowi Ochrony Środowiska zadań w zakresie modelowania przemawia ważny interes publiczny. W szczególności potrzeba ustanowienia ogólnokrajowego systemu modelowania, który w sposób spójny, jednorodny i kompleksowy oraz stabilny w dłuższym okresie realizowałby potrzeby analityczne administracji publicznej w zakresie wsparcia merytorycznego i technicznego działań odnośnie do ocen jakości powietrza atmosferycznego z wykorzystaniem metod numerycznych, oraz możliwość wykorzystania pełnego zasobu informacyjnego w zakresie emisji zanieczyszczeń do powietrza, który jest gromadzony w ramach realizacji innych zadań publicznych, przemawiają za powierzeniem zadań związanych z modelowaniem jednej instytucji, konkretnie Instytutowi Ochrony Środowiska.

Interes publiczny związany z wykonywaniem modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu wymaga zapewnienia ciągłości i odpowiedniej jakości otrzymywanych analiz. Analizy te muszą być wykonywane za pomocą spójnej i przewidywalnej oraz przejrzystej metodyki, która zapewni na przestrzeni określonego czasu wiarygodność i porównywalność otrzymywanych wyników. Wiarygodność ta nabiera szczególnego znaczenia, jeżeli się weźmie pod uwagę, że wyniki modelowania wykorzystywane są do opracowywania m.in. programów ochrony powietrza, które mogą generować poważne konsekwencje społeczne i gospodarcze (m.in. związane ze sposobem prowadzenia działalności gospodarczej przez przedsiębiorców). Osiągnięcie tych założeń najlepiej zapewni powierzenie wykonywania tych zadań jednemu, wyspecjalizowanemu podmiotowi.

W tych okolicznościach w ocenie projektodawcy nie ma alternatywy dla projektowanego rozwiązania (zakładającego powierzenie Instytutowi Ochrony Środowiska zadań w zakresie modelowania matematycznego i analiz). W szczególności nie jest możliwe zapewnienie osiągnięcia zamierzonych, opisanych wyżej celów związanych z realizacją interesu publicznego, przez zapewnienie, że zadania te realizowałyby w perspektywie długoletniej, na tym samym wysokim poziomie, ten sam podmiot prywatny, a wszystkie produkty (również cząstkowe) oraz narzędzia (modele) i dane wykorzystywane przez te modele (w tym meteorologiczne z Europy) byłyby w pełni dostępne dla administracji. Podmiot ten musiałby zapewnić stałe doskonalenie stosowanych modeli matematycznych i ich dostosowywanie do zwiększających się potrzeb administracji publicznej oraz realizowanych przez nią zadań wynikających m.in. ze współpracy międzynarodowej. Osiągnięcie tego zamierzenia na poziomie regulacyjnym, z uwagi właśnie na konstytucyjną zasadę wolności gospodarczej, jest niemożliwe do zrealizowania.

Zmiana ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska w zakresie wprowadzenia jednolitego systemu modelowania matematycznego w skali kraju zapewni szeroki dostęp do wyników rozkładów przestrzennych stężeń z uwzględnieniem dotrzymania ustanowionych poziomów dopuszczalnych lub docelowych, w tym do prognozowanych zmian stężeń w krótkim i dłuższym okresie. Dodatkowo wyniki, wykonanego przez Instytut Ochrony Środowiska, modelowania matematycznego wykorzystane będą przez Ministra Środowiska do oceny wpływów transgranicznego przenoszenia zanieczyszczeń, szczególnie w ramach współpracy bilateralnej Polski z Republiką Czeską oraz Republiką Federalną Niemiec. Udostępniane przez Instytut Ochrony Środowiska wyniki modelowania matematycznego będą wykorzystane na potrzeby realizacji obowiązków sprawozdawczych Polski wynikających z obowiązujących i projektowanych regulacji prawnych Unii Europejskiej w zakresie ocen jakości powietrza, prognoz wielkości emisji oraz prognoz poziomów substancji w powietrzu. Będą stanowiły również podstawę prowadzonych przez Ministerstwo Środowiska ocen skuteczności podejmowanych działań mogących pośrednio lub bezpośrednio przyczynić się zarówno do poprawy jakości powietrza, jak i do oceny wpływu zanieczyszczeń na środowisko i zdrowie, z uwzględnieniem kosztów podejmowanych działań i korzyści ekonomicznych z nich płynących.

Zmiana ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska przewiduje także ramy formalnoprawne do nawiązania współpracy międzyinstytucjonalnej pomiędzy ministrem właściwym do spraw środowiska, Instytutem Ochrony Środowiska oraz Głównym Inspektorem Ochrony Środowiska w zakresie wykonywania zadań związanych z wykorzystaniem metod modelowania matematycznego w obszarze jakości powietrza. Ponieważ zarówno narzędzia modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu, jak i stosowana metodyka ulegają zmianom, zasadne jest ustanowienie takiej formy współpracy, która pozwoli na wdrażanie w tym zakresie nowych trendów i narzędzi przez Instytut Ochrony Środowiska. Warunki i szczegółowy zakres tej współpracy określi porozumienie.

Zakres dokonywanych przez wojewódzkie inspektoraty ochrony środowiska ocen poziomów substancji w powietrzu, w tym z wykorzystaniem metod modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu, zostanie określony w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia. W tym celu rozszerzono delegację ustawową, określoną w art. 90 ust. 3–5 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, do wydania przez ministra właściwego do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia rozporządzenia w sprawie dokonywania oceny poziomów substancji w powietrzu. Jednocześnie przewidziano czasowe utrzymanie w mocy dotychczasowego aktu wykonawczego regulującego zagadnienia dokonywania oceny poziomów substancji w powietrzu, jednak nie dłużej niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Zakres analiz będących efektem modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu, przygotowywanych na określone w ustawie cele, zostanie określony w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw środowiska. W tym celu rozszerzono delegację ustawową, określoną w art. 94 ust. 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, do wydania przez ministra właściwego do spraw środowiska rozporządzenia określającego zakres i sposób przekazywania informacji dotyczących zanieczyszczenia powietrza. Jednocześnie przewidziano czasowe utrzymanie w mocy dotychczasowego aktu wykonawczego regulującego zagadnienia zakresu i sposobu przekazywania informacji na potrzeby ocen jakości powietrza, jednak nie dłużej niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy.

Zawarta w projekcie ustawy zmieniającej reguła finansowa w zakresie, o którym mowa w art. 1 tego projektu, dotyczy działań niezbędnych do wdrożenia wymagań dyrektywy 2015/1480 związanych z wprowadzeniem szczegółowego zakresu zadań wyłącznie dla KLRiW oraz w zakresie, o którym mowa w art. 2 projektu, dotyczy wprowadzenia jednolitego systemu modelowania matematycznego w skali kraju.

Dodatkowe koszty dla budżetu państwa, o których mowa w art. 3 ust. 1 projektu ustawy zmieniającej, w latach 2017 i 2018 będą pokryte w ramach przyznanych limitów wydatkowych, natomiast po wejściu w życie projektowanej ustawy Główny Inspektor Ochrony Środowiska wystąpi o zwiększenie limitu wydatków od roku 2019 o kwoty określone w art. 3 ust. 1 na realizację nowych zadań wynikających z ustawy. Zadania określone w przedmiotowym projekcie będą regulowane w ustawie budżetowej w kolejnych latach.

Ustalenie mechanizmów korygujących obejmujących działania związane z funkcjonowaniem KLRiW, które miałyby zastosowanie w przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, jest niemożliwe. Należy zauważyć, iż ograniczenie lub brak realizacji jakiegokolwiek z działań KLRiW określonych ustawą spowoduje niezrealizowanie zobowiązań określonych prawem Unii Europejskiej, a tym samym wszczęcie przez Komisję Europejską postępowania przeciwko Polsce i skierowanie sprawy do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej za brak realizacji zobowiązań określonych prawem europejskim.

Ustalenie mechanizmu korygującego obejmującego działania związane z prowadzeniem przez Instytut Ochrony Środowiska jednolitego systemu modelowania matematycznego w skali kraju, które miałyby być zastosowane w przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, polegać będzie przede wszystkim na ograniczeniu zakresu współpracy między Instytutem Ochrony Środowiska, ministrem właściwym do spraw środowiska i Głównym Inspektorem Ochrony Środowiska w obszarze rozwijania badań naukowych i narzędzi do modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu.

W związku z tym możliwe byłoby – bez ryzyka naruszenia zobowiązań Rzeczypospolitej Polskiej wynikających z prawa Unii Europejskiej – ograniczenie

działań wskazanych w projektowanym art. 88 ust. 6 pkt 5 i zrezygnowanie z działań wskazanych w projektowanym art. 88 ust. 6 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, tj. z wyznaczania reprezentatywności stanowisk pomiarowych oraz z prognozowania stężeń substancji w powietrzu na potrzeby krajowego programu ochrony powietrza. Ponadto w zakresie działań, wskazanych w art. 88 ust. 6 pkt 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, byłoby możliwe zrezygnowanie z wskazanego tam określania ryzyka wystąpienia przekroczenia poziomu alarmowego, dopuszczalnego lub docelowego substancji w powietrzu albo wystąpienia przekroczenia poziomu alarmowego, dopuszczalnego lub docelowego substancji, o których mowa w art. 93 ust. 1, za pomocą modelowania matematycznego. Ryzyko to mogłoby być wtedy określone wyłącznie za pomocą pomiarów. Jednakże ograniczenie się wyłącznie do pomiarów skutkować może ograniczeniami w analizie przestrzennej i tym samym zmniejszeniem precyzji.

Projektowana ustawa, w części dotyczącej zmian w ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska w zakresie rozszerzenia i doprecyzowania zadań KLRiW, w nieznaczny sposób wpłynie na działalność mikroprzedsiębiorców, a także małych i średnich przedsiębiorców. Nowe przepisy w odniesieniu do badań realizowanych w ramach umów zawartych pomiędzy przedsiębiorcą a wojewódzkim inspektorem ochrony środowiska (o których mowa w art. 28f ust. 4) dają KLRiW prawo sprawdzania właściwego stosowania metodyk referencyjnych i wykazywania równoważności metodyk niereferencyjnych. Przy czym przepisy te, w brzmieniu nadanym projektowaną ustawą, stosuje się po upływie 90 dni od dnia jej wejścia w życie (art. 5 ust. 2).

Natomiast w części dotyczącej zmian w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska w związku z wprowadzeniem metodyk modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu w obszarze ocen jakości powietrza projektowana ustawa pośrednio wpłynie na działalność mikroprzedsiębiorców, a także małych i średnich przedsiębiorców.

Wpływ ten może być konsekwencją wdrożenia programów ochrony powietrza w strefach, które są przyjmowane w drodze uchwały sejmiku województwa na podstawie obowiązujących obecnie przepisów (art. 91 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska). Dopiero przyjęcie programu ochrony powietrza

w oparciu o uzyskane wyniki ocen poziomów substancji w powietrzu (modelowanie matematyczne jest jedną z metod oceny) stworzy podstawy do wdrażania działań naprawczych, które mogą być źródłem ograniczeń związanych z prowadzeniem działalności przez podmioty korzystające ze środowiska, w tym mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

Projekt ustawy zmieniającej jest zgodny z prawem Unii Europejskiej oraz nie zawiera norm technicznych, a także przepisów technicznych podlegających procedurze notyfikacji wymaganej zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projekt ustawy zmieniającej nie wymaga przedłożenia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej.

Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy problematyki samorządu terytorialnego, praw i interesów związków pracodawców oraz zadań związków zawodowych, projekt nie podlegał opiniowaniu przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, reprezentatywne organizacje pracodawców i związków zawodowych. Projekt nie dotyczy także spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. poz. 1240).

Projekt ustawy zmieniającej, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny. Żaden z podmiotów nie zgłosił zainteresowania przedmiotowym projektem.

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska oraz ustawy – Prawo ochrony środowiska</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Środowiska</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Paweł Sałek, Sekretarz Stanu</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Barbara Toczko, 22 3692332, b.toczko@gios.gov.pl / Marzena Zawalich, 22 3692806, marzena.zawalich@mos.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 10 listopada 2017 r.</p> <p>Źródło: Dyrektywa Komisji (UE) 2015/1480 z dnia 28 sierpnia 2015 r. zmieniająca niektóre załączniki do dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/107/WE i 2008/50/WE ustanawiających przepisy dotyczące metod referencyjnych, zatwierdzania danych i lokalizacji punktów pomiarowych do oceny jakości powietrza</p> <p>Nr w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów UC80</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

W wyniku zmiany ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska przetransponowane zostaną przepisy dyrektywy Komisji (UE) 2015/1480 z dnia 28 sierpnia 2015 r. zmieniającej niektóre załączniki do dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/107/WE i 2008/50/WE ustanawiających przepisy dotyczące metod referencyjnych, zatwierdzania danych i lokalizacji punktów pomiarowych do oceny jakości powietrza (zwanej dalej „dyrektywą 2015/1480”) w zakresie zadań Krajowego Laboratorium Referencyjnego i Wzorcującego (zwanego dalej „KLRiW”). Rozszerzenie i doprecyzowanie zakresu zadań KLRiW pozwoli zapewnić wykonywanie przez wojewódzkie inspektoraty ochrony środowiska odpowiedniej jakości badań powietrza atmosferycznego, a tym samym przekazanie do właściwych organów rzetelnej informacji o aktualnym stanie jakości powietrza na terenie stref w Polsce i w konsekwencji podjęcie skutecznych działań naprawczych mających na celu poprawę stanu jakości powietrza i ochronę zdrowia ludzkiego. Ponadto konieczne jest zapewnienie udziału KLRiW w pracach nad programami zapewnienia jakości organizowanymi przez Komisję Europejską, w ramach Europejskiej Sieci Krajowych Laboratoriów Referencyjnych w zakresie powietrza atmosferycznego – AQUILA, która ma na celu zapewnienie spójnej polityki jakości w sieciach monitoringu powietrza na terenie Unii Europejskiej.

Dyrektywa 2015/1480 wprowadza obowiązek zmiany przepisów krajowych państw członkowskich transponujących wymagania określone w dyrektywie 2004/107/WE oraz dyrektywie 2008/50/WE, w tym w zakresie aktualizacji Załącznika I Sekcja C dyrektywy 2008/50/WE dotyczącej m.in. nałożenia na KLRiW odpowiedzialności za proces koordynacji na terenie Polski programów zapewnienia jakości organizowanych przez Wspólne Centrum Badawcze Komisji Europejskiej, koordynację właściwego stosowania metodyk referencyjnych i wykazywania równoważności metodyk niereferencyjnych, udział KLRiW przynajmniej raz na 3 lata w programach zapewnienia jakości organizowanych przez Komisję Europejską.

Pozostałe przepisy dyrektywy 2015/1480 będą implementowane w ramach aktów wykonawczych do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2017 r. poz. 519, z późn. zm.) – rozporządzenia dotyczącego dokonywania oceny poziomów substancji w powietrzu oraz rozporządzenia dotyczącego zakresu i sposobu przekazywania informacji dotyczących zanieczyszczenia powietrza.

Drugi problem – związany z przepisami ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo Ochrony Środowiska – dotyczy braku jednolitego, systemowego rozwiązania na poziomie krajowym, polegającego na modelowaniu matematycznym transportu i przemian substancji w powietrzu, stanowiącego wsparcie ocen jakości powietrza na poziomie wojewódzkim. Wykonywane dotychczas zadania związane z modelowaniem jakości powietrza prowadzone były generalnie przez poszczególne województwa odrębnie i często w odmienny sposób, co mogło skutkować brakiem ciągłości przestrzennej rozkładu stężeń zanieczyszczeń w skali kraju, jak również brakiem zapewnienia spójności czasowej, pozwalającej np. na analizę trendów zmian jakości powietrza na obszarze kraju. Początkowo modelowanie było wykonywane tylko dla wybranych województw, co było uzależnione między innymi od środków finansowych posiadanych przez określony Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska (zwany dalej „WIOS”). Prace te realizowane były przez różnych wykonawców, z wykorzystaniem różnych danych dotyczących zarówno emisji zanieczyszczeń (bazy emisji w różnym stopniu kompletne, tworzone różnymi metodami dla poszczególnych województw), jak i warunków meteorologicznych oraz różnego rodzaju narzędzi obliczeniowych. Realizowane w ostatnich latach działania Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska (zwanego dalej „GIOŚ”) prowadzące do wdrożenia spójnego w kraju podejścia do modelowania, aczkolwiek przyczyniły się częściowo do rozwiązania istniejących problemów, lecz nie uregulowały ich systemowo, w tym nie zapewniały odpowiedniego zaplecza naukowego. Istotną wadą obecnie obowiązującego rozwiązania jest brak stabilnych środków finansowych na doskonalenie narzędzi i zapewnienia spójnych i jednolitych danych wejściowych do modelowania. Podstawowym problemem jest także brak możliwości zapewnienia ciągłości metodycznej prac przez wybór i rozwijanie optymalnego dla Polski modelu matematycznego. Powodowało to duże problemy z zapewnieniem

kryteriów jednorodności jakości wyników modelowania wykonywanego dla różnych substancji.

Takie podejście nie dawało możliwości jednoznacznego wskazania rekomendowanego na szczeblu krajowym narzędzia informatycznego do realizacji zadań związanych z wykorzystaniem wyników modelowania nie tylko na potrzeby wsparcia ocen jakości powietrza, ale również innych zadań, jak prognozowanie przekroczeń poziomów dopuszczalnych i alarmowych w kontekście wydawania ostrzeżeń dla społeczeństwa i formułowania planów działań krótko- i długo terminowych.

Oparte na systemie przetargów stosowane podejście nie dawało też możliwości przygotowania analiz związanych z planowaniem i optymalizacją zadań związanych z wykorzystaniem wyników modelowania do oceny możliwości redukcji emisji do powietrza oraz szacowania kosztów i skutków tych działań, jak również kontroli skuteczności wdrażanych w Polsce działań zarówno na szczeblu lokalnym, jak i krajowym.

Przy obecnie obowiązujących rozwiązaniach nie jest możliwa budowa bazy wiedzy związanej z modelowaniem matematycznym i jego wykorzystaniem w jednostkach podległych Ministrowi Środowiska. Doświadczenie i kompetencje są gromadzone głównie przez poszczególnych wykonawców prac realizowanych dla GIOŚ i Ministerstwa Środowiska.

Z punktu widzenia potrzeb zapewnienia odpowiedniej jakości wyników modelowania oraz efektywności funkcjonowania całego systemu, niekorzystną sytuacją jest również brak instytucjonalnego powiązania pomiędzy zespołami odpowiedzialnymi za przygotowywanie i nadzór nad bazą emisji zanieczyszczeń wprowadzanych do powietrza oraz za wykonywanie modelowania i analizę jego wyników. Taka sytuacja może skutkować problematycznym przypisaniem odpowiedzialności za niesatysfakcjonujące rezultaty modelowania. Oba te systemy (baza emisji i modelowanie) powinny być ze sobą ściśle powiązane, funkcjonując na zasadzie sprzężenia zwrotnego: poprawa jakości bazy emisji wpływa na lepszą jakość wyników modelowania, a z kolei analizy wyników tego ostatniego mogą wskazywać na potrzebę dokonania niezbędnych korekt w inwentaryzacji emisji (w tym np. wskaźników emisji oraz metod jej szacowania).

Brak rozwiązania systemowego nie zapewnia doskonalenia narzędzi modelowania, z których wyniki stanowią podstawę do zarządzania jakością powietrza zarówno na poziomie krajowym, wojewódzkim, jak i lokalnym, w powiązaniu z badaniami naukowymi oraz współpracą międzynarodową zespołów odpowiedzialnych zarówno za modelowanie, jak i analizę oraz wykorzystanie jego wyników.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Zgodnie z przyjętymi rozwiązaniami w dyrektywie 2015/1480 rekomendowane jest rozszerzenie zakresu zadań KLRiW. Rozszerzenie tego zakresu nastąpi poprzez zmianę brzmienia art. 2 ust. 1 pkt 16, 28f i 28g w ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2016 r. poz. 1688, z późn. zm.). Zmiany te dotyczyć będą przede wszystkim:

- dokonywania przeglądów systemów zapewnienia i kontroli jakości w instytucjach obsługujących sieci i poszczególne punkty pomiarowe co najmniej raz na pięć lat,
- koordynacji właściwego stosowania metodyk referencyjnych i wykazywania równoważności metodyk niereferencyjnych,
- udziału, przynajmniej raz na 3 lata, w programach zapewnienia jakości organizowanych przez Komisję Europejską,
- koordynacji na terenie Polski programów zapewnienia jakości organizowanych przez Komisję Europejską, wspieranie prac prowadzonych przez Wspólne Centrum Badawcze Komisji Europejskiej.

Efektom rozwiązania problemu będzie podniesienie jakości badań powietrza atmosferycznego, prowadzonych w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska przez WIOŚ.

Rozwiązaniem kwestii braku jednolitego, systemowego rozwiązania zasad modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu, na poziomie krajowym, wspierającego oceny jakości powietrza na poziomie wojewódzkim, jest proponowana zmiana ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska. Proponowane rozwiązania zapewnią organom wykonującym oceny jakości powietrza (WIOŚ i GIOŚ) jednolitą metodę wspomaganie ocen jakości powietrza w strefach, z wykorzystaniem modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu na poziomie krajowym. Zadanie to powierzone będzie do wykonania Instytutowi Ochrony Środowiska – Państwowemu Instytutowi Badawczemu (zwanemu dalej „IOŚ-PIB”). Dzięki temu możliwe będzie usystematyzowanie zastosowania modelowania matematycznego na potrzeby zarządzania jakością powietrza przez powierzenie zadań związanych z realizacją modelowania transportu i przemian substancji w powietrzu.

Zmiana przyczyni się do zwiększenia dokładności, porównywalności i spójności otrzymanywnych wyników rocznych ocen jakości powietrza w strefach oraz klasyfikacji stref, gdzie w przypadku zakwalifikowania jej do klasy C (poziom stężeń zanieczyszczenia przekracza poziom dopuszczalny/docelowy) wymagane jest przygotowanie przez zarząd województwa projektu programu ochrony powietrza, który następnie jest przyjmowany w drodze aktu prawa miejscowego, tj. uchwały sejmiku województwa. Wprowadzenie jednolitego systemu modelowania matematycznego w skali kraju zapewni szeroki dostęp do wyników rozkładów przestrzennych stężeń z uwzględnieniem dotrzymania ustanowionych poziomów dopuszczalnych i/lub docelowych, w tym do prognozowanych zmian stężeń w krótkim i dłuższym okresie. Jest to szczególnie ważne w przypadku stref zakwalifikowanych do klasy C, dla których wymagane jest podjęcie działań naprawczych określonych w programach ochrony powietrza. Zmiana reguluje kwestie wprowadzenia systemowego

i spójnego w skali kraju modelowania transportu i przemian substancji w powietrzu, jako elementu szeroko rozumianego wsparcia zarządzania jakością powietrza.

Zmiany dotyczące powierzenia IOŚ-PIB zadań związanych z wykonywaniem na poziomie krajowym modelowania matematycznego oraz opracowywaniem jego wyników są odpowiedzią na brak stosownych instytucjonalnych rozwiązań, które zapewniłyby ciągłość podejścia do modelowania matematycznego. Wybór IOŚ-PIB do wykonywania zadań związanych z wykonywaniem modelowania matematycznego jest podyktowany tym, że jednostka ta ma szerokie doświadczenie w zakresie wykonywania ocen jakości powietrza, w tym z wykorzystaniem metod modelowania matematycznego. Efektem systemowego rozwiązania problemu będzie zapewnienie wykonywania na poziomie krajowym modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu, tj. spójnego metodologicznie i opracowywanego w oparciu o aktualne dane emisyjne gromadzone systematycznie w ramach KOBiZE (jednostki IOŚ-PIB).

System ten będzie wspierany przez GIOŚ, w którym wdrożone zostanie systemowe wsparcie bieżącej weryfikacji oraz uzupełniania informacji o emisjach zanieczyszczeń do powietrza na potrzeby modelowania jakości powietrza zawartych w Krajowej bazie emisji tworzonej przez KOBiZE oraz system analiz wyników modelowania matematycznego wytwarzanych przez IOŚ-PIB pod kątem ich wykorzystania w procesie opracowywania ocen jakości powietrza.

Proponowane rozwiązania przyczynią się do uzyskania spójności wyników modelowania na potrzeby ocen jakości powietrza w strefach i identyfikacji obszarów z przekroczeniami wartości normatywnych w skali kraju oraz porównywalności wyników w kolejnych latach. Ponadto w ramach realizacji zadań związanych z modelowaniem IOŚ-PIB będzie dostarczał prognozę krótkoterminową zanieczyszczeń powietrza, co umożliwi wydawanie ostrzeżeń i realizowanie działań określonych w planach działań krótkoterminowych

Wyniki modelowania matematycznego będą wykonywane dla całego kraju przez ten sam podmiot, w oparciu o jednakowo ustalone założenia metodologiczne, co spowoduje w intencji projektodawców uzyskanie wyników, które będą porównywalne, spójne i kompletne oraz dostępne dla każdej jednostki Inspekcji Ochrony Środowiska. Istotnym aspektem jest wdrożenie oraz udostępnienie jednostkom Inspekcji i społeczeństwu spójnego w skali kraju systemu prognozowania przekroczeń poziomów dopuszczalnych i alarmowych. Wybór IOŚ-PIB gwarantuje, że będzie to zrealizowane w oparciu o wiarygodne i spójne dane, w tym najlepszą dostępną w Europie informację pochodzącą z Serwisu Copernicus finansowanego ze środków Unii Europejskiej. Wprowadzenie rozwiązania systemowego zapewni nie tylko stabilność funkcjonowania systemu modelowania na potrzeby ocen jakości powietrza oraz porównywalność wyników uzyskiwanych dla kolejnych lat, ale również umożliwi badanie trendów zmian jakości powietrza na obszarze Polski w powiązaniu z analizą wyników pomiarów i analizą skuteczności wdrażania działań naprawczych.

Dodatkowo wyniki, wykonanego przez IOŚ-PIB, modelowania matematycznego wykorzystane będą przez Ministra Środowiska do oceny wpływów transgranicznego przenoszenia zanieczyszczeń, szczególnie w ramach współpracy bilateralnej Polski z Republiką Czeską oraz Republiką Federalną Niemiec. Przedstawiane przez IOŚ-PIB wyniki modelowania matematycznego będą wykorzystane na potrzeby realizacji obowiązków sprawozdawczych Polski wynikających z obowiązujących i projektowanych regulacji prawnych UE w zakresie ocen jakości powietrza oraz prognoz poziomów substancji w powietrzu.

Wyniki modelowania prowadzonego przez IOŚ-PIB będą stanowiły również podstawę prowadzonych przez Ministerstwo Środowiska ocen skuteczności podejmowanych działań mogących pośrednio lub bezpośrednio przyczynić się zarówno do poprawy jakości powietrza, jak i do szacowania kosztów, skutków i korzyści tych działań.

Proponowane zmiany w tym zakresie wprowadzone zostaną m.in. przez dodanie do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska przepisu art. 88 ust. 5–11, jak również rozszerzenie zakresu art. 90 przez dodanie po ust. 1 ust. 1a, zmianę brzmienia ust. 1 oraz 4–6, w art. 92a po ust. 1 dodanie ust. 1a, w art. 93 po ust. 1 dodanie ust. 1a oraz w art. 94 po ust. 1e dodanie ust. 1f–1h oraz zmianę brzmienia ust. 3. Zmiany te dotyczyć będą przede wszystkim:

- ustanowienia IOŚ-PIB jako jednostki odpowiedzialnej za wykonywanie modelowania matematycznego rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń powietrza na poziomie krajowym,
- opracowania zakresu i sposobu wykorzystania wyników modelowania matematycznego, o którym mowa wyżej,
- rozszerzenia zakresu delegacji ustawowej określonej w art. 90 oraz art. 94.

Szczegółowe uregulowania dotyczące określenia zakresu i terminów przekazywania danych na potrzeby wykonywania modelowania matematycznego, określenia zakresu i terminów przekazywania wyników modelowania matematycznego na potrzeby sporządzania rocznych ocen jakości powietrza, jak również wzmocnienia systemu zarządzania jakością powietrza zostaną określone w projekcie rozporządzenia Ministra Środowiska, na podstawie delegacji ustawowej określonej w art. 94 ust. 3 i 4 ww. ustawy.

3. Jaki problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Dyrektywa 2015/1480 jest w trakcie transpozycji w innych państwach członkowskich UE.

Prawodawstwo UE nie reguluje szczegółowo kwestii dotyczących modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu na poziomie krajowym, pozostawiając państwom członkowskim stosunkowo dużą swobodę w zakresie wprowadzanych rozwiązań prawno-organizacyjnych. Prawo Unii Europejskiej ogranicza się do określenia

tylko minimalnych wymagań jakościowych, jakie muszą spełniać wyniki modelowania matematycznego, aby mogły być wykorzystywane na potrzeby ocen jakości powietrza. Ponadto zakres informacji obligatoryjnie raportowanych do KE, a dotyczących wykorzystanych metod modelowania oraz ich wyników wykorzystanych w ocenach jakości powietrza, jest określony w decyzji wykonawczej Komisji 2011/850/UE z dnia 12 grudnia 2011 r. ustanawiającej zasady stosowania dyrektyw 2004/107/WE i 2008/50/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do systemu wzajemnej wymiany informacji oraz sprawozdań dotyczących jakości otaczającego powietrza oraz wytycznych Komisji Europejskiej z dnia 15 lipca 2013 r. dotyczących decyzji Komisji 2011/850/UE.

Mimo braku szczegółowych regulacji na poziomie dyrektyw, w większości krajów członkowskich UE modelowanie realizowane jest centralnie przez instytucje pełniące rolę agencji ochrony środowiska lub odpowiedniki służby meteorologicznej. W niektórych krajach stosowanym rozwiązaniem są kontrakty długoterminowe udzielane jednostkom naukowym i badawczym.

W niedalekiej przyszłości polityka w zakresie modelowania jakości powietrza w Europie może być zdeterminowana dostępem do wiarygodnych informacji, jakie dostarczane będą w ramach Serwisu Copernicus w zakresie Serwisu Obserwacji Atmosfery (Copernicus Atmosphere Monitoring Service – CAMS). Serwis ten dostarcza między innymi spójną w skali Europy prognozę i analizę stężeń zanieczyszczeń w wysokiej rozdzielczości, z uwzględnieniem obserwacji naziemnych i satelitarnych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Główny Inspektorat Ochrony Środowiska	1	GIOŚ	Zwiększenie zadań GIOŚ i obciążenia finansowego na system zapewnienia jakości danych o jakości powietrza oraz nowe zadania związane z bieżącą weryfikacją i uzupełnianiem informacji zawartych w Krajowej bazie emisji tworzonej obecnie przez KOBiZE m.in. na potrzeby ocen jakości powietrza oraz analizowania i wykorzystania wyników modelowania matematycznego w procesie opracowywania ocen jakości powietrza, a także koordynacją współpracy pomiędzy wioś, GIOŚ i IOŚ-PIB w odniesieniu do prac związanych z tworzeniem, a następnie udoskonalaniem systemu wspierania monitoringu jakości powietrza metodami modelowania matematycznego. Jednocześnie projekt zmian związany z przekazaniem IOŚ-PIB zadań związanych z modelowaniem matematycznym wpłynie na zmniejszenie obciążenia GIOŚ zadaniami związanymi z pozyskiwaniem finansowania na ten cel i z udzielaniem i obsługą zamówień publicznych w tym zakresie.
wojewódzkie inspektoraty ochrony środowiska	16	GIOŚ	Oddziaływanie na zakres prac prowadzonych w wioś: <ul style="list-style-type: none"> – dostosowanie systemów pomiarowych do aktualnych norm dotyczących metod referencyjnych pomiarów,

			– zmniejszenie wydatkowania środków na zlecenia zewnętrzne na potrzeby wykonywania modelowania jakości powietrza, w tym zaprzestanie wydatkowania środków przez 3 wojewódzkie inspektoraty (dolnośląski, pomorski, zachodniopomorski) na zlecenia zewnętrzne w zakresie wykonywania modelowania jakości powietrza na potrzeby rocznych ocen jakości powietrza dla tych województw.
NFOŚiGW	1	ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska	Obciążenie finansowe ok. 2 mln (corocznie)
IOŚ-PIB	1	ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska	Nowe zadanie związane z wykonywaniem modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu na potrzeby wzmocnienia systemu oceny i zarządzania jakością powietrza. Realizacja modelowania matematycznego, kontrola jakości wyników oraz przetwarzanie do celów dalszego wykorzystania w systemie zarządzania jakością powietrza na poziomie międzynarodowym oraz krajowym. Pośrednio zwiększeniu ulegnie obciążenie Krajowego Ośrodka Bilansowania i Zarządzania Emisjami, który usytuowany jest w strukturach IOŚ-PIB w związku z potrzebą przygotowywania zestawu danych emisyjnych z Krajowej bazy danych, które będą wykorzystywane na potrzeby modelowania matematycznego w skali kraju.
Ministerstwo Środowiska	1	ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska	Ministerstwo Środowiska uzyska dodatkowe możliwości analityczne w zakresie prowadzenia krajowej polityki jakości powietrza oraz w kontekście współpracy międzynarodowej.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska oraz ustawy Prawo ochrony środowiska będzie wywierał wpływ na zakres zadań realizowanych przez organy administracji rządowej, tj. GIOŚ, WIOŚ, Ministerstwo Środowiska, a także jednostkę nadzorowaną przez Ministra Środowiska – IOŚ-PIB. Dodatkowo, przez przyjęcie założenia, że realizacja zadań będzie finansowana ze środków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki

Wodnej, projekt wywiera wpływ na ten Fundusz. Jednocześnie z uwagi na to, że oddziaływanie projektu ogranicza się przede wszystkim do jednostek administracji publicznej i Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, podjęto decyzję o odstąpieniu od przeprowadzenia konsultacji publicznych. Bezpośrednie oddziaływanie o charakterze zewnętrznym związane jest z powierzeniem określonych zadań publicznych IOŚ-PIB. Zadania te są powiązane z zadaniami publicznymi realizowanymi przez Instytut w obszarze zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji. Powierzenie Instytutowi dodatkowych zadań publicznych związanych z modelowaniem matematycznym będzie się odbywało przy zabezpieczeniu środków finansowych na ich realizację.

Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy problematyki samorządu terytorialnego, praw i interesów związków pracodawców oraz zadań związków zawodowych, projekt nie był opiniowany przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, reprezentatywne organizacje pracodawców i związków zawodowych. Projekt nie dotyczy także spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. poz. 1240) (§ 38 Regulaminu pracy Rady Ministrów). Projekt został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Środowiska oraz Rządowego Centrum Legislacji – Rządowy Proces Legislacyjny. Żaden z podmiotów nie zgłosił zainteresowania przedmiotowym projektem.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0 2017	1 2018	2 2019	3 2020	4 2021	5 2022	6 2023	7 2024	8 2025	9 2026	10 2027	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0	0,18	0,46	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	4,64
budżet państwa	0	0,01	0,04	0,04	0,04	0,04	0,04	0,04	0,04	0,04	0,04	0,37
JST	0	0,01	0,04	0,04	0,04	0,04	0,04	0,04	0,04	0,04	0,04	0,37
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
NFZ	0	0,03	0,07	0,08	0,08	0,08	0,08	0,08	0,08	0,08	0,08	0,74
ZUS	0	0,12	0,29	0,32	0,32	0,32	0,32	0,32	0,32	0,32	0,32	2,97
Fundusz Pracy	0	0,01	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,19
Wydatki ogółem	0,92	2,23	3,21	2,68	2,62	2,68	2,62	2,88	2,62	2,68	2,62	27,76
budżet państwa	0	0	0,54	0,65	0,65	0,65	0,65	0,65	0,65	0,65	0,65	5,74
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0,92	2,23	2,67	2,03	1,97	2,03	1,97	2,23	1,97	2,03	1,97	22,02
Saldo ogółem	-0,92	-2,05	-2,75	-2,18	-2,12	-2,18	-2,12	-2,38	-2,12	-2,18	-2,12	-23,12
budżet państwa	0	0,01	-0,50	-0,61	-0,61	-0,61	-0,61	-0,61	-0,61	-0,61	-0,61	-5,37
JST	0	-0,01	0,04	0,04	0,04	0,04	0,04	0,04	0,04	0,04	0,04	0,37
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-0,92	-2,23	-2,67	-2,03	-1,97	-2,03	-1,97	-2,23	-1,97	-2,03	-1,97	-22,02
NFZ	0	0,03	0,07	0,08	0,08	0,08	0,08	0,08	0,08	0,08	0,08	0,74
ZUS	0	0,12	0,29	0,32	0,32	0,32	0,32	0,32	0,32	0,32	0,32	2,97
Fundusz Pracy	0	0,01	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,19
Źródła finansowania	Budżet państwa, Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p><u>Koszty związane z planowanymi zmianami:</u></p> <p>a) w zakresie projektowanych zmian w ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska</p> <p><u>Koszty GIOŚ:</u></p> <p>Roczne koszty planowanych/przyszłych przedsięwzięć związanych ze zwiększeniem zadań nałożonych na Krajowe Laboratorium Referencyjne i Wzorcujące (KLRiW), w tym:</p> <ul style="list-style-type: none"> – środki na wynagrodzenia do sfinansowania 1 etatu w GIOŚ (koszt zatrudnienia w KLRiW pracownika posiadającego niezwykle fachową i specjalistyczną wiedzę na stanowisku głównego specjalisty) – 80 tys. zł, 											

- uczestnictwo w międzynarodowych programach zapewnienia jakości – 10 tys. zł,
- koszty dodatkowych audytów wykonywanych w sieciach i na stacjach – 10 tys. zł,
- koszty zakupu dodatkowych wzorców – 10 tys. zł,
- koszty akredytacji – 10 tys. zł.

Łącznie (budżet państwa): 120 tys. zł rocznie.

Roczne koszty obecnie ponoszone, które będą finansowane przy udziale NFOŚiGW:

Koszty zapewnienia jakości w sieciach monitoringu jakości powietrza związane z realizacją następujących zadań:

1. Sprawdzanie i kalibracja systemów pomiarowych w sieciach monitoringu powietrza – zanieczyszczenia gazowe – 120 tys. zł.
2. Terenowe badania porównawcze dla pomiarów pyłu PM10 i PM2,5 – 60 tys. zł.
3. Prowadzenie badań równoważności dla pomiarów pyłu, sprawdzenia przepływów w pobornikach i miernikach pyłowych, wykonywanie sprawdzeń kalibratorów – 50 tys. zł.

Łącznie (środki NFOŚiGW):

- w 2017 r. – 120 tys. zł (zadanie 1),
- w 2018 r. – 230 tys. zł (zadanie 1 + zadanie 2 + zadanie 3),
- w 2019 r. – 170 tys. zł (zadanie 1 + zadanie 3),
- w 2020 r. – 230 tys. zł (zadanie 1 + zadanie 2 + zadanie 3),
- w 2021 r. – 170 tys. zł (zadanie 1 + zadanie 3),
- w 2022 r. – 230 tys. zł (zadanie 1+ zadanie 2 + zadanie 3),
- w 2023 r. – 170 tys. zł (zadanie 1 + zadanie 3),
- w 2024 r. – 230 tys. zł (zadanie 1 + zadanie 2 + zadanie 3),
- w 2025 r. – 170 tys. zł (zadanie 1 + zadanie 3),
- w 2026 r. – 230 tys. zł (zadanie 1+ zadanie 2 + zadanie 3),
- w 2027 r. – 170 tys. zł (zadanie 1 + zadanie 3).

b) w zakresie projektowanych zmian w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska

Koszty IOŚ-PIB:

Koszty związane z powierzeniem IOŚ-PIB obowiązku wykonywania modelowania matematycznego rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń powietrza oraz opracowywania analiz modelowych na potrzeby ocen jakości powietrza wykonywanych przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska będą różnicowane. Koszty realizacji przez IOŚ-PIB ww. zadań będą finansowane ze środków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

Prace przygotowawcze związane z przygotowaniem organizacyjnym i wypracowaniem metodologii zbierania danych i opracowywania metodologii rozkładu zanieczyszczeń zostaną podjęte już w 2017 r. i 2018 r.

Prace przygotowawcze związane będą z:

- zakupem i przygotowaniem sprzętu komputerowego i przeprowadzeniem jego testów,
- przygotowaniem we współpracy z KOBiZE bazy danych emisyjnych,
- ustanowieniem połączenia z systemem Copernicus,
- przeprowadzeniem testowej oceny bazy emisyjnej.

W celu umożliwienia realizacji szerokiego i stałego modelowania jakości powietrza na poziomie krajowym, zgodnego z nowelizacją ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska i ustawą z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska oraz wymaganiami GIOŚ, w kwietniu 2017 r. w IOŚ-PIB utworzono Ośrodek Ochrony Atmosfery (składający się z 6 zakładów), w którym powołano nowy Zakład Modelowania Atmosfery i Klimatu, który będzie liczył 6 etatów. Wskazana nowa jednostka organizacyjna będzie się skupiać na zadaniach wynikających m.in. z niniejszej nowelizacji i będzie wspierana przez pracowników Ośrodka, w którym zatrudnieni są eksperci z dziedziny ochrony atmosfery. 6 nowych etatów umożliwi

wywiązanie się przez IOŚ-PIB z nowo nałożonych obowiązków.
Koszty pracy IOŚ-PIB związane będą z realizacją nowych zadań i dotyczyć będą środków na wynagrodzenia dla 6 specjalistów. Zgodnie z wewnętrznymi przepisami IOŚ-PIB na rok 2017, dotyczącymi kalkulacji kosztorysowych opartych na nośniku kosztów, szacunkowy koszt jednego etatu wynosi ok. 104 tys. zł. rocznie (624 tys. zł za wszystkie) i został ustalony w oparciu o średnie wynagrodzenie pracowników Instytutu. Poza wynagrodzeniami, koszty Zakładu Modelowania Atmosfery i Klimatu będą obejmowały ponadto m.in. koszty delegacji oraz inne koszty pośrednie, w tym utrzymania serwerów obliczeniowych i serwerów wymiany informacji, łączy internetowych, zasobów Zakładu.

Szacunkowy koszt prac przygotowawczych tego zadania wyniesie (w ramach środków NFOŚiGW):

- w roku 2017 - 800 tys. zł,
- w roku 2018 – 2,0 mln zł.

Praktyczne wykonywanie modelowania matematycznego i opracowywanie analiz modelowych rozpocznie się od 2019 r.

Koszty w latach następnych (w ramach środków NFOŚiGW) będą przedstawiać się w następujący sposób:

- w roku 2019 roczny koszt przygotowywania analiz wyniesie 2,5 mln zł,
- w latach 2020, 2021, 2022, 2023 – 1,8 mln zł,
- w roku 2024 – 2,0 mln zł (w tym roku zostanie wykonana ocena pięcioletnia),
- w latach 2025, 2026, 2027 – 1,8 mln zł.

Koszty GIOŚ:

Koszty pracy GIOŚ związane będą z realizacją nowych zadań w zakresie bieżącej weryfikacji i uzupełniania informacji zawartych w Krajowej bazie emisji tworzonej obecnie przez KOBiZE m.in. na potrzeby ocen jakości powietrza oraz analizowania i wykorzystania wyników modelowania matematycznego w procesie opracowywania ocen jakości powietrza i dotyczyć będą środków na wynagrodzenia dla 7 specjalistów od roku 2019, od roku 2020 liczba ta zostanie powiększona do 9 specjalistów. Szacunkowy koszt zatrudnienia specjalisty z wyższym wykształceniem do wykonywania nowych zadań wynosi ok. 60 tys. zł. i został oszacowany w oparciu o średnie wynagrodzenie pracowników GIOŚ. Szczegółowe uzasadnienie i zakres prac, które będą realizowane przez nowo zatrudnione osoby, został określony w załączniku do niniejszej OSR.

Koszty realizacji ww. zadań będą ponoszone od roku 2019 i będą finansowane ze środków budżetu państwa.

Łącznie (budżet państwa) w roku 2019 : 420 tys. zł.

Łącznie (budżet państwa) w latach 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027: 530 tys. zł rocznie.

Dodatkowe koszty dla budżetu państwa będą pokryte w ramach przyznanych limitów wydatkowych bez konieczności ich zwiększania.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie zmian	0	1	2	3	5	10	Łącznie(0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0,27	0,66	0,72	0,72	0,72

W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Brak wpływu regulacji na konkurencyjność i przedsiębiorczość w odniesieniu do dużych przedsiębiorstw.
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Stosowane dotychczas podejście, oparte na systemie przetargów i zapytań ofertowych, utrudniało planowanie i optymalizację zadań związanych z wykorzystaniem wyników modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu do oceny możliwości redukcji emisji zanieczyszczeń oraz szacowania kosztów i skutków tych działań, jak również kontroli skuteczności tych działań zarówno na szczeblu lokalnym, jak i krajowym. Prace te realizowane były przez różnych wykonawców z sektora małych i średnich przedsiębiorstw, z wykorzystaniem różnych metod i narzędzi obliczeniowych, co powodowało niejednolite podejście metodologiczne. W odniesieniu do sektora mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw wskazana regulacja będzie skutkować tym, iż wskazani przedsiębiorcy nie będą mogli uczestniczyć, tak jak do tej pory, w przetargach na wykonywanie tych zadań, gdyż w całości będą one wykonywane przez inspekcję ochrony środowiska oraz IOŚ-PIB.
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Obywatele uzyskają bezpłatny i powszechny dostęp do jednolitej informacji na temat rozkładu stężeń zanieczyszczeń w poszczególnych regionach. Analizy zapewnią ciągłość w sposobie podejścia do oceny stanu jakości powietrza, co ułatwi porównywanie wyników z kolejnych lat i prognozowanie ewentualnych zmian, co umożliwi wydawanie ostrzeżeń i realizowanie działań określonych w planach działań krótkoterminowych. Analizowana regulacja nie będzie powodować powstania kosztów po stronie obywateli. Jednocześnie nowe stanowiska pracy będą generowały przychody dla gospodarstw domowych. Przychód gospodarstw domowych w roku 2018 wyniesie 0,27 mln zł, natomiast w roku 2019 wyniesie 0,660 mln zł, a od roku 2020 – 0,72 mln zł rocznie (wynagrodzenie netto).
Niemierzalne		Brak

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projekt ustawy nie będzie wywierał wpływu na konkurencyjność gospodarki, w tym warunki konkurowania przedsiębiorstw. Projekt ustawy nie będzie wpływał na gospodarstwa domowe, obywateli ani warunki funkcjonowania rodzin.
--	--

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: nie dotyczy	☒ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: nie dotyczy
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

Komentarz: Zasadnicze zmiany w sferze obciążeń regulacyjnych związane są ze zmianą ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska. Zmiany wprowadzane w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska związane z powierzeniem IOS-PIB zadań w zakresie modelowania matematycznego są neutralne pod tym względem, wpływając jedynie na dotychczasowy sposób wykonywania zadań związanych z oceną jakości powietrza i prowadzeniem obserwacji jego zmian przez organy administracji publicznej. W konsekwencji zmiany te nie wpływają na sposób załatwiania spraw przed organami administracji publicznej.

9. Wpływ na rynek pracy

W związku z planowanymi zmianami przewiduje się stworzenie 8 etatów od 2019 r. i kolejne 2 etaty od 2020 r. w Głównym Inspektoracie Ochrony Środowiska oraz 6 etatów w Instytucie Ochrony Środowiska – Państwowym Instytucie Badawczym.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☒ środowisko naturalne	☐ demografia	☐ informatyzacja
☐ sytuacja i rozwój regionalny	☐ mienie państwowe	☐ zdrowie
☐ inne:		

Omówienie wpływu	<p>W odniesieniu do transpozycji dyrektywy 2015/1480 – podniesienie jakości badań powietrza atmosferycznego, prowadzonych w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska przez WIOŚ. Analizowane zmiany ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska oraz ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska zakładają wdrożenie koncepcji krajowego systemu modelowania transportu i przemian substancji w powietrzu. Zadania powierzone Instytutowi obejmują nie tylko wzmocnienie działań prowadzonych na rzecz GIOŚ w zakresie oceny jakości powietrza w strefach przez modelowanie matematyczne, prognozy operacyjne zanieczyszczenia powietrza, oceny napływów transgranicznych czy udziału źródeł naturalnych w zanieczyszczeniu powietrza, ale również prace na rzecz Ministerstwa Środowiska obejmujące analizy wpływów transgranicznego przenoszenia zanieczyszczeń, szczególnie w ramach współpracy bilateralnej Polski z Republiką Czeską oraz Republiką Federalną Niemiec, jak również oceny skuteczności podejmowanych działań naprawczych określonych w Krajowym Programie Ochrony Powietrza oraz programach ochrony powietrza szczebla wojewódzkiego i lokalnego. Dzięki powierzeniu tych zadań jednej instytucji możliwe jest wsparcie krajowej polityki w zakresie jakości powietrza w sposób spójny dla wszystkich zanieczyszczeń, jednorodny w skali kraju i niewprowadzający wewnętrznych sprzeczności ze względu na potencjalnie różne metody obliczeniowe czy stosowane odmienne dane wejściowe do modeli. Istotnym aspektem jest konieczność zintegrowania bazy emisyjnej z metodyką modelowania, co w przypadku IOŚ-PIB sprowadza się do koordynacji prac w ramach jednego Instytutu. Wstępne prace przygotowawcze w tym zakresie zostały już w IOŚ-PIB rozpoczęte. Należy zaznaczyć, że opracowane dane będą dostępne bez żadnych opłat nie tylko Inspekcji Ochrony Środowiska, ale również władzom rządowym i samorządowym oraz społeczeństwu. Będą one również udostępniane wielu instytucjom międzynarodowym.</p> <p>W odniesieniu do rozwiązań związanych z modelowaniem matematycznym – opracowywanie ocen jakości powietrza w oparciu o spójne metodologicznie i dokładne wyniki modelowania matematycznego rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń na poziomie krajowym.</p>
------------------	---

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

<p>Projektowana zmiana ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska wynika z dyrektywy 2015/1480 zmieniającej Załącznik I Sekcja C do dyrektywy 2008/50/WE. Planowane wprowadzenie w życie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy – III/IV kwartał 2017 r. W następstwie tych zmian zapewniona zostanie odpowiednia jakość badań powietrza atmosferycznego przy wykorzystaniu najnowszych metod stosowanych w tym zakresie oraz wyników badań.</p> <p>Projektowane zmiany w zakresie rozszerzenia zakresu zadań KLRiW zaczną obowiązywać z dniem następującym po dniu wejścia w życie ustawy. Jednocześnie należy podkreślić, że zarówno system monitoringu jakości powietrza, jak i system zapewnienia jakości dla monitoringu jakości powietrza funkcjonuje cały czas w Polsce. Projektowane zmiany rozszerzają i doprecyzowują jedynie zakres zadań KLRiW. Wprowadzono jedynie przepis przejściowy odnoszący się do badań powietrza atmosferycznego wykonywanych na podstawie umów, o których mowa w art. 28f ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, zawartych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy, stanowiący, że przepisy art. 28g ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym projektowaną ustawą, stosuje się po upływie 90 dni od dnia wejścia w życie tej ustawy.</p> <p>Projektowane zmiany ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska dotyczące usystematyzowania procesu wykonywania modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu na poziomie krajowym, wykorzystywanego w procesie rocznych ocen jakości powietrza, będą stosowane od dnia 1 stycznia 2019 r., natomiast prace przygotowawcze związane z przygotowaniem organizacyjnym i metodologicznym do opracowywania analiz modelowych rozpoczną się w 2017 r.</p>
--

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

<p>Miernikiem efektów projektu będzie zapewnienie wypełniania zobowiązań dotyczących celów zapewnienia jakości danych określonych w załączniku nr 1 dyrektywy 2008/50/WE i załączniku nr 4 dyrektywy 2004/107/WE oraz zapewnienie wsparcia modelowaniem matematycznym ocen jakości powietrza wykonywanych przez WIOŚ.</p> <p>Mierzalnymi wskaźnikami wdrożenia proponowanych rozwiązań związanych z modelowaniem matematycznym będą:</p> <ul style="list-style-type: none">– liczba województw deklarująca wykorzystywanie wyników modelowania na potrzeby ocen; wykorzystanie modelowania obecnie nie jest obligatoryjne,
--

- liczba województw deklarujących wykorzystywanie wyników prognoz operacyjnych jakości powietrza do wydawania ostrzeżeń,
- wykorzystanie wyników modelowania na potrzeby współpracy międzynarodowej na poziomie krajowym i lokalnym,
- spełnienie kryteriów dyrektywy 2008/50/WE dotyczących jakości wyników modelowania.

Ewaluacja projektu będzie dokonywana corocznie, po raz pierwszy rok po wdrożeniu wsparcia modelowaniem matematycznym ocen jakości powietrza, czyli w roku 2020.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Załącznik uszczegóławiający zakres zadań dotyczących weryfikacji i uzupełniania danych o emisjach oraz weryfikacji wyników modelowania w powiązaniu z bazą emisyjną w odniesieniu do Inspekcji Ochrony Środowiska.

Załącznik do Oceny Skutków Regulacji projektu ustawy o zmianie ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska oraz ustawy – Prawo ochrony środowiska uszczegóławiający zakres zadań dotyczących weryfikacji i uzupełniania danych o emisjach oraz weryfikacji wyników modelowania w powiązaniu z bazą emisyjną.

Uzasadnienie dotyczy jedynie wzmocnienia kadrowego Inspekcji w zakresie zadań związanych z wdrożeniem systemu modelowania jakości powietrza.

W ramach działań mających na celu poprawę stanu jakości powietrza w Polsce konieczne jest utworzenie systemowego rozwiązania na poziomie krajowym, polegającego na modelowaniu matematycznym transportu i przemian substancji w powietrzu, stanowiącego wsparcie ocen jakości powietrza wykonywanych przez wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska. Integralnym elementem tego systemu jest baza emisji zanieczyszczeń do powietrza obejmująca wszystkie rodzaje źródeł (punktowe, powierzchniowe i liniowe). Ze względu na ogromną ilość takich źródeł w Polsce konieczne jest wsparcie inwentaryzacji emisji zanieczyszczeń do powietrza przez Inspekcję Ochrony Środowiska.

Podkreślić należy, iż powyższe rozwiązanie wpisuje się w program działań na rzecz poprawy jakości powietrza „Czyste Powietrze” rekomendowany Radzie Ministrów przez Komitet Ekonomiczny RM jako *Rekomendacje Rady Ministrów w sprawie działań niezbędnych do podjęcia w związku z występowaniem na znacznym obszarze kraju wysokiego stężenia zanieczyszczeń powietrza*. Program ten jest jednym z projektów strategicznych, realizowanych w ramach przyjętej w dniu 14 lutego 2017 r. przez Radę Ministrów „Strategii na Rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju”. System modelowania jakości powietrza będzie bowiem dostarczał m.in. informacje służące do oceny skuteczności podejmowanych działań naprawczych i umożliwiał bardziej precyzyjną identyfikację źródeł odpowiedzialnych za przekroczenia norm jakości powietrza, co w konsekwencji przyczyni się do wzrostu efektywności działań. Udział w tym systemie pracowników Inspekcji jest kluczowy dla zapewnienia wysokiej jakości informacji.

Proponowane rozwiązanie oparte jest na konsolidacji zadań na poziomie krajowego koordynatora Państwowego Monitoringu Środowiska, nakłada ono bowiem obowiązki weryfikacji i uzupełniania krajowej bazy emisji zanieczyszczeń do powietrza, tworzonej na potrzeby modelowania jakości powietrza w Krajowym Ośrodku Bilansowania i Zarządzania Emisjami (KOBIZE), na Głównego Inspektora Ochrony Środowiska.

Ze względu na różnice w stopniu uprzemysłowienia, gęstości zaludnienia oraz wielkości obszaru objętego inwentaryzacją danych emisyjnych i wykonaniem oceny jakości powietrza w strefach, zadania te wykonywać będzie 9 specjalistów, którzy zostaną przypisani do więcej niż jednego województwa.

Poniżej przedstawiono szczegółowy wykaz zadań, które będą realizowane przez każdego z 9 specjalistów wraz z określeniem ich pracochłonności. Przyjęto 2000 roboczogodzin na etat na rok, czyli średnią liczbę roboczogodzin w roku, nie uwzględniając przysługującego pracownikowi urlopu. Po uwzględnieniu urlopu (26 dni) liczba roboczogodzin przypadająca na każde zadanie będzie o 10% niższa.

Zakres prac jednego specjalisty:

W celu zapewnienia wiarygodnych danych o emisjach zanieczyszczeń do powietrza w krajowej bazie danych o emisjach w Krajowym Ośrodku Bilansowania i Zarządzania Emisjami (KOBIZE), które będą wykorzystywane dla potrzeb modelowania jakości powietrza wykonywane będą prace związane z weryfikacją i uzupełnianiem danych o emisjach ze źródeł punktowych, powierzchniowych i liniowych oraz weryfikacją wyników modelowania w powiązaniu z bazą emisyjną.

Zadanie 1. Prace związane z weryfikacją emisji punktowych obejmujące:

1. W cyklu rocznym weryfikację aktualizacji danych emisyjnych zawartych w bazie KOBIZE z największych zakładów w województwie/województwach z listy IPPC lub ich uzupełnienie. Liczba takich zakładów waha się od 91 w województwie podlaskim do 573 w województwie wielkopolskim. Weryfikacja powinna obejmować informacje dotyczące parametrów technologicznych (w tym :rodzaj emitora, temperatura i prędkość wylotu spalin, cykl pracy, typ paliwa, zużycie paliwa, wartość opalowa paliwa, zawartość siarki w paliwie, SNAP, rodzaj i sprawność/wydajność urządzeń ochrony atmosfery); parametry techniczne (wysokość emitora, średnica wylotu emitora) i wielkości emisji zanieczyszczeń (SO₂, NO₂, CO, PM10, As, Cd, Ni, Pb, BaP, LZO, amoniak, rtęć i inne substancje w razie potrzeby), w przypadku województw o mniejszej liczbie zakładów IPPC dodatkowo weryfikacja lub pozyskiwanie danych emisyjnych z zakładów IPPC z terenów krajów sąsiadujących z Polską – **240** roboczogodzin/rok
2. Weryfikację lokalizacji emitatorów w województwie/województwach z wykorzystaniem narzędzi GIS – proces ciągły – **80** roboczogodzin/rok

3. Wyznaczanie emisji PM10 i PM2,5 na podstawie danych o emisji całkowitej na podstawie kategorii SNAP – **120** roboczogodzin/rok
4. Zapewnianie funkcjonowania „system jakości dla danych emisyjnych” czyli weryfikację rzetelności danych wykazywanych przez zakłady nie będące na liście IPPC (dotyczy to zarówno parametrów technicznych, lokalizacji jak i wielkości emisji) – **200** roboczogodzin/rok
5. Wprowadzenie zmian do bazy danych – **40** roboczogodzin/rok
6. Zbieranie informacji ze starostw powiatowych o wydawanych decyzjach na wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza (porównywanie ich z danymi w bazie danych KOBIZE), mimo obowiązku rejestracji w bazie KOBIZE, bardzo dużo zakładów nie wypełnia tego obowiązku, w związku z tym występują różnice pomiędzy tym co jest w KOBIZE a stanem rzeczywistym – **80** roboczogodzin/rok

Suma – 760 roboczogodzin/rok

Zadanie 2. Prace związane z weryfikacją **emisji powierzchniowych** obejmujące:

1. Weryfikację obszarów miast, do których dociera ciepło systemowe oraz identyfikację obszarów ogrzewania indywidualnego (budynków) z wykorzystaniem: narzędzi GIS, podkładów mapowych w formie wyrysów z planów zagospodarowania przestrzennego, map topograficznych, planów miast, zdjęć lotniczych oraz warstw tematycznych z rozmieszczeniem budynków i punktów adresowych. (Źródła informacji – dane Wojewódzkiego Ośrodka Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej, Głównego Urzędu Statystycznego, zakładów energetyki ciepłej z miast województwa oraz informacji z planów/założeń do projektów planów zaopatrzenia gmin w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe, planów zagospodarowania przestrzennego, planów gospodarki niskoemisyjnej, lokalnych planów rewitalizacji miast i szczegółowych informacji o emisjach powierzchniowych dostępnych na obszarach, dla których realizowane są programy ochrony powietrza lub/i programy ograniczenia niskiej emisji) – **440** roboczogodzin/rok
2. Inwentaryzację danych niezbędnych do wyznaczenia emisji pochodzącej z transportu morskiego lub/i rzeczno- i weryfikację tych danych – **40** roboczogodzin/rok
3. Pozyskiwanie informacji o sposobie pozyskiwania ciepłej wody i dodatkowym użytkowaniu kominków (ankietyzacja wspólnot mieszkaniowych, domostw indywidualnych lub informacje z dostępnych planów) – **80** roboczogodzin/rok.

4. Inwentaryzację niezorganizowanej emisji powierzchniowej z obszarów przemysłowych (n.p. porty, składy opałowe, źródła wielkopowierzchniowe itp.) – **80** roboczogodzin/rok
5. Weryfikację i uzupełnianie inwentaryzacji emisji z rolnictwa (uprawy, nawożenie nawozem naturalnym, maszyny rolnicze, zwierzęta hodowlane). (Źródło informacji – mapa użytkowania terenu (CORINE LANDCOVER), dane GUS, dane Inspekcji Weterynaryjnej, dane ze starostw, dane Agencji Restrukturyzacji Rolnictwa, dane Inspekcji Ochrony Środowiska, itd) – **120** roboczogodzin/rok.
6. Weryfikację i uzupełnianie danych potrzebnych do wyznaczania emisji lotnych związków organicznych (LZO) i weryfikację emisji LZO – ze źródeł antropogenicznych i naturalnych, emisja punktowa i powierzchniowa, analiza w GIS map zawierających informacje o sposobie użytkowania terenu w skali odpowiedniej do inwentaryzacji wojewódzkiej, dane o emisjach LZO ze sprawozdań z badań emisji użytkowników środowiska – **120** roboczogodzin/rok

Suma – 880 roboczogodzin/rok

Zadanie 3. Prace związane z weryfikacją **emisji liniowych** obejmujące:

1. Weryfikację wielkości emisji liniowej wyznaczonych w oparciu o dane z Generalnego Pomiaru Ruchu prowadzonego dla dróg krajowych i wojewódzkich – **40** roboczogodzin/rok
2. Pozyskiwanie danych z systemów sterowania ruchem samochodowym, pozyskiwanie danych źródłowych z pomiarów monitoringu hałasu komunikacyjnego wykonywanych przez wojewódzkie inspektoraty ochrony środowiska – **80** roboczogodzin/rok
3. Uzupełnianie i weryfikowanie emisji wyznaczonych na podstawie informacji gromadzonych przez Zarządy Dróg i Transportu Miejskiego, a także przez zarządców dróg powiatowych i gminnych w województwie – **160** roboczogodzin/rok

Suma – 280 roboczogodzin/rok

Zadanie 4. Prace związane z weryfikacją wyników modelowania w powiązaniu z danymi zawartymi w bazie emisyjnej KOBIZE.

Suma – 80 roboczogodzin/rok

Warszawa, dnia 6 listopada 2017 r.

TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU	Projekt ustawy o zmianie ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska oraz ustawy – Prawo ochrony środowiska (wersja z dnia 6 listopada 2017 r.)
TYTUŁ WDRAŻANEGO PROJEKTU AKTU PRAWNEGO	Dyrektywa Komisji (UE) 2015/1480 z dnia 28 sierpnia 2015 r. zmieniająca niektóre załączniki do dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/107/WE i 2008/50/WE ustanawiających przepisy dotyczące metod referencyjnych, zatwierdzania danych i lokalizacji punktów pomiarowych do oceny jakości powietrza (Dz. Urz. UE L 226 z 29.08.2015 r., str. 4)

Je dn. red. dyre kty wy	Treść przepisu dyrektywy 2015/1480	Konie czność wdro żenia (T/N)	Jedn. red. projekt ustawy	Treść przepisów projektu ustawy
Art. 1	„W załącznikach IV i V do dyrektywy 2004/107/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszej dyrektywy.”	N		Regulacje dotyczące dyrektywy 2004/107/WE w zakresie Załącznika nr IV Cele w zakresie jakości danych i wymogów dla modeli jakości powietrza, oraz Załącznika nr V Referencyjne metody oceny stężeń w otaczającym powietrzu i wskaźników depozycji znajdują się obecnie w przepisach prawa polskiego. Wymagania te uwzględnione zostały w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 13 września 2012 r. w <i>sprawie dokonywania oceny poziomów substancji w powietrzu</i> (Dz. U. poz. 1032). Do celów transpozycji dyrektywy 2015/1480 wydane zostanie nowe rozporządzenie Ministra Środowiska w sprawie dokonywania oceny poziomów substancji w powietrzu.
Art. 2	„W załącznikach I, III, VI i IX do dyrektywy 2008/50/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszej dyrektywy.”	N		Regulacje dotyczące dyrektywy 2008/50/WE, w zakresie Załącznika nr I Cele w zakresie jakości danych, Załącznika nr III Ocena jakości powietrza i lokalizacji punktów pomiarowych dwutlenku siarki, dwutlenku azotu i tlenków azotu oraz pyłu zawieszonego (PM10 i PM2,5), ołowiu, benzenu i tlenku węgla w powietrzu, Załącznika nr VI Metody referencyjne oceny stężenia dwutlenku azotu i tlenków azotu, pyłu zawieszonego (PM10 i PM2,5), ołowiu, benzenu, tlenku węgla i ozonu, jak również Załącznika nr IX Kryteria określania minimalnej liczby punktów

			<p>pomiarowych do stałych pomiarów stężenia ozonu, znajdują się obecnie w przepisach prawa polskiego. Wymagania te uwzględnione zostały w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 13 września 2012 r. w sprawie dokonywania oceny poziomów substancji w powietrzu (Dz. U. poz. 1032).</p> <p>Do celów transpozycji dyrektywy 2015/1480 wydane zostanie nowe rozporządzenie Ministra Środowiska w sprawie dokonywania oceny poziomów substancji w powietrzu.</p> <p>Jednocześnie, częściowo wymagania określone w pkt 1 załącznika nr II do dyrektywy 2015/1480 zostały wprowadzone poprzez art. 1 pkt 2 przedmiotowej ustawy.</p>
Art. 3	„Przepisy niniejszej dyrektywy należy interpretować w powiązaniu z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 ⁽¹⁾ , w szczególności w odniesieniu do akredytacji jednostek oceniających zgodność, i nie wprowadzają one jakichkolwiek odstępstw lub wyjątków od wyżej wymienionego rozporządzenia.”	N	
Art. 4 ust. 1	„1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy nie później niż do dnia 31 grudnia 2016 r. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.	N	<p>Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.”</p>

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiające wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (Dz. U. L 218 z 13.8.2008, s. 30).

Art. 4 ust. 2	„2. Państwa członkowskie przedstawiają Komisji teksty najważniejszych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.”	N																																				
Art. 5	„Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.”	N																																				
Art. 6	„Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.”	N																																				
Załącznik nr I pkt 1	<p>„W dyrektywie 2004/107/WE wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w sekcji I załącznika IV wprowadza się następujące zmiany:</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th></th> <th>Benzo(a)piren</th> <th>Arsen, kadm i nikiel</th> <th>Wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne inne niż benzo(a)piren, całkowita rtęć w stanie gazowym</th> <th>Depozycja całkowita</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>- Niepewność</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>Pomiary stałe i wskaźnikowe</td> <td>50 %</td> <td>40 %</td> <td>50 %</td> <td>70 %</td> </tr> <tr> <td>Modelowanie</td> <td>60 %</td> <td>60 %</td> <td>60 %</td> <td>60 %</td> </tr> <tr> <td>- Minimalny uzysk danych</td> <td>90 %</td> <td>90 %</td> <td>90 %</td> <td>90 %</td> </tr> <tr> <td>- Minimalne pokrycie czasu</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>Pomiary stałe (1)</td> <td>33 %</td> <td>50 %</td> <td></td> <td></td> </tr> </tbody> </table>		Benzo(a)piren	Arsen, kadm i nikiel	Wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne inne niż benzo(a)piren, całkowita rtęć w stanie gazowym	Depozycja całkowita	- Niepewność					Pomiary stałe i wskaźnikowe	50 %	40 %	50 %	70 %	Modelowanie	60 %	60 %	60 %	60 %	- Minimalny uzysk danych	90 %	90 %	90 %	90 %	- Minimalne pokrycie czasu					Pomiary stałe (1)	33 %	50 %			T	Wymagania określone w pkt 1 załącznika nr I do dyrektywy 2015/1480 zostaną wprowadzone do polskiego porządku prawnego poprzez wydanie nowego rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie dokonywania oceny poziomów substancji w powietrzu.
	Benzo(a)piren	Arsen, kadm i nikiel	Wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne inne niż benzo(a)piren, całkowita rtęć w stanie gazowym	Depozycja całkowita																																		
- Niepewność																																						
Pomiary stałe i wskaźnikowe	50 %	40 %	50 %	70 %																																		
Modelowanie	60 %	60 %	60 %	60 %																																		
- Minimalny uzysk danych	90 %	90 %	90 %	90 %																																		
- Minimalne pokrycie czasu																																						
Pomiary stałe (1)	33 %	50 %																																				

	Pomiary wskaźnikowe ⁽¹⁾ ⁽²⁾	14 %	14 %	14 %	33 %		
	<p>(1) Rozłożone w czasie w ciągu roku, aby były reprezentatywne dla różnych warunków klimatycznych i działalności człowieka.</p> <p>(2) Pomiary wskaźnikowe są pomiarami wykonywanymi mniej regularnie, ale spełniającymi inne cele w zakresie jakości danych.”;</p>						
	<p>b) w akapicie trzecim skreśla się następujące zdanie: „Całodobowy pobór próbek jest również zalecany w przypadku pomiarów stężeń arsenu, kadmu i niklu.”;</p> <p>c) po akapicie trzecim dodaje się tekst w brzmieniu: „Przepisy dotyczące poszczególnych próbek w poprzednim akapicie mają zastosowanie również do arsenu, kadmu, niklu i całkowitej rtęci w stanie gazowym. Ponadto pobieranie podpróbek PM10 z filtrów do metali w celu dalszej analizy jest dozwolone, pod warunkiem że istnieją dowody na to, że podpróbka jest reprezentatywna dla całości i że czułość wykrywania nie ucierpi w porównaniu z odpowiednimi celami dotyczącymi jakości danych. Jako alternatywa dla dziennego pobierania próbek dozwolone jest tygodniowe pobieranie próbek dla metali w PM10, o ile charakterystyki pobierania nie są zagrożone.”;</p>						
Załącznik nr I pkt 2	<p>„2) sekcje I do IV załącznika V otrzymują brzmienie:</p> <p>„I. Referencyjna metoda poboru próbek i analizy zawartości arsenu, kadmu i niklu w otaczającym powietrzu</p> <p>Referencyjna metoda pobierania próbek arsenu, kadmu i niklu w otaczającym powietrzu opisana</p>					T	Wymagania określone w pkt 2 załącznika nr I do dyrektywy 2015/1480 zostaną wprowadzone do polskiego porządku prawnego poprzez wydanie nowego rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie dokonywania oceny poziomów substancji w powietrzu.

<p>jest w normie EN 12341:2014. Referencyjna metoda mierzenia stężenia arsenu, kadmu i niklu w otaczającym powietrzu opisana jest w normie EN 14902:2005 »Jakość powietrza atmosferycznego – standardowa metoda oznaczania Pb, Cd, As i Ni we frakcji PM10 pyłu zawieszonego«.</p> <p>Państwo członkowskie może również stosować inne metody, jeżeli jest w stanie wykazać, że dostarczają one wyników równorzędnych z wynikami uzyskiwanymi metodą, o której mowa powyżej.</p> <p>II. Referencyjna metoda poboru próbek i analizy zawartości wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych w otaczającym powietrzu</p> <p>Referencyjna metoda pobierania próbek wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych w otaczającym powietrzu opisana jest w normie EN 12341:2014. Referencyjną metodę mierzenia stężenia benzo(a)pirenu w otaczającym powietrzu opisano w normie EN 15549:2008 »Jakość powietrza – standardowa metoda oznaczania stężenia benzo(a)pirenu w powietrzu atmosferycznym«. W związku z brakiem normalizowanej metody CEN, w przypadku innych wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych, o których mowa art. 4 ust. 8, państwa członkowskie są upoważnione do stosowania normalizowanych metod krajowych lub normalizowanych metod ISO, takich jak norma ISO 12884.</p>		
---	--	--

<p>Państwo członkowskie może również zastosować dowolną inną metodę, jeżeli jest w stanie wykazać, że dostarczy ona wyników równorzędnych z wynikami uzyskiwanymi metodą, o której mowa powyżej.</p> <p>III. Referencyjna metoda poboru próbek i analizy zawartości rtęci w otaczającym powietrzu</p> <p>Referencyjna metoda mierzenia całkowitego stężenia rtęci w stanie gazowym w otaczającym powietrzu opisana jest w normie EN 15852:2010 »Jakość powietrza atmosferycznego – standardowa metoda oznaczania rtęci gazowej całkowitej«.</p> <p>Państwo członkowskie może również zastosować dowolną inną metodę, jeżeli jest w stanie wykazać, że dostarczy ona wyników równorzędnych z wynikami uzyskiwanymi metodą, o której mowa powyżej.</p> <p>IV. Referencyjna metoda poboru próbek i analizy depozycji arsenu, kadmu, rtęci, niklu i wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych</p> <p>Referencyjną metodę określania depozycji arsenu, kadmu i niklu opisano w normie EN 15841:2009 »Jakość powietrza atmosferycznego – standardowa metoda oznaczania stężenia arsenu, kadmu, ołowiu i niklu w depozycji atmosferycznej«.</p> <p>Referencyjną metodę określania depozycji rtęci opisano w normie EN 15853:2010 »Jakość powietrza atmosferycznego – standardowa metoda</p>		
--	--	--

	<p>oznaczania depozycji rtęci«.</p> <p>Referencyjną metodę określania depozycji benzo(a)pirenu i innych wielopierścieniowych węglowodorów, o których mowa w art. 4 ust. 8 opisano w normie EN 15980:2011 »Jakość powietrza. Oznaczanie depozycji benzo[a]antracenu, benzo[b]fluorantenu, benzo[j]fluorantenu, benzo[k]fluorantenu, benzo[a]pirenu, dibenzo[a,h]antracenu i indeno [1,2,3-cd]pirenu«.”.</p>		
<p>Załącznik nr II pkt 1</p>	<p>„W dyrektywie 2008/50/WE wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) sekcja C załącznika I otrzymuje brzmienie:</p> <p>„C. Zapewnianie jakości w zakresie oceny jakości powietrza. Zatwierdzanie danych</p> <p>1. Aby zagwarantować dokładność pomiarów i zgodność z celami dotyczącymi jakości danych określonymi w sekcji A, właściwe władze i organy, wyznaczone zgodnie z art. 3, zapewniają spełnienie następujących warunków:</p> <p>(i) możliwość śledzenia zgodnie z wymogami określonymi w zharmonizowanej normie dla laboratoriów badawczych i kalibracyjnych wszystkich pomiarów dokonywanych w związku z oceną jakości powietrza atmosferycznego zgodnie z art. 6 i 9;</p> <p>(ii) instytucje obsługujące sieci i poszczególne stacje pomiarowe posiadają wdrożone systemy zapewniania i kontroli jakości, które gwarantują okresowe przeglądy zapewniające stałą dokładność urządzeń pomiarowych, system jakości powinien być poddawany przeglądowi w zależności od potrzeb i co</p>	<p>T Art. 1 pkt 2 lit. a i b</p>	<p>W art. 28g ust. 3 wprowadza się zmianę w brzmieniu:</p> <p>„3. Do zadań krajowego laboratorium referencyjnego i wzorcującego należy zapewnienie nadzoru nad jakością badań powietrza atmosferycznego wykonywanych w ramach programów państwowego monitoringu środowiska, poprzez:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) organizowanie i wykonywanie porównań międzylaboratoryjnych i badań biegłości; 2) dokonywanie przeglądów systemów zapewnienia i kontroli jakości w instytucjach obsługujących sieci pomiarowe i poszczególne punkty pomiarowe co najmniej raz na pięć lat; 3) koordynację właściwego stosowania metodyk referencyjnych i wykazywania równoważności metodyk niereferencyjnych; 4) wdrażanie nowych metod badawczych; 5) uczestniczenie, przynajmniej raz na trzy lata, w programach zapewnienia jakości organizowanych przez Komisję Europejską.”. <p>W art. 28g po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:</p> <p>„3a. Zapewnienie nadzoru, o którym mowa w ust. 3, w odniesieniu do badań wykonywanych przez laboratoria, o których mowa w art. 28f ust. 1, polega również na:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ujednolicaniu metod i procedur badawczych; 2) szkoleniu pracowników tych laboratoriów w zakresie nowych metod

	<p>najmniej raz na pięć lat przez odpowiednie krajowe laboratorium referencyjne;</p> <p>(iii) ustalona jest procedura zapewniania/kontroli jakości w zakresie zbierania danych i przygotowywania sprawozdań, a instytucje wyznaczone do tego zadania aktywnie uczestniczą w odpowiednich unijnych programach zapewniania jakości;</p> <p>(iv) krajowe laboratoria referencyjne są wyznaczone przez właściwe władze lub organy, określone zgodnie z art. 3, i są akredytowane w zakresie metod referencyjnych, o których mowa w załączniku VI, przynajmniej w odniesieniu do tych zanieczyszczeń, dla których stężenia przekraczają dolny próg oszacowania, zgodnie z właściwą normą zharmonizowaną dla laboratoriów badawczych i kalibracyjnych, do której odniesienie zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia (WE) nr 765/2008 ustanawiającego wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku. Na terenie państw członkowskich laboratoria te są również odpowiedzialne za proces koordynacji unijnych programów zapewniania jakości organizowanych przez Wspólne Centrum Badawcze Komisji, a także są odpowiedzialne za koordynację na szczeblu krajowym właściwego stosowania metod referencyjnych i wykazywania równoważności metod niereferencyjnych. Krajowe laboratoria referencyjne organizujące badania porównawcze na szczeblu krajowym powinny być również akredytowane zgodnie</p>		<p><i>badawczych;</i></p> <p>3) koordynacji na terenie kraju udziału w programach zapewnienia jakości organizowanych przez Komisję Europejską;</p> <p>4) wspieraniu prac prowadzonych przez europejską sieć krajowych laboratoriów referencyjnych ustanowioną przez Komisję Europejską.”.</p> <p>Dodatkowo, pozostałe wymagania określone w pkt 1 załącznika nr II do dyrektywy 2015/1480 zostaną wprowadzone do polskiego porządku prawnego poprzez wydanie nowego rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie dokonywania oceny poziomów substancji w powietrzu, jak również rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie zakresu i sposobu przekazywania informacji dotyczących zanieczyszczenia powietrza.</p>
--	--	--	---

	<p>z właściwą normą zharmonizowaną dla badań biegłości;</p> <p>(v) krajowe laboratoria referencyjne uczestniczą przynajmniej co trzy lata w unijnych programach zapewnienia jakości organizowanych przez Wspólne Centrum Badawcze Komisji. Jeżeli uczestnictwo to przyniesie niezadowalające wyniki, krajowe laboratorium powinno przedstawić podczas kolejnego uczestnictwa w badaniu porównawczym zadowalające środki zaradcze oraz przedstawić Wspólnemu Centrum Badawczemu sprawozdanie na ich temat;</p> <p>(vi) krajowe laboratoria referencyjne wspierają prace prowadzone przez europejską sieć krajowych laboratoriów referencyjnych ustanowioną przez Komisję.</p> <p>2. Wszelkie przesłane dane zgodnie z art. 27 uważa się za ważne z wyjątkiem danych oznaczonych jako tymczasowe.”</p>		
<p>Załącznik nr II pkt 2</p>	<p>„2) w załączniku III wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>a) w sekcji C wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>(i) akapit pierwszy tiret pierwsze i drugie otrzymują brzmienie:</p> <p>„— przepływu wokół czerpni nie ograniczają (zasadniczo wolny w promieniu co najmniej 270° lub 180° dla punktów poboru prób na linii zabudowy) żadne przeszkody utrudniające przepływ powietrza w pobliżu wlotu (który na ogół powinien być położony w odległości kilku metrów od budynków, balkonów, drzew i innych przeszkód oraz co najmniej 0,5 m od najbliższego budynku w przypadku</p>	<p>T</p>	<p>Wymagania określone w pkt 2 załącznika nr II do dyrektywy 2015/1480 zostaną wprowadzone do polskiego porządku prawnego poprzez wydanie nowego rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie dokonywania oceny poziomów substancji w powietrzu, jak również rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie zakresu i sposobu przekazywania informacji dotyczących zanieczyszczenia powietrza.</p>

	<p>punktów poboru prób reprezentatywnych dla jakości powietrza na linii zabudowy),</p> <p>— zasadą ogólną jest, że czerpnia znajduje się między 1,5 m (strefa oddychania) i 4 m powyżej poziomu gruntu. Wyższe usytuowanie może być również odpowiednie, jeżeli stacja jest reprezentatywna dla większego obszaru, a jakiegokolwiek odstępstwa powinny być w pełni udokumentowane,”;</p> <p>(ii) akapit pierwszy tiret piąte otrzymuje brzmienie:</p> <p>„— w odniesieniu do wszystkich zanieczyszczeń punkty poboru prób umieszczone w rejonie oddziaływania ruchu drogowego są oddalone o co najmniej 25 m od granicy głównych skrzyżowań, ale w odległości od krawężnika nie większej niż 10 m. »Główne skrzyżowanie« w tym kontekście oznacza skrzyżowanie, które przerywa przepływ ruchu drogowego i powoduje emisje (zatrzymywanie i ruszanie z miejsca) inne niż pozostała część drogi.”;</p> <p>(iii) dodaje się akapit w brzmieniu:</p> <p>„Wszelkie odstępstwa od kryteriów wymienionych w niniejszej sekcji należy w pełni udokumentować za pomocą procedur opisanych w sekcji D.”;</p> <p>b) sekcja D otrzymuje brzmienie:</p> <p>„D. Dokumentacja i przegląd wyboru miejsca Właściwe organy odpowiedzialne za ocenę jakości powietrza przygotowują pełną dokumentację dotyczącą procedur wyboru miejsca i zapisywania informacji dla</p>		
--	---	--	--

	<p>wszystkich stref i aglomeracji w celu wspierania projektowania sieci i wyboru lokalizacji dla wszystkich punktów pomiarowych. Dokumentacja zawiera fotografie (z odczytem kompasu) obszaru wokół punktów pomiarowych i szczegółowe mapy. W przypadku gdy w obrębie strefy lub aglomeracji stosowane są dodatkowe metody, dokumentacja musi zawierać szczegóły tych metod, a także informacje, w jaki sposób spełnione zostały kryteria wymienione w art. 7 ust. 3. Dokumentacja jest w miarę potrzeb aktualizowana i poddawana przeglądowi co najmniej co 5 lat, aby zagwarantować, że kryteria wyboru, projekt sieci i lokalizacja punktów pomiarowych pozostają ważne i optymalne w czasie. Dokumentację należy dostarczyć Komisji w ciągu 3 miesięcy od chwili, gdy jej zażąda.”;</p>		
<p>Załącznik nr II pkt 3</p>	<p>„3) w załączniku VI wprowadza się następujące zmiany: a) sekcja A otrzymuje brzmienie: „A. Metody referencyjne oceny stężenia dwutlenku siarki, dwutlenku azotu i tlenków azotu, pyłu zawieszonego (PM10 i PM2.5), ołowiu, benzenu, tlenku węgla i ozonu 1. <i>Metoda referencyjna pomiaru dwutlenku siarki</i> Metodę referencyjną pomiaru dwutlenku siarki opisano w EN 14212:2012 »Powietrze atmosferyczne – Standardowa metoda pomiaru stężenia ditlenku siarki za pomocą fluorescencji w nadfiolecie« 2. <i>Metoda referencyjna pomiaru dwutlenku azotu i tlenków azotu</i></p>	<p>T</p>	<p>Wymagania określone w pkt 3 załącznika nr II do dyrektywy 2015/1480 zostaną wprowadzone do polskiego porządku prawnego poprzez wydanie nowego rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie dokonywania oceny poziomów substancji w powietrzu.</p>

	<p>Metodę referencyjną pomiaru dwutlenku azotu i tlenków azotu opisano w EN 14211:2012</p> <p>»Powietrze atmosferyczne – Standardowa metoda pomiaru stężenia ditlenku azotu i tlenku azotu za pomocą chemiluminescencji«.</p> <p>3. <i>Metoda referencyjna pobierania próbek i pomiaru ołowiu – niezmieniona</i></p> <p>4. <i>Metoda referencyjna pobierania próbek i pomiaru pyłu zawieszonego PM10</i> Metodę referencyjną pobierania próbek i pomiaru pyłu zawieszonego PM10 opisano w EN12341:2014 »Powietrze atmosferyczne – Standardowa grawimetryczna metoda pomiarowa do określania stężeń masowych frakcji PM10 lub PM2.5 pyłu zawieszonego«.</p> <p>5. <i>Metoda referencyjna pobierania próbek i pomiaru pyłu zawieszonego PM2,5</i> Metodę referencyjną pobierania próbek i pomiaru pyłu zawieszonego PM2.5 opisano w EN12341:2014 »Powietrze atmosferyczne – Standardowa grawimetryczna metoda pomiarowa do określania stężeń masowych frakcji PM10 lub PM2,5 pyłu zawieszonego«.</p> <p>6. <i>Metoda referencyjna pobierania próbek i pomiaru benzenu – niezmieniona</i></p> <p>7. <i>Metoda referencyjna pomiaru tlenku węgla</i> Metodę referencyjną pomiaru tlenku węgla opisano w EN 14626:2012 »Powietrze atmosferyczne – Standardowa metoda pomiaru stężenia tlenku węgla za pomocą niedispersyjnej spektroskopii</p>		
--	---	--	--

	<p>w podczerwieni«.</p> <p>8. <i>Metoda referencyjna pomiaru ozonu</i> Metodę referencyjną pomiaru ozonu opisano w EN 14625:2012 »Powietrze atmosferyczne – standardowa metoda pomiaru stężenia ozonu z wykorzystaniem fotometrii w nadfiolecie«.”;</p> <p>b) skreśla się sekcję D;</p> <p>c) sekcja E otrzymuje brzmienie: „E. Przy wykazywaniu, że sprzęt spełnia wymogi oceny metod referencyjnych wymienionych w sekcji A niniejszego załącznika, właściwe władze i organy, wyznaczone zgodnie z art. 3, zatwierdzają sprawozdania z testów przygotowane w innym państwie członkowskim, pod warunkiem że laboratoria badawcze są akredytowane zgodnie z właściwą zharmonizowaną normą dla laboratoriów badawczych i kalibracyjnych. Szczegółowe sprawozdania z badań oraz wszelkie wyniki badań są dostępne dla innych właściwych władz lub ich wyznaczonych organów. Sprawozdania z badań wykazują, że sprzęt spełnia wszystkie wymagania dotyczące skuteczności, w tym w przypadku, gdy pewne warunki środowiskowe i dotyczące lokalizacji są szczególne dla danego państwa członkowskiego i wykraczają poza warunki, w odniesieniu do których ten sprzęt został już zbadany i otrzymał homologację typu w innym państwie członkowskim.”;</p>		
Załącznik nr	4) sekcja A w załączniku IX otrzymuje brzmienie: „A. Minimalna liczba punktów pomiarowych do stałych pomiarów stężenia ozonu	T	Wymagania określone w pkt 4 załącznika nr II do dyrektywy 2015/1480 zostaną wprowadzone do polskiego porządku prawnego poprzez wydanie nowego rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie dokonywania oceny poziomów

II pkt 4	<p>Minimalna liczba stałych punktów pomiarowych do pomiarów ciągłych mających na celu ocenę zgodności z wartościami docelowymi, celami długoterminowymi oraz progami informowania i progami alarmowymi, w przypadku gdy pomiary te są wyłącznym źródłem informacji.</p> <table border="1" data-bbox="264 427 869 762"> <thead> <tr> <th>Zaludnienie (x 1 000)</th> <th>Aglomeracje ⁽¹⁾</th> <th>Inne strefy ⁽¹⁾</th> <th>Tło pozamiejskie</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>< 250</td> <td></td> <td>1</td> <td rowspan="7">1 stacja/50 000 km² jako średnia gęstość we wszystkich strefach w danym kraju ⁽²⁾</td> </tr> <tr> <td>< 500</td> <td>1</td> <td>2</td> </tr> <tr> <td>< 1 000</td> <td>2</td> <td>2</td> </tr> <tr> <td>< 1 500</td> <td>3</td> <td>3</td> </tr> <tr> <td>< 2 000</td> <td>3</td> <td>4</td> </tr> <tr> <td>< 2 750</td> <td>4</td> <td>5</td> </tr> <tr> <td>< 3 750</td> <td>5</td> <td>6</td> </tr> <tr> <td>> 3 750</td> <td>1 dodatkowa stacja na 2 miliony mieszkańców</td> <td>1 dodatkowa stacja na 2 miliony mieszkańców</td> <td></td> </tr> </tbody> </table> <p>⁽¹⁾ Co najmniej 1 stacja na obszarach, na których prawdopodobnie jest narażenie ludności na najwyższe stężenia ozonu. W aglomeracjach co najmniej 50 % stacji musi być zlokalizowanych na obszarach podmiejskich.</p> <p>⁽²⁾ Zaleca się 1 stację na 25 000 km² na obszarach o złożonym ukształtowaniu terenu.”.</p>	Zaludnienie (x 1 000)	Aglomeracje ⁽¹⁾	Inne strefy ⁽¹⁾	Tło pozamiejskie	< 250		1	1 stacja/50 000 km ² jako średnia gęstość we wszystkich strefach w danym kraju ⁽²⁾	< 500	1	2	< 1 000	2	2	< 1 500	3	3	< 2 000	3	4	< 2 750	4	5	< 3 750	5	6	> 3 750	1 dodatkowa stacja na 2 miliony mieszkańców	1 dodatkowa stacja na 2 miliony mieszkańców			<i>substancji w powietrzu.</i>
Zaludnienie (x 1 000)	Aglomeracje ⁽¹⁾	Inne strefy ⁽¹⁾	Tło pozamiejskie																														
< 250		1	1 stacja/50 000 km ² jako średnia gęstość we wszystkich strefach w danym kraju ⁽²⁾																														
< 500	1	2																															
< 1 000	2	2																															
< 1 500	3	3																															
< 2 000	3	4																															
< 2 750	4	5																															
< 3 750	5	6																															
> 3 750	1 dodatkowa stacja na 2 miliony mieszkańców	1 dodatkowa stacja na 2 miliony mieszkańców																															

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU	Projekt ustawy o zmianie ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska oraz ustawy - Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw (wersja z dnia 6 listopada 2017 r.)
TYTUŁ WDRAŻANEGO PROJEKTU AKTU PRAWNEGO	Dyrektywa Komisji (UE) 2015/1480 z dnia 28 sierpnia 2015 r. zmieniająca niektóre załączniki do dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/107/WE i 2008/50/WE ustanawiających przepisy dotyczące metod referencyjnych, zatwierdzania danych i lokalizacji punktów pomiarowych do oceny jakości powietrza (Dz. Urz. UE L 226 z 29.08.2015 r., str. 4)

Jednostka red. projektu ustawy	Treść przepisów projektu ustawy	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
Art. 1 pkt 1	Art. 1. W ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2016 r. poz. 1688, z 2017 r. poz. 1566, 1567) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 2 w ust. 1 pkt 16 otrzymuje brzmienie: „16) prowadzenie porównań międzylaboratoryjnych i badań biegłości.”;	Dodanie przepisu ma na celu ujednoczenie nazewnictwa, będącego skutkiem zmiany art. 28g ust. 3 pkt 1, o której mowa w art. 1 projektu ustawy zmieniającej.
Art. 1 pkt 2	2) w art. 28f w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) udział w porównaniach międzylaboratoryjnych i badaniach biegłości.”;	Dodanie przepisu ma na celu ujednoczenie nazewnictwa, będącego skutkiem zmiany art. 28g ust. 3 pkt 1, o której mowa w art. 1 projektu ustawy zmieniającej.
Art. 2 pkt 1	Art. 2. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2017 r. poz. 519, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 88 dodaje się ust. 5 – 11 w brzmieniu: „5. Na potrzeby dokonywania oceny jakości powietrza, analiz rozprzestrzeniania się substancji w powietrzu oraz prognoz	Proponowane rozwiązanie, określone w art. 88 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, wynika z konieczności zapewnienia organom wykonującym oceny jakości powietrza (Wojewódzkim Inspektoratom Ochrony Środowiska i Głównemu Inspektoratowi Ochrony Środowiska) jednolitej metody wspomagania ocen jakości powietrza w strefach, z wykorzystaniem modelowania matematycznego transportu i przemian substancji

	<p>zmian jego jakości uzyskiwanych w ramach państwowego monitoringu środowiska wykonuje się modelowanie matematyczne transportu i przemian substancji w powietrzu i analizy wyników tego modelowania.</p> <p>6. Modelowanie matematyczne transportu i przemian substancji w powietrzu i analizy wyników tego modelowania wykonuje się na potrzeby:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dokonywania oceny poziomów substancji w powietrzu i klasyfikacji stref, o których mowa w art. 89; 2) ustalenia odpowiedniego sposobu oceny jakości powietrza w poszczególnych strefach, o którym mowa w ust. 2; 3) określania ryzyka przekroczeń poziomów dopuszczalnych albo przekroczeń poziomów docelowych lub dopuszczalnych, powiększonych o margines tolerancji, lub poziomów alarmowych oraz celów długoterminowych, spowodowanych przeniesieniem zanieczyszczeń z terytorium innego państwa, o których mowa w art. 92a ust. 1, dla każdego roku podlegającego ocenie, o której mowa w art. 89; 4) określania ryzyka wystąpienia przekroczenia poziomu alarmowego, dopuszczalnego lub docelowego substancji w powietrzu albo wystąpienia przekroczenia poziomu alarmowego, dopuszczalnego lub docelowego substancji, o którym mowa w art. 93 ust. 1; 5) wyznaczania reprezentatywności stanowisk pomiarowych, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 90 ust. 3; 6) prognozowania stężeń substancji w powietrzu na potrzeby opracowania krajowego programu ochrony powietrza, o którym mowa w art. 91c. 	<p>w powietrzu na poziomie krajowym.</p> <p>Zmiana przyczyni się do zwiększenia dokładności, porównywalności i spójności otrzymywanych wyników rocznych ocen jakości powietrza w strefach oraz klasyfikacji stref, gdzie w przypadku zakwalifikowania jej do klasy C (poziom stężeń zanieczyszczenia przekracza poziom dopuszczalny/docelowy) wymagane jest przygotowanie przez zarząd województwa projektu programu ochrony powietrza, który następnie jest przyjmowany w drodze aktu prawa miejscowego tj. uchwały sejmiku województwa. Wprowadzenie jednolitego systemu modelowania matematycznego w skali kraju zapewni szeroki dostęp do wyników rozkładów przestrzennych stężeń z uwzględnieniem dotrzymania ustanowionych poziomów dopuszczalnych i/lub docelowych, w tym do prognozowanych zmian stężeń w krótkim i dłuższym okresie. Jest to szczególnie ważne w przypadku stref zakwalifikowanych do klasy C, dla których wymagane jest podjęcie działań naprawczych określonych w programach ochrony powietrza. Zmiana reguluje kwestie wprowadzenia systemowego i spójnego w skali kraju modelowania transportu i przemian substancji w powietrzu, jako elementu szeroko rozumianego wsparcia zarządzania jakością powietrza.</p> <p>Zadanie to powierzone będzie do wykonania Instytutowi Ochrony Środowiska – Państwowemu Instytutowi Badawczemu (zwanemu dalej „IOŚ-PIB”). Dzięki temu możliwe będzie usystematyzowanie zastosowania modelowania matematycznego na potrzeby zarządzania jakością powietrza poprzez powierzenie zadań związanych z realizacją modelowania transportu i przemian substancji w powietrzu. We współpracy z IOŚ-PIB w realizacji tego zadania w zakresie bieżącej weryfikacji i uzupełniania informacji o emisjach zanieczyszczeń do powietrza dla potrzeb modelowania jakości</p>
--	---	--

	<p>7. Modelowanie matematyczne transportu i przemian substancji w powietrzu i analizy wyników tego modelowania wykonuje Instytut Ochrony Środowiska – Państwowy Instytut Badawczy, zwany dalej „Instytutem Ochrony Środowiska”.</p> <p>8. Instytut Ochrony Środowiska współpracuje z ministrem właściwym do spraw środowiska oraz Głównym Inspektorem Ochrony Środowiska przy rozwijaniu badań naukowych dotyczących modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu oraz narzędzi do tego modelowania. Warunki i szczegółowy zakres tej współpracy określa porozumienie zawarte pomiędzy tymi podmiotami.</p> <p>9. Zadania Instytutu Ochrony Środowiska, o których mowa w ust. 7 i 8, są finansowane ze środków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w ramach celu określonego w art. 400a ust. 1 pkt 15.</p> <p>10. Zadanie, o którym mowa w ust. 8, jest finansowane w wysokości określonej w porozumieniu zawartym pomiędzy Narodowym Funduszem Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, ministrem właściwym do spraw środowiska, Instytutem Ochrony Środowiska i Głównym Inspektorem Ochrony Środowiska.</p> <p>11. Finansowanie zadań, o których mowa w ust. 7 i 8 następuje z zachowaniem trybu i zasad udzielania i rozliczania dotacji przez Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, ustalanych na podstawie art. 400h ust. 2 pkt 7.”;</p>	<p>powietrza oraz analizowania wyników modelowania matematycznego pod kątem ich wykorzystania w ocenach jakości powietrza uczestniczyć będzie Główny Inspektorat Ochrony Środowiska.</p> <p>Projektowana zmiana ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska przewiduje ramy formalnoprawne do nawiązania współpracy międzyinstytucjonalnej pomiędzy Instytutem Ochrony Środowiska, ministrem właściwym do spraw środowiska oraz Głównym Inspektorem Ochrony Środowiska w zakresie wykonywania zadań związanych z wykorzystaniem metod modelowania matematycznego w obszarze jakości powietrza. Warunki i szczegółowy zakres tej współpracy określi porozumienie. W projekcie doprecyzowano wymagania związane ze sposobem finansowania przez Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej zadań realizowanych przez Instytut Ochrony Środowiska.</p>
<p>Art. 2 pkt 2</p>	<p>W art. 90: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska dokonuje oceny</p>	<p>Zmiana art. 90 spowodowana jest koniecznością doprecyzowania aktualnych przepisów poprzez wskazanie, że ocena poziomów substancji w powietrzu dokonywana jest w strefach, na podstawie</p>

	<p>poziomów substancji w powietrzu w strefach, na podstawie wyników pomiarów lub innych metod oceny jakości powietrza, w tym modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu.”,</p> <p>b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. W przypadku dokonywania oceny poziomów substancji w powietrzu z wykorzystaniem metod modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu, wojewódzki inspektor ochrony środowiska posługuje się wynikami modelowania i analizami, o których mowa w art. 88 ust. 6 pkt 1 i 2.”;</p> <p>c) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie: „4. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 3, ustalone zostaną:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zakresy wymaganych pomiarów, z podziałem na pomiary ciągłe oraz wskaźnikowe; 2) kryteria lokalizacji punktów pomiarowych oraz wymagania dotyczące reprezentatywności stanowisk pomiarowych; 3) minimalna liczba stałych stanowisk pomiarowych z uwzględnieniem źródeł emisji; 4) przypadki, gdy ocena jakości powietrza: <ol style="list-style-type: none"> a) powinna być dokonywana metodami pomiarowymi, b) może być dokonywana: <ul style="list-style-type: none"> – przy zastosowaniu kombinacji metod pomiarowych i metod modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu, – metodami modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu lub innymi metodami szacowania; 5) metodyki referencyjne; 	<p>wyników pomiarów lub innych metod oceny jakości powietrza. Jednocześnie wprowadzono rozszerzenie metod wykorzystywanych przez wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska dotyczących wykorzystania modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu na poziomie krajowym, które stanowią podstawę dokonania oceny poziomów substancji w powietrzu, będącego skutkiem wprowadzenia zmiany w art. 88 odnoszącej się do wspomagania ocen jakości powietrza w strefach.</p> <p>Zmiana art. 90 ust. 4 jest wynikiem rozszerzenia metod i zakresu dokonywania oceny poziomów substancji w powietrzu o metody modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu.</p> <p>Ponadto, w art. 90 ust. 6 w pkt 3 zmieniono brzmienie, poprzez dodanie słów „sprawuje nadzór nad”, co ma związek z przepisami dyrektywy 2015/1480. Dyrektywa 2015/1480 stanowi bowiem, że rolę koordynacyjną w odniesieniu do programów zapewnienia jakości organizowanych przez Komisję Europejską pełni Krajowe Laboratorium Referencyjne i Wzorcujące (KLRiW) działające w strukturach Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska. Zmiana ta pozwoli zachować pełną zgodność zarówno z ww. dyrektywą, jak i określa rolę w odniesieniu do realizacji tego zadania. Główny Inspektor Ochrony Środowiska decyduje bowiem o udziale w programach zapewnienia jakości organizowanych przez Komisję Europejską, jak również o finansowaniu tych zadań, natomiast KLRiW koordynuje te działania na terenie Polski.</p>
--	--	---

	<p>6) wymagania dotyczące jakości pomiarów i innych metod oceny jakości powietrza, w tym modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu oraz dokumentacji dotyczącej uzasadnienia lokalizacji punktów pomiarowych, w tym jej zakres;</p> <p>7) kryteria kontroli poprawności danych dotyczących substancji w powietrzu w trakcie ich agregacji i obliczania parametrów statystycznych dla substancji w powietrzu.</p> <p>5. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 3, mogą zostać ustalone:</p> <p>1) dopuszczalna częstość przekraczania progów oszacowania;</p> <p>2) zakres i cel prowadzenia pomiarów wspomagających ocenę jakości powietrza, w szczególności zakres prowadzenia analiz składu chemicznego pyłu.”</p> <p>d) w ust. 6 pkt 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3) sprawuje nadzór nad koordynacją na terenie kraju udziału w programach zapewnienia jakości organizowanych przez Komisję Europejską.”;</p>	
<p>Art. 2 pkt 3 i 4</p>	<p>3) w art. 92a po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:</p> <p>„1a. Ryzyko przekroczeń poziomów dopuszczalnych albo przekroczeń poziomów docelowych lub dopuszczalnych, powiększonych o margines tolerancji, lub poziomów alarmowych oraz celów długoterminowych, spowodowanych przeniesieniem zanieczyszczeń z terytorium innego państwa, ocenia się na podstawie wyników pomiarów lub przy wykorzystaniu wyników modelowania i analiz, o których mowa w art. 88 ust. 6 pkt 3.”;</p> <p>4) w art. 93 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:</p> <p>„1a. Ryzyko wystąpienia przekroczenia poziomu alarmowego, dopuszczalnego lub docelowego substancji w powietrzu</p>	<p>Dodanie do przepisu do art. 92a ust. 1a oraz do art. 93 ust. 1a jest wynikiem dodania do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska przepisów art. 88 ust. 6 pkt 3 i 4.</p> <p>Wyniki modelowania matematycznego wykorzystane będą przez ministra właściwego do spraw środowiska do oceny wpływów transgranicznego przenoszenia zanieczyszczeń, szczególnie w ramach współpracy bilateralnej Polski z Republiką Czeską oraz Republiką Federalną Niemiec. Udostępniane przez Instytut Ochrony Środowiska wyniki modelowania matematycznego będą wykorzystane na potrzeby realizacji obowiązków sprawozdawczych Polski wynikających z obowiązujących i projektowanych regulacji prawnych Unii Europejskiej w zakresie ocen jakości powietrza, prognoz wielkości emisji oraz prognoz poziomów substancji</p>

	<p>oraz wystąpienie przekroczenia poziomu alarmowego, dopuszczalnego lub docelowego substancji ocenia się na podstawie wyników pomiarów lub przy wykorzystaniu wyników modelowania i analiz, o których mowa w art. 88 ust. 6 pkt 4.”;</p>	<p>w powietrzu.</p>
<p>Art. 2 pkt 5</p>	<p>w art. 94:</p> <p>a) po ust. 1e dodaje się ust. 1f - 1h w brzmieniu:</p> <p>„1f. Główny Inspektor Ochrony Środowiska przekazuje Instytutowi Ochrony Środowiska wyniki pomiarów, o których mowa w art. 90 ust. 1, na potrzeby wykonywania przez Instytut Ochrony Środowiska modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu i analiz wyników tego modelowania.</p> <p>1g. Instytut Ochrony Środowiska przekazuje Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska wyniki modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu i analizy wyników tego modelowania, na potrzeby realizacji zadań, o których mowa w art. 88 ust. 6 pkt 1-5.</p> <p>1h. Instytut Ochrony Środowiska przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska wyniki modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu i analizy wyników tego modelowania, na potrzeby realizacji zadania, o którym mowa w art. 88 ust. 6 pkt 6.”,</p> <p>b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3. Minister właściwy do spraw środowiska, biorąc pod uwagę konieczność gromadzenia danych i informacji na potrzeby krajowe i zobowiązań międzynarodowych, określi, w drodze rozporządzenia, zakres i sposób przekazywania informacji, o których mowa w ust. 1 i 1f-2a.”.</p>	<p>Zmiana art. 94 poprzez dodanie ust. 1f-1h wynika z konieczności ustalenia zakresu przekazywanych wyników między Głównym Inspektoratem Ochrony Środowiska i Instytutem Ochrony Środowiska – PIB oraz ministrem właściwym do spraw środowiska.</p> <p>Zakres analiz będących efektem modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu, przygotowywanych na określone w ustawie cele, zostanie określony w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw środowiska. W tym celu rozszerzono delegację ustawową, określoną w art. 94 ust. 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, do wydania przez ministra właściwego do spraw środowiska rozporządzenia określającego zakres i sposób przekazywania informacji dotyczących zanieczyszczenia powietrza.</p>

<p>Art. 3 ust. 1 - 2</p>	<p>„Art. 3. 1. W latach 2017 – 2026 maksymalny limit wydatków Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska będący skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi w:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) 2017 r. – 0,00 zł; 2) 2018 r. – 0,00 zł; 3) 2019 r. – 540 000 zł; 4) 2020 r. – 650 000 zł; 5) 2021 r. – 650 000 zł; 6) 2022 r. – 650 000 zł; 7) 2023 r. – 650 000 zł; 8) 2024 r. – 650 000 zł; 9) 2025 r. – 650 000 zł; 10) 2026 r. – 650 000 zł. <p>2. W latach 2017 – 2026 maksymalny limit wydatków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej będący skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi w:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) 2017 r. – 920 000 zł; 2) 2018 r. – 2 230 000 zł; 3) 2019 r. – 2 670 000 zł; 4) 2020 r. – 2 030 000 zł; 5) 2021 r. – 1 970 000 zł; 6) 2022 r. – 2 030 000 zł; 7) 2023 r. – 1 970 000 zł; 8) 2024 r. – 2 230 000 zł; 9) 2025 r. – 1 970 000 zł; 10) 2026 r. – 2 030 000 zł.”. 	<p>Art. 3 ust. 1 i 2 wprowadza regulę wydatkową. Dodatkowe koszty dla budżetu państwa, o których mowa w art. 3 ust.1 projektu ustawy zmieniającej, w roku 2017 i 2018 będą pokryte w ramach przyznanych limitów wydatkowych, po wejściu w życie projektowanej ustawy, Główny Inspektor Ochrony Środowiska wystąpi o zwiększenie limitu wydatków od 2019 r. o kwoty określone w art. 3 ust. 1 na realizację nowych zadań wynikających z ustawy. Zadania określone w przedmiotowym projekcie będą regulowane w ustawie budżetowej w kolejnych latach.</p>
<p>Art. 3 ust. 3-6</p>	<p>„3. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków określonego w ust. 2 wprowadza się mechanizm</p>	<p>W art. 3 ust. 3 - 6 wprowadza się mechanizm korygujący obejmujący działania związane z prowadzeniem przez Instytut Ochrony Środowiska jednolitego systemu modelowania matematycznego</p>

	<p>korygujący polegający na ograniczeniu wydatków przeznaczonych na sfinansowanie zadań, o których mowa w art. 88 ust. 7 i 8 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.</p> <p>4. Ograniczenie wydatków, o którym mowa w ust. 3, polega na:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ograniczeniu zakresu współpracy, o której mowa w art. 88 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, albo jej zawieszeniu w danym roku budżetowym; 2) ograniczeniu zakresu modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu na potrzeby wyznaczania reprezentatywności stanowisk pomiarowych, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 90 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 2. <p>5. Mechanizm korygujący nie może stwarzać zagrożenia utraty możliwości realizacji obowiązków Rzeczypospolitej Polskiej wynikających z art. 6, art. 7, art. 10 i art. 14 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy (Dz. Urz. UE L 152 z 11.06.2008, str.1), art. 4 dyrektywy 2004/107/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie arsenu, kadmu, rtęci, niklu i wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych w otaczającym powietrzu (Dz. Urz. UE L 23 z 26.1.2005, str.3, L 87 z 31.03.2009, str. 109 oraz L 226 z 29.08.2015, str. 4), art. 9 i art. 10 decyzji wykonawczej Komisji z dnia 12 grudnia 2011 r. ustanawiającej zasady stosowania dyrektyw 2004/107/WE i 2008/50/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do systemu wzajemnej wymiany informacji oraz sprawozdań dotyczących jakości otaczającego powietrza (Dz. Urz. UE L 335 z 17.12.2011, str. 86) oraz</p>	<p>w skali kraju, które miałyby być zastosowane w przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków. Mechanizm ten polegać będzie przede wszystkim na ograniczeniu zakresu współpracy między Instytutem Ochrony Środowiska, ministrem właściwym do spraw środowiska, Głównym Inspektorem Ochrony Środowiska w obszarze rozwijania badań naukowych i narzędzi do modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu.</p> <p>W związku z tym możliwe byłoby - bez ryzyka naruszenia zobowiązań Rzeczypospolitej Polskiej wynikających z prawa Unii Europejskiej – ograniczenie działań wskazanych w projektowanym art. 88 ust. 6 pkt 5 i zrezygnowanie z działań wskazanych w projektowanym art. 88 ust. 6 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, tj. z wyznaczania reprezentatywności stanowisk pomiarowych oraz z prognozowania stężeń substancji w powietrzu na potrzeby krajowego programu ochrony powietrza. Ponadto w zakresie działań wskazanych w art. 88 ust. 6 pkt 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, byłoby możliwe zrezygnowanie z wskazanego tam określania ryzyka wystąpienia przekroczenia poziomu alarmowego, dopuszczalnego lub docelowego substancji w powietrzu albo wystąpienia przekroczenia poziomu alarmowego, dopuszczalnego lub docelowego substancji, o których mowa w art. 93 ust. 1, przy pomocy modelowania matematycznego. Ryzyko to mogłoby być wtedy określone wyłącznie przy pomocy pomiarów. Jednakże ograniczenie się wyłącznie do pomiarów skutkować może ograniczeniami w analizie przestrzennej i tym samym zmniejszeniem precyzji.</p>
--	--	---

	<p>zagrożenia możliwości wykonania zadania, o którym mowa w art. 88 ust. 6 pkt 1-3 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.</p> <p>6. Minister właściwy do spraw środowiska monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o których mowa w ust. 2, oraz w razie potrzeby wdraża mechanizm korygujący.”.</p>	
Art. 4	<p>„Art. 4. 1. Modelowanie matematyczne transportu i przemian substancji w powietrzu i analizy wyników tego modelowania na potrzeby, o których mowa w art. 88 ust. 6 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wykonuje się po raz pierwszy w 2019 r. i dotyczą one oceny poziomów substancji w powietrzu w 2018 r.</p> <p>2. Modelowanie matematyczne transportu i przemian substancji w powietrzu i analizy wyników tego modelowania na potrzeby, o których mowa w art. 88 ust. 6 pkt 2 - 4 oraz 6 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wykonuje się po raz pierwszy w 2019 r.”.</p>	<p>Wprowadzony w art. 4 szerszy katalog przepisów wprowadzających w życie, stanowi odzwierciedlenie aktualizujących się we wskazanych w projekcie ustawy zmieniającej terminach potrzeb analitycznych Inspekcji Ochrony Środowiska i ministra właściwego do spraw środowiska.</p>
Art. 5	<p>„Art. 5. 1. Do spraw wszczętych i niezakończonych, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.</p> <p>2. Do badań powietrza atmosferycznego wykonywanych na podstawie umów, o których mowa w art. 28f ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1 zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, przepisy art. 28g ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się po upływie 90 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.”.</p>	<p>Art. 5 stanowi, że dokonywanie oceny poziomów substancji w powietrzu oraz wspomaganie systemu ocen jakości powietrza z wykorzystaniem modelowania matematycznego do czasu wejścia w życie przepisów ustawy, prowadzone są na dotychczasowych zasadach.</p> <p>Dodatkowo w ust. 2 tego artykułu zawarto przepis przejściowy, który stanowi, że do badań powietrza atmosferycznego wykonywanych na podstawie umów, o których mowa w art. 28f ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1 zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, przepisy art. 28g ust 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się po upływie 90 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.</p>
Art. 6	<p>„Art. 6. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na</p>	<p>Art. 6 wprowadza przepis przejściowy stanowiący, że przepisy</p>

	<p>podstawie art. 90 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 2, zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 90 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 2, jednak nie dłużej niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.</p> <p>2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 94 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 2 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 94 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.”.</p>	<p>wykonawcze regulujące zagadnienia dokonywania oceny poziomów substancji w powietrzu (art. 90 ust. 3), jak również zagadnienia zakresu i sposobu przekazywania informacji na potrzeby ocen jakości powietrza (art. 94 ust. 3) utrzymane zostaną w mocy w terminie wskazanym w tym artykule.</p>
<p>Art. 7</p>	<p>„Art. 7. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1, który wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.”.</p>	<p>Art. 7 określa termin wejścia w życie przepisów po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia z wyjątkiem art. 1, który wejdzie w życie drugiego dnia od ogłoszenia. Zastosowanie tak krótkiego, vacatio legis spowodowane jest koniecznością pilnego implementowania przepisów Unii Europejskiej, które powinny były wejść w życie do dnia 31 grudnia 2016 r.</p> <p>Projektowane zmiany doprecyzowują i porządkują już obowiązujące przepisy odnoszące się do oceny jakości powietrza, zgodnie z ustawą z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska oraz ustawą z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, dlatego też nie jest konieczne wprowadzenie dłuższego vacatio legis.</p>

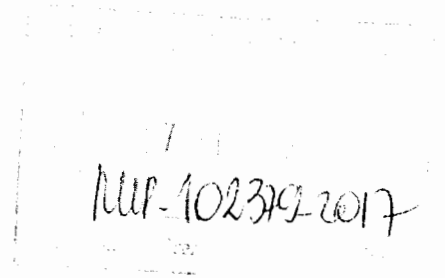
KPRM

Warszawa, 14 listopada 2017 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.1264.2017 / 7 / dk

dot.: RM-10-156-17 z 14.11.2017 r.

Pani
Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska oraz ustawy - Prawo ochrony środowiska, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowna Pani Minister,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.*Z poważaniem*

z up. Ministra Spraw Zagranicznych
Jacek Czaputowicz
Podsekretarz Stanu

Do wiadomości:
Pan Jan Szyszko
Minister Środowiska

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾

z dnia

w sprawie dokonywania oceny poziomów substancji w powietrzu²⁾

Na podstawie art. 90 ust. 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2017 r. poz. 519, z późn. zm.³⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) metody i zakres dokonywania oceny poziomów substancji w powietrzu;
- 2) górne i dolne progi oszacowania dla niektórych substancji w powietrzu;
- 3) zakresy wymaganych pomiarów, z podziałem na pomiary ciągłe oraz wskaźnikowe;
- 4) kryteria lokalizacji punktów pomiarowych oraz wymagania dotyczące reprezentatywności stanowisk pomiarowych;
- 5) minimalną liczbę stałych stanowisk pomiarowych z uwzględnieniem źródeł emisji;
- 6) przypadki, gdy ocena jakości powietrza:
 - a) powinna być dokonywana metodami pomiarowymi,
 - b) może być dokonywana:
 - przy zastosowaniu kombinacji metod pomiarowych i metod modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu,

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. poz. 1904 i 2095).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie w zakresie swojej regulacji wdraża:

- 1) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystsze powietrze dla Europy (Dz. Urz. UE L 152 z 11.06.2008, str. 1, z późn. zm.);
- 2) dyrektywę 2004/107/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie arsenu, kadmu, rtęci, niklu i wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych w otaczającym powietrzu (Dz. Urz. UE L 23 z 26.01.2005, str. 3, z późn. zm.);
- 3) dyrektywę Komisji (UE) 2015/1480 z dnia 28 sierpnia 2015 r. zmieniającą niektóre załączniki do dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/107/WE i 2008/50/WE ustanawiającą przepisy dotyczące metod referencyjnych, zatwierdzania danych i lokalizacji punktów pomiarowych do oceny jakości powietrza (Dz. Urz. UE L 226 z 29.08.2015, str. 4).

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 785, 898, 1089, 1529, 1566, 1888 i 1999.

- metodami modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu lub innymi metodami szacowania;
- 7) metodyki referencyjne;
- 8) wymagania dotyczące jakości pomiarów i innych metod oceny jakości powietrza, w tym modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu, oraz dokumentacji dotyczącej uzasadnienia lokalizacji punktów pomiarowych, w tym jej zakres;
- 9) kryteria kontroli poprawności danych dotyczących substancji w powietrzu w trakcie ich agregacji i obliczania parametrów statystycznych dla substancji w powietrzu;
- 10) dopuszczalną częstość przekraczania progów oszacowania;
- 11) zakres i cel prowadzenia pomiarów wspomagających ocenę jakości powietrza, w szczególności zakres prowadzenia analiz składu chemicznego pyłu.

§ 2. 1. Oceny poziomów substancji w powietrzu dokonuje się w strefach, o których mowa w art. 87 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, zwanych dalej „strefami”, w odniesieniu do:

- 1) dopuszczalnych poziomów substancji w powietrzu określonych ze względu na ochronę zdrowia ludzi oraz ze względu na ochronę roślin, a także w odniesieniu do alarmowych poziomów niektórych substancji w powietrzu;
- 2) docelowych poziomów substancji w powietrzu;
- 3) poziomów celów długoterminowych substancji w powietrzu.

2. Oceny poziomów substancji w powietrzu ze względu na ochronę zdrowia w zakresie dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, tlenku węgla, pyłu zawieszzonego PM_{2,5}, pyłu zawieszzonego PM₁₀, benzenu i ozonu w powietrzu oraz ołowiu, arsenu, kadmu, niklu i benzo(a)pirenu w pyłe zawieszonym PM₁₀ dokonuje się w strefach na terenie całego kraju, z wyłączeniem:

- 1) terenów zakładów pracy;
- 2) miejsc, do których obowiązuje zakaz wstępu;
- 3) jezdni dróg i pasów rozdzielczych dróg, z wyjątkiem sytuacji, w której piesi mają dostęp do pasa rozdzielczego.

3. Oceny poziomów substancji w powietrzu ze względu na ochronę roślin w zakresie dwutlenku siarki, tlenków azotu i ozonu dokonuje się w strefach na terenie całego kraju, z wyłączeniem miejsc, o których mowa w ust. 2, oraz miasta o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy i aglomeracji o liczbie mieszkańców większej niż 250 tysięcy, o których mowa w tabeli nr 1 i 2 załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 2 sierpnia 2012 r. w sprawie stref, w których dokonuje się oceny jakości powietrza (Dz. U. poz. 914).

§ 3. Metodami dokonywania oceny poziomów substancji w powietrzu są pomiary ciągłe, pomiary wskaźnikowe oraz metody szacowania, w szczególności modelowanie matematyczne transportu i przemian substancji w powietrzu.

§ 4. 1. Na potrzeby ustalania metod oceny poziomów substancji w powietrzu w załączniku nr 1 do rozporządzenia określa się górne i dolne progi oszacowania dla benzenu, dwutlenku azotu, tlenków azotu, dwutlenku siarki, ozonu, tlenku węgla, pyłu zawieszonego PM_{2,5} i pyłu zawieszonego PM₁₀ oraz ołowiu, arsenu, kadmu, niklu i benzo(a)pirenu w pyłe zawieszonym PM₁₀, a także dopuszczalne częstotliwości ich przekraczania.

2. Dolny lub górny próg oszacowania uznaje się za przekroczony w przypadku:

- 1) benzenu, dwutlenku azotu, tlenków azotu, dwutlenku siarki, ołowiu w pyłe zawieszonym PM₁₀, pyłu zawieszonego PM₁₀, pyłu zawieszonego PM_{2,5}, tlenku węgla, arsenu, kadmu, niklu, benzo(a)pirenu, jeżeli podczas pięciu poprzednich lat był on przekroczony w trzech lub więcej odrębnych latach;
- 2) ozonu, jeżeli podczas pięciu poprzednich lat został on przekroczony przynajmniej w jednym roku.

3. W przypadku braku danych pomiarowych z okresu poprzednich pięciu lat do określenia, czy próg, o którym mowa w ust. 2, został przekroczony, wykorzystuje się dane z krótszego okresu pomiarowego, jeżeli pomiary były prowadzone w czasie i w miejscach o najwyższych poziomach substancji w powietrzu, w połączeniu z wynikami inwentaryzacji emisji i modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu.

§ 5. Kryteria lokalizacji punktów pomiarowych określa załącznik nr 2 do rozporządzenia; przy ocenie poziomów substancji w powietrzu ze względu na ochronę zdrowia ludzi oraz ze względu na ochronę roślin wykorzystuje się w szczególności wyniki pomiarów z punktów pomiarowych substancji spełniających kryteria określone w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

§ 6. Minimalną liczbę stałych stanowisk pomiarowych:

- 1) do pomiarów poziomów benzenu, dwutlenku azotu, tlenków azotu, dwutlenku siarki, pyłu zawieszonego PM_{2,5}, pyłu zawieszonego PM₁₀ i tlenku węgla w powietrzu oraz ołowiu, arsenu, kadmu, niklu i benzo(a)pirenu w pyle zawieszonym PM₁₀,
 - 2) do pomiarów stężenia ozonu
- określa załącznik nr 3 do rozporządzenia.

§ 7. 1. Oceny jakości powietrza w strefach, w których poziom substancji przekracza górny próg oszacowania, dokonuje się na podstawie pomiarów ciągłych rozumianych jako pomiary automatyczne lub jako pomiary manualne prowadzone w sposób systematyczny, w stałych punktach pomiarowych, w których występowały wcześniej najwyższe stężenia substancji. Przy dokonywaniu ocen można dodatkowo wykorzystać metody modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu, którego wyniki powinny być poddane sprawdzeniu poprawności (walidacji) w oparciu o wyniki pomiarów ciągłych substancji w powietrzu.

2. Oceny jakości powietrza w strefach, w których poziom substancji nie przekracza górnego progu oszacowania, a przekracza dolny próg oszacowania, dokonuje się na podstawie pomiarów w stałych punktach pomiarowych w połączeniu z metodami szacowania, w szczególności metodą modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu, którego wyniki powinny być poddane sprawdzeniu poprawności (walidacji) w oparciu o wyniki pomiarów ciągłych substancji w powietrzu.

3. Oceny jakości powietrza w strefach, w których poziom substancji nie przekracza dolnego progu oszacowania, można dokonać na podstawie modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu, innych metod szacowania lub pomiarów wskaźnikowych.

4. Oceny jakości powietrza pod kątem poziomu dwutlenku siarki, dwutlenku azotu i ozonu na terenie aglomeracji powyżej 250 tysięcy mieszkańców dokonuje się na podstawie pomiarów ciągłych w stałych punktach pomiarowych.

5. Pomiary, o których mowa w ust. 1–4 dokonuje się zgodnie z metodykami referencyjnymi, o których mowa w § 11.

§ 8. 1. Pomiary poziomów substancji, które przyczyniają się do tworzenia ozonu przyziemnego w powietrzu, obejmujące co najmniej tlenki azotu, tlenek węgla i lotne związki organiczne, prowadzi się w co najmniej jednym punkcie pomiarowym na terenie kraju.

2. Głównym celem pomiarów, o których mowa w ust. 1, jest analiza trendów stężeń prekursorów ozonu, sprawdzenie skuteczności strategii redukcji emisji, kontrola spójności inwentaryzacji emisji oraz pomoc w identyfikacji źródeł emisji do zaobserwowanych stężeń zanieczyszczeń. Celem dodatkowym jest wkład w lepsze zrozumienie procesów powstawania ozonu i rozprzestrzeniania prekursorów, jak również w zastosowanie modeli matematycznych transportu i przemian substancji w powietrzu, w tym modeli fotochemicznych.

3. Wykaz substancji, które przyczyniają się do tworzenia ozonu przyziemnego w powietrzu określa załącznik nr 4 do rozporządzenia.

§ 9. W celu określenia udziału benzo(a)pirenu w wielopierścieniowych węglowodorach aromatycznych obecnych w powietrzu oprócz pomiarów benzo(a)pirenu w pyłe zawieszonym PM10 prowadzi się pomiary zawartości benzo(a)antracenu, benzo(b)fluorantenu, benzo(j)fluorantenu, benzo(k)fluorantenu, indeno(1,2,3-cd)pirenu, dibenzo(a,h)antracenu w pyłe zawieszonym PM10 w jednym punkcie pomiarowym tła miejskiego w województwie.

§ 10. 1. Pomiary składu chemicznego pyłu zawieszonego, rtęci całkowitej w stanie gazowym oraz masy całkowitej zanieczyszczeń, która przedostaje się z atmosfery na powierzchnię na określonym obszarze w danym czasie (depozycja całkowita), na obszarze tła regionalnego, wspomagające ocenę jakości powietrza, prowadzi się w co najmniej trzech punktach pomiarowych tła regionalnego kraju, w oddaleniu od istotnych źródeł zanieczyszczeń.

2. Pomiary, o których mowa w ust. 1, mogą być w stosownych przypadkach skoordynowane ze strategią monitorowania oraz programem pomiarów w ramach wspólnego programu monitoringu i oceny przenoszenia zanieczyszczeń powietrza na dalekie odległości w Europie (EMEP) lub prowadzone wspólnie z sąsiadującymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej, obejmującymi sąsiednie strefy, w których dokonuje się oceny jakości powietrza tych państw.

3. Zakres pomiarów zanieczyszczeń w punktach pomiarowych tła regionalnego pod kątem składu chemicznego pyłu zawieszonego, rtęci całkowitej w stanie gazowym oraz depozycji całkowitej substancji na obszarach tła regionalnego, o których mowa w ust. 1, określa załącznik nr 5 do rozporządzenia.

§ 11. Metodyki referencyjne oraz wymagania dotyczące jakości pomiarów i innych metod oceny określa załącznik nr 6 do rozporządzenia.

§ 12. 1. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska co najmniej raz na 2 lata dokonuje przeglądu lokalizacji punktów pomiarowych pod kątem ich zgodności z kryteriami określonymi w załączniku 2 i 3 i zgodnie z procedurami wyboru lokalizacji punktów pomiarowych, określonymi przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, w ramach jego kompetencji określonych w art. 90 ust. 6 pkt 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

2. Dokumentację dotyczącą uzasadnienia lokalizacji punktów pomiarowych, w tym jej zakres, określa załącznik nr 7 do rozporządzenia.

§ 13. Kryteria kontroli poprawności danych dotyczących substancji w powietrzu w trakcie ich agregacji i obliczania parametrów statystycznych dla substancji określa załącznik nr 8 do rozporządzenia.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia.⁴⁾

MINISTER ŚRODOWISKA

⁴⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 13 września 2012 r. w sprawie dokonywania oceny poziomów substancji w powietrzu (Dz. U. poz. 1032), które zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia...o zmianie ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska oraz ustawy – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. poz. ...) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Środowiska
z dnia.... (poz. ...)

ZALĄCZNIK Nr 1

GÓRNE I DOLNE PROGI OSZACOWANIA DLA BENZENU, DWUTLENKU AZOTU, TLENKÓW AZOTU, DWUTLENKU SIARKI, OZONU, TLENKU WĘGLA, PYŁU ZAWIESZONEGO PM_{2,5} I PYŁU ZAWIESZONEGO PM₁₀ ORAZ OŁOWIU, ARSENU, KADMU, NIKLU I BENZO(A)PIRENU W PYLE ZAWIESZONYM PM₁₀, A TAKŻE DOPUSZCZALNE CZĘSTOŚCI ICH PRZEKRACZANIA

Tabela 1. Górne i dolne progi oszacowania dla benzenu, dwutlenku azotu, tlenków azotu, dwutlenku siarki, ołowiu, pyłu zawieszonego PM_{2,5}, pyłu zawieszonego PM₁₀ i tlenku węgla oraz dopuszczalne częstotliwości ich przekraczania

Lp.	Nazwa substancji	Okres uśredniania wyników pomiarów	Poziom dopuszczalny substancji w powietrzu [µg/m ³]	Górny próg oszacowania		Dolny próg oszacowania	
				% poziomu dopuszczalnego (wartość w µg/m ³)	dopuszczalna częstość przekroczeń w roku kalendarzowym	% poziomu dopuszczalnego (wartość w µg/m ³)	dopuszczalna częstość przekroczeń w roku kalendarzowym
1	Benzen	rok kalendarzowy	5 ¹⁾	70 (3,5)	-	40 (2)	-
2	Dwutlenek azotu	jedna godzina	200 ¹⁾	70 (140)	18 razy	50 (100)	18 razy
		rok kalendarzowy	40 ¹⁾	80 (32)	-	65 (26)	-
3	Tlenki azotu ²⁾	rok kalendarzowy	30 ³⁾	80 (24)	-	65 (19,5)	-
4	Dwutlenek siarki	24 godziny	125 ¹⁾	60 (75)	3 razy	40 (50)	3 razy
		pora zimowa (1 X-31 III) ⁴⁾	20 ³⁾	60 (12)	-	40 (8)	-
5	Ołów	rok kalendarzowy	0,5 ¹⁾	70 (0,35)	-	50 (0,25)	-
6	Pył zawieszony PM _{2,5} ⁵⁾	rok kalendarzowy	25 ¹⁾	70 (17)	-	50 (12)	-
7	Pył zawieszony PM ₁₀ ⁶⁾	24 godziny	50 ¹⁾	70 (35)	35 razy	50 (25)	35 razy

		rok kalendarzowy	40 ¹⁾	70 (28)	-	50 (20)	-
8	Tlenek węgla	8 godzin	10 000 ¹⁾	70 (7000)	-	50 (5000)	-

Tabela 2. Górne i dolne progi oszacowania dla arsenu, kadmu, niklu i benzo(a)pirenu

Lp.	Nazwa substancji	Okres uśredniania wyników pomiarów	Docelowy poziom substancji w powietrzu ze względu na ochronę zdrowia ludzi [ng/m ³]	Górny próg oszacowania wyrażony jako % poziomu docelowego (wartość w ng/m ³)	Dolny próg oszacowania wyrażony jako % poziomu docelowego (wartość w ng/m ³)
1	Arsen	rok kalendarzowy	6	60 (3,6)	40 (2,4)
2	Kadm	rok kalendarzowy	5	60 (3)	40 (2)
3	Nikiel	rok kalendarzowy	20	70 (14)	50 (10)
4	Benzo(a)piren	rok kalendarzowy	1	60 (0,6)	40 (0,4)

Tabela 3. Górne i dolne progi oszacowania dla ozonu

Nazwa substancji	Okres uśredniania wyników pomiarów	Poziom celu długoterminowego dla ozonu w powietrzu	Górny próg oszacowania wyrażony jako % poziomu celu długoterminowego	Dolny próg oszacowania wyrażony jako % poziomu celu długoterminowego
Ozon	8 godzin	120 µg/m ^{3 7)}	100 (120 µg/m ³)	-
	okres wegetacyjny (1 V – 31 VII)	6000 µg/m ³ x h ⁸⁾	100 (6000 µg/m ³ x h)	-

Objaśnienia:

¹⁾ Poziom dopuszczalny ze względu na ochronę zdrowia ludzi.

²⁾ „tlenki azotu” oznaczają sumę ilościowego stosunku mieszanki podtlenku azotu (tlenek azotu) i dwutlenku azotu, wyrażoną w jednostkach stężenia wagowego dwutlenku azotu (µg/m³).

³⁾ Poziom dopuszczalny ze względu na ochronę roślin.

⁴⁾ 1 X roku poprzedniego – 31 III roku analizowanego.

⁵⁾ „PM2,5” oznacza pył przechodzący przez otwór sortujący, zdefiniowany w referencyjnej metodzie poboru próbek i pomiaru PM2,5, PN-EN 12341: 2014-07, przy 50% granicy sprawności dla średnicy aerodynamicznej do 2,5 µm.

- ⁶⁾ „PM10” oznacza pył przechodzący przez otwór sortujący, zdefiniowany w referencyjnej metodzie poboru próbek i pomiaru PM10, PN-EN 12341: 2014-07, przy 50% granicy sprawności dla średnicy aerodynamicznej do 10 µm;
- ⁷⁾ Poziom celu długoterminowego ze względu na ochronę zdrowia ludzi.
- ⁸⁾ Poziom celu długoterminowego ze względu na ochronę roślin.

KRYTERIA LOKALIZACJI PUNKTÓW POMIAROWYCH¹⁾

1. Lokalizacja w skali mikro

Wyboru lokalizacji punktów pomiarowych należy dokonać w taki sposób, aby:

- 1) przepływ powietrza wokół czerpni nie był ograniczony żadnymi przeszkodami²⁾;
- 2) czerpnia była umieszczona w odległości kilku metrów od budynków, drzew i innych przeszkód, z tym że w przypadku:
 - a) pomiarów benzenu, dwutlenku azotu, tlenków azotu, dwutlenku siarki, ołowiu, arsenu, kadmu, niklu, benzo(a)pirenu, pyłu zawieszonego PM_{2,5}, pyłu zawieszonego PM₁₀ i tlenku węgla prowadzonych ze względu na oddziaływanie transportu w punktach reprezentatywnych dla jakości powietrza na linii zabudowy – w odległości co najmniej 0,5 m od najbliższego budynku,
 - b) pomiarów ozonu – w odległości co najmniej 10 m od najbliższej drogi, ale tym większej, im większe jest natężenie ruchu drogowego; z dala od takich źródeł jak paleniska i kominy;
- 3) czerpnia znajdowała się na wysokości od 1,5 m (strefa oddychania) do 4 m powyżej poziomu gruntu. Dopuszcza się wyższe usytuowanie czerpni w przypadkach, gdy punkt pomiarowy ma być reprezentatywny dla większego obszaru, a jakiegokolwiek odstępstwa powinny być w pełni udokumentowane;
- 4) punkty pomiarowe substancji przy prowadzeniu pomiarów ze względu na oddziaływanie transportu powinny być lokalizowane w odległości co najmniej 25 m od granicy głównych skrzyżowań³⁾, ale w odległości od krawężnika nie większej niż 10 m;
- 5) uniknąć ponownego zasysania przez czerpnię powietrza odprowadzanego z punktu pomiarowego;
- 6) uniknąć bezpośredniego zasysania przez czerpnię substancji przed ich dostatecznym wymieszaniem z powietrzem.

2. Lokalizacja w skali makro

- 1) Punkty pomiarowe substancji przy prowadzeniu pomiarów poziomów benzenu, dwutlenku azotu, tlenków azotu, dwutlenku siarki, ołowiu, arsenu, kadmu, niklu, benzo(a)pirenu, pyłu zawieszonego PM_{2,5}, pyłu zawieszonego PM₁₀ i tlenku węgla w powietrzu ze względu na ochronę zdrowia ludzi powinny być zlokalizowane tak, aby:
 - a) dostarczały danych z obszarów stref o najwyższych poziomach substancji w powietrzu, na które ludność będzie narażona przez okres odpowiedni do okresu uśredniania wyników pomiarów, dla którego określono poziomy dopuszczalne, poziomy docelowe lub poziomy celów długoterminowych substancji w powietrzu,
 - b) dostarczały danych z innych obszarów stref niż określone w lit. a, dotyczących narażenia ogółu ludności,
 - c) na poziom mierzonego zanieczyszczenia miało wpływ połączenie zanieczyszczeń pochodzących ze wszystkich źródeł położonych pod wiatr w stosunku do punktu pomiarowego. Poziom zanieczyszczenia nie powinien być zdominowany przez jedno źródło, chyba że sytuacja ta jest typowa dla większego obszaru miejskiego,
 - d) były reprezentatywne dla:
 - segmentu ulicy nie mniejszego niż 100 m długości lub obszaru o powierzchni co najmniej 200 m² w przypadku pomiarów prowadzonych z uwagi na oddziaływanie transportu,
 - obszaru o powierzchni kilku km² w przypadku pomiarów tła miejskiego,

- obszaru o powierzchni co najmniej 250 m x 250 m w przypadku pomiarów prowadzonych z uwagi na oddziaływanie przemysłu,
 - podobnych lokalizacji nieznajdujących się w bezpośrednim sąsiedztwie;
- 2) Punkty pomiarowe substancji do prowadzenia pomiarów poziomów tlenków azotu i dwutlenku siarki w powietrzu ze względu na ochronę roślin powinny być zlokalizowane:
- a) w odległości ponad 20 km od aglomeracji powyżej 250 000 mieszkańców lub ponad 5 km od innych obszarów zabudowanych, instalacji i głównych szlaków komunikacyjnych,
 - b) tak, aby były reprezentatywne dla obszaru o powierzchni co najmniej 1000 km²;
- 3) Co najmniej jeden punkt pomiarowy przy prowadzeniu pomiarów ze względu na oddziaływanie przemysłu powinien znajdować się po stronie zawietrznej instalacji na najbliższym terenie mieszkalnym. W przypadku braku danych na temat poziomu tła dodatkowy punkt pomiarowy powinien być zlokalizowany w dominującym kierunku wiatru (od strony nawietrznej instalacji);
- 4) Stanowiska pomiarowe do oceny poziomu ozonu w powietrzu ze względu na:
- a) ochronę zdrowia ludzi na obszarze miejskim powinny:
 - uwzględniać ocenę narażenia ludności na ozon (być zlokalizowane na obszarach z dużą gęstością zaludnienia i stosunkowo wysokimi stężeniami ozonu),
 - reprezentować obszar kilku km²,
 - być zlokalizowane z dala od wpływu źródeł emisji lokalnych, w szczególności ruchu samochodowego i stacji benzynowych,
 - być zlokalizowane w miejscach przewietrzanych,
 - być zlokalizowane na obszarach z zabudową mieszkaniową, w szczególności na osiedlach i terenach handlowych w obrębie miast (w odpowiedniej odległości od drzew)⁴⁾,
 - b) ochronę zdrowia ludzi i roślin na obszarze podmiejskim powinny:
 - uwzględniać ocenę narażenia ludności i roślin na obrzeżach aglomeracji powyżej 250 000 mieszkańców, tam gdzie poziomy ozonu wykazują wartości najwyższe,
 - reprezentować obszar kilkudziesięciu km²,
 - być zlokalizowane w pewnej odległości od obszaru emisji maksymalnych, po stronie zawietrznej dla dominującego kierunku lub kierunków wiatru występujących w warunkach sprzyjających powstawaniu wysokich stężeń ozonu,
 - być zlokalizowane w miejscach pobytu ludzi oraz występowania wrażliwych upraw lub naturalnych ekosystemów zlokalizowanych na obrzeżach aglomeracji powyżej 250 000 mieszkańców, narażonych na wysokie poziomy ozonu,
 - być zlokalizowane po nawietrznej stronie miasta w obszarach podmiejskich w celu określenia regionalnego tła stężeń ozonu,
 - c) ochronę zdrowia ludzi i roślin na obszarze pozamiejskim powinny⁵⁾:
 - uwzględniać ocenę narażenia ludności, upraw i naturalnych ekosystemów na stężenia ozonu,
 - reprezentować obszar kilkuset km²,
 - być zlokalizowane na terenie niewielkich osiedli lub na obszarach, na których występują naturalne ekosystemy, lasy lub uprawy,
 - być zlokalizowane z dala od bezpośredniego wpływu źródeł emisji lokalnych, takich jak zakłady przemysłowe i drogi,
 - być zlokalizowane na terenach otwartych, ale nie na szczytach górskich,

- nie powinny mieć wpływu aglomeracje lub obiekty przemysłowe znajdujące się w pobliżu, np. obiekty w odległości mniejszej niż pięć kilometrów,
- d) ochronę zdrowia ludzi i roślin na obszarze tła regionalnego⁵⁾:
- powinny być zlokalizowane na terenach o niskiej gęstości zaludnienia, w szczególności w obrębie naturalnych ekosystemów, lasów, w odległości co najmniej 20 km od terenów miejskich i przemysłowych i z dala od lokalnych źródeł emisji,
 - powinny reprezentować obszar od 1000 do 10 000 km²,
 - nie powinny być zlokalizowane na terenach narażonych na występowanie lokalnej inwersji atmosferycznej, na szczytach wyższych gór oraz na obszarach nadmorskich ze stwierdzoną lokalną cyrkulacją powietrza w cyklu dobowym.

Objaśnienia:

- ¹⁾ Jakość powietrza atmosferycznego jest oceniana we wszystkich miejscach z wyjątkiem tych, które są wymienione w § 2. ust. 2, według kryteriów określonych w ust. 1 i 2 załącznika 2 dla rozmieszczenia punktów pomiarowych do pomiarów ciągłych. Zasady określone w ust. 1 i 2 załącznika 2 mają również zastosowanie w stopniu, w jakim są odpowiednie do identyfikacji poszczególnych miejsc, w których określone są stężenia danych zanieczyszczeń, w przypadku gdy jakość powietrza atmosferycznego jest oceniana za pomocą pomiarów wskaźnikowych lub modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu.
- ²⁾ Przepływ wokół czepni nie powinien być ograniczony (nieograniczony napływ w promieniu co najmniej 270° lub 180° dla punktów pomiarowych zlokalizowanych przy linii zabudowy) przez żadne przeszkody utrudniające przepływ powietrza w pobliżu wlotu czepni. Wlot czepni powinien być zlokalizowany w odległości kilku metrów od budynków, balkonów, drzew i innych przeszkód oraz co najmniej 0,5 m od najbliższego budynku w przypadku punktów poboru prób reprezentatywnych dla jakości powietrza przy linii zabudowy.
- ³⁾ Skrzyżowanie, które przerywa przepływ ruchu drogowego i powoduje emisje (zatrzymywanie i ruszanie z miejsca) inne niż pozostała część drogi.
- ⁴⁾ Należy brać pod uwagę szerokie ulice i skwery z bardzo ograniczonym ruchem samochodów lub zamknięte dla ruchu ulicznego, obszary otwarte, takie jak boiska, tereny sportowe i rekreacyjne.
- ⁵⁾ W stosownych przypadkach lokalizację punktu pomiarowego pozamiejskiego i tła regionalnego należy skoordynować z wymogami monitorowania określonymi w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1737/2006 z dnia 7 listopada 2006 r. ustanawiającym szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia (WE) nr 2152/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącym monitorowania wzajemnego oddziaływania lasów i środowiska naturalnego we Wspólnocie (Dz. UE L 334, z 30.11.2006, str. 1).

MINIMALNA LICZBA STAŁYCH STANOWISK POMIAROWYCH¹⁾

1. Minimalna liczba stałych stanowisk pomiarowych do pomiarów poziomów benzenu, dwutlenku azotu, tlenków azotu, dwutlenku siarki, pyłu zawieszonego PM2,5, pyłu zawieszonego PM10 i tlenku węgla w powietrzu oraz ołowiu, arsenu, kadmu, niklu i benzo(a)pirenu w pyłe zawieszonym PM10

Minimalna liczba stałych stanowisk pomiarowych wymagana na potrzeby oceny jakości powietrza ze względu na ochronę zdrowia pod kątem poziomów dopuszczalnych i docelowych oraz progów alarmowych, gdy pomiary stanowią jedyne źródło informacji o jakości powietrza

1) Monitoring wpływu rozproszonych źródeł emisji

Liczba mieszkańców strefy (w tysiącach)	Minimalna liczba stałych stanowisk pomiarowych							
	poziom substancji w powietrzu przekracza górny próg oszacowania ²⁾				poziom substancji w powietrzu znajduje się między górnym a dolnym progiem oszacowania			
	benzen, dwutlenek azotu, tlenki azotu, dwutlenek siarki, ołów, tlenek węgla	pył zawieszony ³⁾ (suma PM2,5 i PM10)	arsen, kadm, nikiel	benzo(a)piren	benzen, dwutlenek azotu, tlenki azotu, dwutlenek siarki, ołów, tlenek węgla	pył zawieszony ³⁾ (suma PM2,5 i PM10)	arsen, kadm, nikiel	benzo(a)piren
0-249	1	2	1	1	1	1	1	1
250-499	2	3	1	1	1	2	1	1
500-749	2	3	1	1	1	2	1	1
750-999	3	4	2	2	1	2	1	1
1000-1499	4	6	2	2	2	3	1	1
1500-1999	5	7	2	2	2	3	1	1
2000-2749	6	8	2	3	3	4	1	1
2750-3749	7	10	2	3	3	4	1	1
3750-4749	8	11	3	4	3	6	2	2
4750-5999	9	13	4	5	4	6	2	2
> 6000	10	15	5	5	4	7	2	2

Objaśnienia:

- 1) W strefach, w których są wymagane pomiary poziomów substancji w powietrzu, liczba stałych stanowisk pomiarowych może być mniejsza niż określona w tabeli do 50%, jeżeli wyniki pomiarów są uzupełniane danymi z innych źródeł, takich jak modelowanie matematyczne transportu i przemian substancji w powietrzu, inwentaryzacje emisji lub pomiary wskaźnikowe, pod warunkiem że dane te umożliwią dokonanie rzetelnej oceny poziomów substancji w powietrzu i właściwą informację dla społeczeństwa.
- 2) Jeżeli najwyższe stężenia przekraczają górny próg oszacowania, w przypadku dwutlenku azotu, pyłu zawieszonego, benzenu i tlenku węgla należy uwzględnić przynajmniej jedno stanowisko pomiarowe do pomiarów tła miejskiego i jedno w rejonie oddziaływania ruchu drogowego (stanowisko pomiarowe komunikacyjne), pod warunkiem że nie spowoduje to zwiększenia liczby stanowisk pomiarowych. Całkowita liczba stanowisk pomiarowych do pomiarów tła miejskiego i całkowita liczba stanowisk pomiarowych komunikacyjnych w kraju (w odniesieniu do minimalnej liczby stanowisk pomiarowych ciągłych w celu oceny zgodności z poziomami dopuszczalnymi ze względu na ochronę zdrowia ludzi oraz z poziomami alarmowymi w strefach i aglomeracjach, w których pomiary ciągłe stanowią jedyne źródło informacji) nie mogą się różnić o współczynnik większy niż 2.

Należy utrzymać stanowiska pomiarowe, na których nastąpiło przekroczenie poziomu dopuszczalnego dla PM10 w ciągu ostatnich trzech lat, o ile nie jest konieczna zmiana umiejscowienia ze względu na szczególne okoliczności, zwłaszcza rozwój przestrzenny.
- 3) W przypadku gdy pomiary stężeń PM2,5 i PM10 są prowadzone w tym samym punkcie pomiarowym, są one liczone jako dwa oddzielne stanowiska pomiarowe. Łączna liczba stanowisk pomiarowych dla PM2,5 i PM10 w kraju wymagana (jako minimalna) do ocen rocznych nie powinna się różnić o współczynnik większy niż 2.

2) **Monitoring wpływu dużych instalacji przemysłowych:**

- a) jeżeli benzen, dwutlenek azotu, tlenki azotu, dwutlenek siarki, ołów, pył zawieszony PM2,5, pył zawieszony PM10 i tlenek węgla są wprowadzane także z dużych instalacji rozumianych jako instalacje mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, dla których jest wymagany raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, co najmniej jeden punkt pomiarowy w strefie powinien być zlokalizowany po stronie zawietrznej instalacji dla dominującego kierunku lub kierunków wiatru, na najbliższym obszarze zabudowy mieszkaniowej, tak aby umożliwiał monitorowanie oddziaływania instalacji,
- b) w przypadku braku danych na temat poziomu tła dodatkowy punkt pomiarowy powinien być zlokalizowany w dominującym kierunku wiatru (od strony nawietrznej instalacji),
- c) przy prowadzeniu pomiarów arsenu, kadmu, niklu i benzo(a)pirenu, ze względu na oddziaływanie instalacji wymagających pozwoleń zintegrowanych, punkt pomiarowy powinien być zlokalizowany w sposób umożliwiający monitorowanie zastosowania w tych instalacjach najlepszych dostępnych technik.

3) **Minimalna liczba stałych stanowisk pomiarowych przy prowadzeniu pomiarów poziomów tlenków azotu i dwutlenku siarki w powietrzu ze względu na ochronę roślin wynosi:**

- a) jeden na 20 000 km², jeżeli poziomy tych substancji w powietrzu przekraczają górny próg oszacowania,
- b) jeden na 40 000 km², jeżeli poziomy tych substancji w powietrzu nie przekraczają górnego progu oszacowania i są wyższe od dolnego progu oszacowania.

2. Minimalna liczba stałych stanowisk pomiarowych do pomiarów stężenia ozonu

- ¹⁾ **Minimalna liczba stałych stanowisk pomiarowych do pomiarów ciągłych mających na celu oceny zgodności z poziomami docelowymi, poziomami celów długoterminowych oraz poziomami informowania i poziomami alarmowymi, w przypadku gdy pomiary te są wyłącznym źródłem informacji^{1),2)}**

Liczba mieszkańców strefy (w tysiącach)	Minimalna liczba stałych stanowisk pomiarowych		
	aglomeracje powyżej 250 000 mieszkańców ³⁾	inne strefy ^{3),4)}	Punkt pomiarowy tła regionalnego ⁴⁾
0–249	-	1	Jeden punkt pomiarowy na 50 000 km ² jako średnia gęstość we wszystkich strefach w kraju
250–499	1	2	
500–999	2	2	
1000–1499	3	3	
1500–1999	3	4	
2000–2749	4	5	
2750–3750	5	6	
> 3750	jeden dodatkowy punkt pomiarowy na 2 miliony mieszkańców	jeden dodatkowy punkt pomiarowy na 2 miliony mieszkańców	

Objaśnienia:

- ¹⁾ W strefach, w których pomiary poziomów ozonu są wymagane, prowadzi się także pomiary ciągle poziomów dwutlenku azotu i tlenków azotu w powietrzu, z tym że liczba stałych stanowisk pomiarowych dla prowadzenia pomiarów dwutlenku azotu i tlenków azotu może być o połowę mniejsza niż określona w tabeli.
- ²⁾ W strefie, w której jest tylko jeden stały punkt pomiarowy, powinny być równocześnie prowadzone pomiary poziomów dwutlenku azotu i tlenków azotu, z wyjątkiem punktu pomiarowego na obszarze pozamiejskim.
- ³⁾ Co najmniej jedno stanowisko pomiarowe na obszarach, na których prawdopodobne jest narażenie ludności na najwyższe stężenia ozonu. W przypadku aglomeracji powyżej 250 000 mieszkańców co najmniej połowę liczby stałych punktów pomiarowych powinny być zlokalizowane na obszarach podmiejskich.
- ⁴⁾ Jeżeli populacja strefy jest mniejsza niż 250 000 mieszkańców, a w strefie nie jest przekraczany górny próg oszacowania, to koordynacja działań między sąsiadującymi strefami powinna zapewnić właściwą ocenę poziomu ozonu w oparciu o stanowisko pomiarowe na obszarze pozamiejskim.

2) **Minimalna liczba stałych stanowisk pomiarowych w odniesieniu do stref, w których dotrzymane są poziomy celów długoterminowych**

W strefach, w których dotrzymane są poziomy celów długoterminowych liczba stanowisk pomiarowych ozonu rozmieszczonych w aglomeracjach i innych strefach może zostać zmniejszona do jednej trzeciej ilości określonej w pkt 1. Zmniejszona liczba stanowisk pomiarowych – w połączeniu z innymi metodami oceny, takimi jak modelowanie matematyczne transportu i przemian substancji w powietrzu oraz równoczesne pomiary dwutlenku azotu – powinna wystarczyć do badania trendów zanieczyszczenia powietrza ozonem i oceny zgodności z poziomami celów długoterminowych.

W przypadku gdy informacje z punktów pomiarowych, na których prowadzone są pomiary ciągle są wyłącznym źródłem informacji, musi zostać zachowany przynajmniej jeden punkt pomiarowy. Jeżeli w strefie, gdzie przeprowadza się modelowanie matematyczne transportu i przemian substancji w powietrzu, nie pozostał żaden punkt pomiarowy, koordynacja z punktami znajdującymi się w strefach sąsiadujących zapewnia odpowiednią ocenę stężenia ozonu pod kątem poziomów celów długoterminowych. Liczba punktów tła regionalnego wynosi 1 na 100 000 km².

**WYKAZ SUBSTANCJI, KTÓRE PRZYCZYNIAJĄ SIĘ DO TWORZENIA OZONU PRZYZIEMNEGO
W POWIETRZU**

1. Tlenki azotu;
2. Tlenek węgla;
3. Lotne związki organiczne¹⁾:
 - 1) etan;
 - 2) etylen;
 - 3) acetylen;
 - 4) propan;
 - 5) propylen;
 - 6) butan;
 - 7) i-butan;
 - 8) 1-buten;
 - 9) trans-2-buten;
 - 10) cis-2-buten;
 - 11) 1,3 -butadien;
 - 12) pentan;
 - 13) i-pentan;
 - 14) 1-penten;
 - 15) 2-penten;
 - 16) izopren;
 - 17) heksan;
 - 18) i-heksan;
 - 19) heptan;
 - 20) oktan;
 - 21) i-oktan;
 - 22) benzen;
 - 23) toluen;
 - 24) etylobenzen;
 - 25) m+p-ksylen;
 - 26) o-ksylen;
 - 27) 1,2,4-trimetylobenzen;
 - 28) 1,2,3-trimetylobenzen;
 - 29) 1,3,5-trimetylobenzen;
 - 30) formaldehyd;
 - 31) węglowodory inne niż metan ogółem.

Objaśnienie:

¹⁾ „lotne związki organiczne” (LZO) oznaczają związki organiczne pochodzące ze źródeł antropogenicznych i biogenicznych, inne niż metan, które są zdolne do produkowania utleniaczy fotochemicznych w reakcjach z tlenkami azotu przy udziale światła słonecznego.

ZAKRES POMIARÓW ZANIECZYSZCZEŃ W PUNKTACH POMIAROWYCH TŁA REGIONALNEGO POD KĄTEM SKŁADU CHEMICZNEGO PYŁU ZAWIESZONEGO, RTĘCI CAŁKOWITEJ W STANIE GAZOWYM ORAZ DEPOZYCJI CAŁKOWITEJ SUBSTANCJI NA OBSZARACH TŁA REGIONALNEGO

1. Pomiary składu chemicznego pyłu zawieszonego PM10:

- 1) pył zawieszony PM10;
- 2) metale ciężkie w pyłe zawieszonym PM10;
 - a) ołów,
 - b) kadm,
 - c) arsen,
 - d) nikiel;
- 3) węglowodory w pyłe zawieszonym PM10;
 - a) benzo(a)piren,
 - b) benzo(a)antracen,
 - c) benzo(b)fluoranten,
 - d) benzo(j)fluoranten,
 - e) benzo(k)fluoranten,
 - f) indeno(1,2,3-cd)piren,
 - g) dibenzo(a,h)antracen.

2. Pomiary składu chemicznego pyłu zawieszonego PM2,5:

- 1) pył zawieszony PM2,5;
- 2) skład chemiczny pyłu zawieszonego PM2,5:
 - a) SO_4^{2-} ,
 - b) NO_3^- ,
 - c) Cl^- ,
 - d) NH_4^+ ,
 - e) Ca^{2+} ,
 - f) Mg^{2+} ,
 - g) K^+ ,
 - h) Na^+ ,
 - i) węgiel elementarny,
 - j) węgiel organiczny.

3. Pomiary depozycji całkowitej substancji:

- 1) depozycja całkowita metali ciężkich:
 - a) kadm,
 - b) arsen,
 - c) nikiel,
 - d) rtęć;
- 2) depozycja całkowita węglowodorów:
 - a) benzo(a)piren,
 - b) benzo(b)antracen,
 - c) benzo(a)fluoranten,
 - d) benzo(j)fluoranten,
 - e) benzo(k)fluoranten,
 - f) indeno(1,2,3-cd)piren,
 - g) dibenzo(a,h)antracen.

4. Pomiary rtęci w stanie gazowym ogółem.

METODYKI REFERENCYJNE ORAZ WYMAGANIA DOTYCZĄCE JAKOŚCI POMIARÓW I INNYCH METOD OCENY

1. Metodyki referencyjne¹⁾

Tabela 1. Metodyki referencyjne poboru próbek i oznaczania stężeń substancji w powietrzu²⁾

Lp.	Substancja	Metodyki referencyjne
1	Benzen	PN-EN 14662-1:2009 Jakość powietrza atmosferycznego - Standardowa metoda pomiaru stężeń benzenu - Część 1: Pobieranie próbek za pomocą pompy, desorpcja termiczna i analiza metodą chromatografii gazowej PN-EN 14662-2:2008 Jakość powietrza atmosferycznego - Standardowa metoda pomiaru stężeń benzenu - Część 2: Pobieranie próbek za pomocą pompy, desorpcja rozpuszczalnikiem i analiza metodą chromatografii gazowej PN-EN 14662-3:2016-01 Powietrze atmosferyczne - Standardowa metoda pomiaru stężeń benzenu - Część 3: Automatyczne pobieranie próbek za pomocą pompy i analiza in situ metodą chromatografii gazowej
2	Benzo(a)piren	Pobór próbek: PN-EN 12341:2014-07 Powietrze atmosferyczne - Standardowa grawimetryczna metoda pomiarowa do określania stężeń masowych frakcji PM10 lub PM2,5 pyłu zawieszonego Oznaczenie: PN-EN 15549:2011 Jakość powietrza - Standardowa metoda oznaczania stężenia benzo(a)pirenu w powietrzu atmosferycznym
3	Dwutlenek azotu, tlenki azotu	PN-EN 14211:2013-02 Powietrze atmosferyczne - Standardowa metoda pomiaru stężenia ditlenku azotu i tlenku azotu za pomocą chemiluminescencji
4	Dwutlenek siarki	PN-EN 14212:2013-02 Powietrze atmosferyczne - Standardowa metoda pomiaru stężenia ditlenku siarki za pomocą fluorescencji w nadfiolecie
5	Ołów, arsen, kadm, nikiel	Pobór próbek: PN-EN 12341:2014-07 Powietrze atmosferyczne - Standardowa grawimetryczna metoda pomiarowa do określania stężeń masowych frakcji PM10 lub PM2,5 pyłu zawieszonego Oznaczenie: PN-EN 14902:2010 Jakość powietrza atmosferycznego - Standardowa metoda oznaczania Pb, Cd, As i Ni we frakcji PM10 pyłu zawieszonego
6	Ozon	PN-EN 14625:2013-02 Powietrze atmosferyczne - Standardowa metoda pomiaru stężenia ozonu z wykorzystaniem fotometrii w nadfiolecie
7	Pył zawieszony PM2,5 i PM10	PN-EN 12341:2014-07 Powietrze atmosferyczne - Standardowa grawimetryczna metoda pomiarowa do określania stężeń masowych frakcji PM10 lub PM2,5 pyłu zawieszonego
8	Rtęć	PN-EN 15852:2010 Jakość powietrza atmosferycznego - Standardowa metoda oznaczania rtęci gazowej całkowitej
9	Tlenek węgla	PN-EN 14626:2013-02 Powietrze atmosferyczne - Standardowa metoda pomiaru stężenia tlenku węgla za pomocą niedispersyjnej spektroskopii w podczerwieni

Tabela 2. Metodyki referencyjne poboru próbek i oznaczania depozycji substancji

Lp.	Substancja	Metodyki referencyjne
1	Arsen, kadm, ołów i nikiel w depozycji	PN-EN 15841:2010 Jakość powietrza atmosferycznego - Standardowa metoda oznaczania arsenu, kadmu, ołowiu i niklu w depozycji atmosferycznej
2	Benzo(a)antracen, benzo(b)fluoranten, benzo(j)fluoranten, benzo(k)fluoranten, benzo(a)piren, dibenzo(a,h)antracen i indeno(1,2,3-cd)piren	PN-EN 15980:2011 Jakość powietrza - Oznaczanie depozycji benzo(a)antracenu, benzo(b)fluorantenu, benzo(j)fluorantenu, benzo(k)fluorantenu, benzo(a)pirenu, dibenzo(a,h)antracenu i indeno(1,2,3-cd)pirenu
3	Rtęć	PN-EN 15853:2010 Jakość powietrza atmosferycznego - Standardowa metoda oznaczania depozycji rtęci

Objaśnienia:

- 1) Dopuszcza się stosowanie metodyk innych niż referencyjne, ale w takim wypadku należy wykazać, iż metodyka taka daje równoważne wyniki w porównaniu z metodykami referencyjnymi. W przypadku pyłu zawieszonego, w celu wykazania odpowiedniego poziomu porównywalności danych metodyki równoważnej do metodyki referencyjnej, należy stosować normę *PN-EN 16450:2017-05 Powietrze atmosferyczne – Automatyczne systemy pomiarowe do pomiarów stężenia pyłu zawieszonego (PM10; PM2,5)*. Wyniki uzyskane za pomocą metodyki niereferencyjnej należy skorygować (wsteczna korekta), aby uzyskane wyniki były równoważne z tymi, które otrzymano za pomocą metody referencyjnej. Właściwe stosowanie metodyk referencyjnych i wykazywanie równoważności metodyk niereferencyjnych koordynowane jest przez krajowe laboratorium referencyjne i wzorcujące. Krajowe laboratorium referencyjne i wzorcujące powinno być akredytowane zgodnie z normą PN-EN ISO/IEC 17025 w zakresie metodyk referencyjnych dla zanieczyszczeń: dwutlenku siarki, dwutlenku azotu i tlenków azotu, ołowiu, pyłu zawieszonego PM2,5 i PM10, benzenu, tlenku węgla i ozonu – przynajmniej w odniesieniu do tych zanieczyszczeń, dla których stężenia przekraczają dolny próg oszacowania. Krajowe laboratorium referencyjne i wzorcujące zatwierdza, w odniesieniu do metodyk referencyjnych (dotyczy zanieczyszczeń: dwutlenku siarki, dwutlenku azotu i tlenków azotu, ołowiu, pyłu zawieszonego PM2,5 i PM10, benzenu, tlenku węgla i ozonu), sprawozdania z testów, przygotowane w innym państwie członkowskim, pod warunkiem, że wykonane są one przez laboratoria badawcze akredytowane zgodnie z normą PN-EN ISO/IEC 17025. Szczegółowe sprawozdania z testów oraz wszelkie wyniki badań są dostępne dla innych właściwych władz lub ich wyznaczonych organów. Zatwierdzone przez krajowe laboratorium referencyjne i wzorcujące sprawozdania z testów muszą wykazywać, że urządzenia pomiarowe spełniają wszelkie wymogi dotyczące skuteczności w odniesieniu do warunków środowiskowych i lokalizacji charakterystycznych dla terytorium państwa polskiego.
- 2) Stężenia substancji w powietrzu ustala się w przypadku:
 - 1) substancji gazowych – w warunkach temperatury 293 K i ciśnieniu atmosferycznym 101,3 kPa;
 - 2) pyłu zawieszonego i substancji zawartych w pyłe – w warunkach otoczenia pod względem temperatury i ciśnienia atmosferycznego w dniu pomiaru.

2. Wymagania dotyczące jakości pomiarów i innych metod oceny jakości powietrza¹⁾

Tabela 1. Wymagania, jakie powinny spełniać wyniki pomiarów ciągłych^{2) 3) 4)}

Wymagania	Dwutlenek siarki, dwutlenek azotu, tlenki azotu i tlenek węgla	Zanieczyszczenia pyłowe i ołów	Benzen	Ozon, dwutlenek azotu i tlenek azotu ⁵⁾	Benzo(a)piren	Arsen, kadm, nikiel	Wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne inne niż benzo(a)piren, rtęć gazowa ogółem	Całkowita depozycja
Niepewność ⁶⁾	15%	25%	25%	15%	50%	40%	50%	70%
Minimalny procent ważnych danych	90%	90%	90%	90% w lecie, 75% w zimie	90%	90%	90%	90%
Minimalne pokrycie czasu	-	-	-	-	33% ⁷⁾	50% ⁷⁾	-	-
- punkty pomiarowe tła miejskiego i komunikacyjne	-	-	35% ⁷⁾	-	-	-	-	-
- punkty pomiarowe ze względu na oddziaływanie przemysłu	-	-	90%	-	-	-	-	-

Tabela 2. Wymagania, jakie powinny spełniać wyniki pomiarów wskaźnikowych^{2) 4) 8)}

Wymagania	Dwutlenek siarki, dwutlenek azotu i tlenki azotu	Zanieczyszczenia pyłowe i ołów	Benzen	Tlenek węgla	Ozon, dwutlenek azotu i tlenek azotu ⁵⁾	Benzo(a)piren	Arsen, kadm, nikiel	Wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne inne niż benzo(a)piren, rtęć gazowa ogółem	Całkowita depozycja
Niepewność ⁶⁾	25%	50%	30%	25%	30%	50%	40%	50%	70%
Minimalny procent ważnych danych	90%	90%	90%	90%	90%	90%	90%	90%	90%
Minimalne pokrycie Czasu ⁹⁾	14%	14%	14%	14%	> 10% w lecie	14% ⁷⁾	14% ⁷⁾	14% ⁷⁾	33% ⁷⁾

Tabela 3. Wymagania, jakie powinny spełniać wyniki modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu

Niepewność ¹⁰⁾	Dwutlenek siarki, dwutlenek azotu i tlenki azotu	Zanieczyszczenia pyłowe i ołów	Benzen	Tlenek węgla	Ozon	Benzo(a)piren	Arsen, kadm, nikiel	Wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne inne niż benzo(a)piren, rtęć gazowa ogółem	Całkowita depozycja
Stężenie średnie jednogodzinne	50%	-	-	50%	50%	-	-	-	-
Stężenie średnie ośmiogodzinne	50%	-	-	50%	50%	-	-	-	-

Stężenie średnie dobowe	50%	-	-	50%	-	-	-	-	-
Stężenie średnie roczne	30%	50%	50%	30%	-	60%	60%	60%	60%

Tabela 4. Wymagania, jakie powinny spełniać inne metody szacowania

Niepewność ¹⁾	Dwutlenek siarki, dwutlenek azotu i tlenki azotu	Zanieczyszczenia pyłowe i ołów	Benzen	Tlenek węgla	Ozon	Benzo(a)piren	Arsen, kadm, nikiel	Wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne inne niż benzo(a)piren, rtęć gazowa ogółem	Całkowita depozycja
	75%	100%	100%	75%	75%	100%	100%	100%	100%

Objaśnienia:

¹⁾ W strefach, w których oceny jakości powietrza, zgodnie z art. 89 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, były wykonane metodami innymi niż pomiary, należy zebrać następujące informacje:

- opis czynności wykonywanych w związku z oceną,
- opis zastosowanych metod,
- źródła danych i informacji,
- opis wyników, wraz ze wskaźnikami niepewności, a w szczególności określenie zasięgu każdego z obszarów lub, w stosownych przypadkach, długości przebiegającej przez strefę drogi, na której stężenie przekracza poziomy dopuszczalne, poziomy docelowe lub poziomy cel długoterminowego oraz zasięg każdego obszaru, na którego terenie stężenie przekracza górny lub dolny próg oszacowania,
- informacje dotyczące ludności potencjalnie narażonej na działanie stężeń substancji przekraczających poziomy dopuszczalne, poziomy docelowe i poziomy celów długoterminowych ustanowione dla ochrony zdrowia.

Aby zagwarantować dokładność pomiarów i zgodność z celami dotyczącymi jakości danych, należy spełnić następujące warunki:

- wszystkie pomiary w zakresie oceny jakości powietrza, ustanowione w odniesieniu do górnych i dolnych progów oszacowania, powinny mieć wykazaną spójność pomiarową, zgodnie z wymogami określonymi w normie PN-EN ISO/IEC 17025,
- instytucje obsługujące sieci i poszczególne punkty pomiarowe powinny posiadać wdrożone systemy zapewniania i kontroli jakości, które gwarantują okresowe przeglądy zapewniające dokładność urządzeń pomiarowych, a także mają ustalone procedury zapewniania/kontroli jakości pomiarów w zakresie prowadzenia pomiarów, zbierania danych i przygotowywania sprawozdań.
- krajowe laboratorium referencyjne i wzorcujące, jako organizator porównań międzylaboratoryjnych i badań biegłości na szczeblu krajowym, powinno być akredytowane zgodnie z normą PN-EN 17043.

²⁾ Udziały procentowe są podane dla pojedynczych pomiarów uśrednionych odpowiednio do okresu uśredniania wyników pomiarów, dla którego określono poziomy dopuszczalne, poziomy docelowe lub poziomy celów długoterminowych substancji w powietrzu, dla 95% przedziału ufności.

Wymagania co do minimalnej ilości ważnych danych nie uwzględniają utraty danych z powodu okresowego sprawdzania i dostrajania przyrządu pomiarowego (kalibracja) lub normalnej konserwacji sprzętu.

³⁾ Pomiary ciągłe oznaczają w przypadku benzenu, arsenu, kadmu, niklu i benzo(a)pirenu pomiary systematyczne.

⁴⁾ W przypadku pomiaru benzo(a)pirenu i innych wielopierścieniowych węglowodórów aromatycznych oraz arsenu, kadmu, niklu i ołowiu w pyle PM10 całodobowy pobór próbek jest niezbędny. Pojedyncze próbki pobrane w okresie do jednego miesiąca mogą być – z zachowaniem należytej ostrożności – łączone i oznaczane jako próbka łączna, pod warunkiem że użyta metoda gwarantuje stabilność próbek przez ten okres czasu. Pobór próbek musi być rozłożony równomiernie w ciągu dni tygodnia i na przestrzeni

całego roku. Do pomiarów depozycji zanieczyszczeń zaleca się pobór próbek miesięcznych lub tygodniowych w ciągu całego roku. Ponadto wycinanie próbek pyłu zawieszonego PM10 z filtrów do oznaczania metali i wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych w celu dalszej analizy jest dozwolone, pod warunkiem że istnieją dowody na to, że próbka będąca fragmentem filtra jest reprezentatywna dla całego filtra i że nie zmniejszy to czułości wykrywania w porównaniu z odpowiednimi celami dotyczącymi jakości danych. Jako alternatywa dla dziennego pobierania próbek dozwolone jest tygodniowe pobieranie próbek dla metali w PM10, o ile charakterystyki pobierania nie są zagrożone.

- 5) W punktach pomiarowych mierzących stężenia ozonu.
- 6) Niepewność (określona na 95% poziomie ufności) metod oceny zostanie oceniona zgodnie z zasadami zawartymi w wytycznych CEN w zakresie wyrażania niepewności pomiarów (ENV 13005–1999), metodologią ISO 5725:1994 oraz wskazówkami zawartymi w sprawozdaniu CEN „Jakość powietrza – podejście do oszacowania niepewności w referencyjnych metodach pomiaru powietrza” (CR 14377:2002E). Określone w tabeli wartości procentowe niepewności dotyczą pojedynczych pomiarów uśrednionych w danym okresie, dla których określono poziomy dopuszczalny (lub poziomy docelowy w przypadku ozonu), dla 95% przedziału ufności. Niepewność dla pomiarów ciągłych interpretuje się, jako mającą zastosowanie w zakresie stężeń zbliżonych do odpowiedniego poziomu dopuszczalnego (lub poziomu docelowego w przypadku ozonu).
- 7) Pomiary systematyczne rozłożone równomiernie w ciągu roku, reprezentatywne dla różnych warunków meteorologicznych i komunikacyjnych.
- 8) „Pomiary wskaźnikowe” oznaczają pomiary, dla których wymagania dotyczące jakości danych są mniej restrykcyjne w porównaniu z pomiarami ciągłymi.
- 9) Jeden pomiar tygodniowo, w sposób losowy, równomiernie w ciągu roku, lub osiem tygodni równomiernie w ciągu roku.
- 10) Niepewność metod modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu definiowana jako maksymalne odchylenie wartości stężeń zmierzonych od obliczonych, dla 90% stanowisk pomiarowych, w okresie uśredniania przyjętym dla poziomu dopuszczalnego, poziomu docelowego lub poziomu celu długoterminowego, bez uwzględniania czasu wystąpienia poszczególnych zdarzeń. Niepewność modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu powinna być interpretowana jako stosowalna dla poziomów stężeń w zakresie zbliżonym do odpowiedniego poziomu dopuszczalnego, poziomu docelowego lub poziomu celu długoterminowego. Pomiary wybrane do porównania z wynikami modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu powinny być reprezentatywne w skali odpowiedniej do skali modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu.
- 11) Niepewność metod szacowania definiowana jako maksymalne odchylenie mierzonych i obliczanych poziomów substancji odpowiednio do okresu uśredniania wyników pomiarów, dla którego określono poziomy dopuszczalny, poziomy docelowy lub poziomy celów długoterminowych substancji w powietrzu.

DOKUMENTACJA DOTYCZĄCA UZASADNIENIA LOKALIZACJI PUNKTÓW POMIAROWYCH, W TYM JEJ ZAKRES

1. Informacje ogólne

- 1) Pełna dokumentacja zawiera uzasadnienie lokalizacji punktu pomiarowego i opis wyboru miejsca dla lokalizacji punktu pomiarowego w danej strefie.¹⁾
- 2) Dokumentacja jest w miarę potrzeb aktualizowana i poddawana przeglądowi co najmniej co 5 lat, aby zagwarantować, że kryteria wyboru, projekt sieci i lokalizacja punktów pomiarowych pozostają ważne i optymalne w czasie.
- 3) W przypadku, gdy w punkcie pomiarowym prowadzone są pomiary ozonu, dokumentacja powinna zawierać interpretację danych monitoringowych w kontekście zjawisk meteorologicznych i fotochemicznych wpływających na stężenie ozonu mierzone w danej lokalizacji.
- 4) W przypadku gdy w strefie stosowane są dodatkowe metody szacowania, w szczególności modelowanie matematyczne transportu i przemian substancji w powietrzu i powoduje to zmniejszenie liczby punktów pomiarowych określonej w załączniku nr 3, dokumentacja musi być uzupełniona o szczegóły tych metod, a także o informacje, w jaki sposób zostały spełnione kryteria poprawnego wykonania oceny poziomów substancji w powietrzu oraz w jaki sposób zapewniono właściwą informację dla społeczeństwa.

2. Informacje szczegółowe

Dokumentacja punktu pomiarowego powinna zawierać:

1. Dane o punkcie pomiarowym:
 - 1) nazwę punktu pomiarowego;
 - 2) krajowy kod punktu pomiarowego;
 - 3) międzynarodowy kod punktu pomiarowego;
 - 4) adres punktu pomiarowego;
 - 5) współrzędne geograficzne w układzie Światowego Systemu Geodezyjnego WGS84;
 - 6) współrzędne płaskie prostokątne w Państwowym Układzie Współrzędnych Geodezyjnych 1992 (PUWG 1992);
 - 7) wysokość n.p.m.;
 - 8) wysokość wlotu powietrza od podłoża;
 - 9) typ obszaru, na którym znajduje się punkt pomiarowy;
 - 10) typ punktu pomiarowego (ogólny i dla każdego stanowiska pomiarowego);
 - 11) datę uruchomienia punktu pomiarowego;
 - 12) właściciela punktu pomiarowego.
2. Dane o otoczeniu punktu pomiarowego²⁾:
 - 1) zdjęcia otoczenia punktu pomiarowego w co najmniej czterech podstawowych kierunkach od wlotu czepni powietrza (z odczytem kompasu);
 - 2) dokładną mapę otoczenia punktu pomiarowego, z zaznaczeniem lokalizacji punktu pomiarowego i wszystkich obiektów znajdujących się w jego bezpośrednim otoczeniu, w tym drzew i zarośli²⁾.
3. Dane o źródłach zanieczyszczeń:
 - 1) kategoria źródeł zanieczyszczeń o największym wpływie na otoczenie punktu pomiarowego;

- 2) źródła emisji zanieczyszczeń:
 - a) nazwa obiektu,
 - b) odległość obiektu (w tym odległość od głównego przemysłu źródła emisji lub obszaru emisji dla punktów pomiarowych do oceny oddziaływania przemysłu),
 - c) azymut,
 - d) wysokość głównych emitorów,
 - e) emitowane zanieczyszczenia;
- 3) informacje o ruchu drogowym w przypadku punktu pomiarowego komunikacyjnego:
 - a) odległość od dróg i skrzyżowań,
 - b) średnie natężenie ruchu, udział pojazdów ciężkich i średnia prędkość pojazdów,
 - c) odległość od budynków i ich wysokość.
4. Informacje o mierzonych zanieczyszczeniach w punkcie pomiarowym.
5. Informacje o mierzonych parametrach meteorologicznych w punkcie pomiarowym.
6. Informacje dotyczące metod poboru lub oznaczania w odniesieniu do punktu pomiarowego.
7. Informacje o reprezentatywności stanowiska pomiarowego, tam gdzie to możliwe.

Objaśnienia:

- ¹⁾ Dokumentacja dotycząca uzasadnienia lokalizacji punktów pomiarowych powinna zostać wykonana zgodnie z procedurami wyboru lokalizacji punktów pomiarowych określonymi przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska w ramach jego kompetencji określonych w art. 90 ust. 6 pkt 1 ustawy.
- ²⁾ Miejsca lokalizacji punktu pomiarowego powinny podlegać regularnej kontroli, z wykorzystaniem sporządzonej dokumentacji, w celu stwierdzenia, czy kryteria wyboru pozostają aktualne.

KRYTERIA KONTROLI POPRAWNOŚCI DANYCH DOTYCZĄCYCH SUBSTANCJI W POWIETRZU W TRAKCIE ICH AGREGACJI I OBLICZANIA PARAMETRÓW STATYSTYCZNYCH DLA SUBSTANCJI

1. Kryteria kontroli poprawności danych dotyczących ozonu w trakcie ich agregacji i obliczania parametrów statystycznych

Parametr	Wymagany udział ważnych danych
Wartości jednogodzinne	75% (tj. 45 minut)
Wartości ośmiogodzinne	75% wartości (tj. 6 godzin)
Dobowe maksimum ze średnich ośmiogodzinnych kroczących obliczanych co godzinę	75% kroczących średnich jednogodzinnych z ośmiu godzin (tj. 18 średnich ośmiogodzinnych w ciągu doby)
AOT40	90% wartości jednogodzinnych w okresie czasu określonym do obliczenia wartości AOT40 ¹⁾
Średnia roczna	75% wartości jednogodzinnych oddzielnie w okresie letnim (od kwietnia do września) i 75% w okresie zimowym (od stycznia do marca, od października do grudnia)
Liczba przekroczeń i wartości maksymalne w miesiącu	90% maksimumów dobowych ze stężeń ośmiogodzinnych kroczących; dopuszcza się 3 brakujące wartości dobowe w miesiącu, 90% jednogodzinnych wartości pomiędzy 8 ⁰⁰ a 20 ⁰⁰ czasu środkowoeuropejskiego
Liczba przekroczeń i wartości maksymalne w roku	pięć z sześciu miesięcy w okresie letnim (od kwietnia do września)

Objaśnienie:

- ¹⁾ Przy obliczaniu AOT40 należy zastosować następujący współczynnik:

$$AOT40 = AOT40_{\text{pomiar}} \times \frac{\text{całkowita możliwa liczba godzin (*)}}{\text{liczba zmierzonych jednogodzinnych wartości}}$$

(*) Jest to liczba godzin w czasie potrzebnym do określenia AOT40 (tj. godziny od 8⁰⁰ do 20⁰⁰ czasu środkowoeuropejskiego od dnia 1 maja do dnia 31 lipca każdego roku dla celów ochrony roślinności oraz od dnia 1 kwietnia do dnia 30 września każdego roku dla celów ochrony lasów).

2. Kryteria kontroli poprawności danych dotyczących dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, tlenków azotu, tlenku węgla, benzenu, pyłu zawieszzonego PM10 i PM2,5 oraz ołowiu, arsenu, kadmu, niklu i benzo(a)pirenu w pyłe zawieszonym PM10 w trakcie ich agregacji i obliczania parametrów statystycznych

Parametr	Wymagany udział ważnych danych
Wartości jednogodzinne	75% (tj. 45 minut)
Wartości ośmiogodzinne	75% wartości (tj. 6 godzin)
Dobowe maksimum ze średnich ośmiogodzinnych kroczących obliczanych co godzinę	75% kroczących średnich jednogodzinnych z ośmiu godzin (tj. 18 średnich ośmiogodzinnych w ciągu doby)
Wartości 24-godzinne	75% średnich jednogodzinnych (tj. przynajmniej 18 wartości jednogodzinnych)
Średnia roczna	90% ¹⁾ wartości jednogodzinnych lub (jeżeli nie są dostępne) wartości 24-godzinnych w ciągu roku

Objaśnienie:

- ¹⁾ Wymóg dotyczący obliczania średniej rocznej nie uwzględnia utraty danych z powodu okresowego sprawdzania i dostrajania przyrządu pomiarowego (kalibracja) lub zwykłej konserwacji sprzętu.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie dokonywania oceny poziomów substancji w powietrzu stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 90 ust. 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2017 r. poz. 519, z późn. zm.).

Celem przedmiotowego projektu rozporządzenia Ministra Środowiska jest dostosowanie wymagań dotyczących wykonywania oceny poziomów substancji w powietrzu do wymagań dyrektywy Komisji (UE) 2015/1480 z dnia 28 sierpnia 2015 r. zmieniającej niektóre załączniki do dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/107/WE i 2008/50/WE ustanawiających przepisy dotyczące metod referencyjnych, zatwierdzania danych i lokalizacji punktów pomiarowych do oceny jakości powietrza (Dz. Urz. UE L 226 z 29.08.2015, str. 4–11). Projekt rozporządzenia wdraża następujące przepisy dyrektywy 2015/1480: zał. I (zmiany w zakresie zał. IV i V dyrektywy 2004/107/WE) i zał. II (zmiany w zakresie zał. III, IV i IX dyr. 2008/50/WE). Dodatkowo, projekt rozporządzenia dostosowuje prawodawstwo krajowe do Wytycznych Komisji Europejskiej dotyczących Decyzji Komisji 2011/850/UE z dnia 15 lipca 2013 r. Wytyczne te wymuszają zmiany w systemach informatycznych resortu środowiska do gromadzenia, przetwarzania i raportowania danych o jakości powietrza i o ochronie powietrza.

Projekt rozporządzenia aktualizuje wymagania odnośnie metodyk referencyjnych poboru i oznaczania zanieczyszczeń powietrza objętych obowiązkiem monitoringu jakości powietrza w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska oraz zagadnienia dotyczące jakości pomiarów i innych metod oceny jakości powietrza (zał. nr 6), zasad lokalizacji punktów pomiarowych (zał. nr 2), minimalnej liczby stałych punktów pomiarowych (zał. nr 3) i dokumentacji w zakresie wyboru lokalizacji punktów pomiarowych (zał. nr 7) (zmiany w związku z przepisami dyrektywy 2015/1480), a także szczegółów dotyczących dokumentacji lokalizacji punktów pomiarowych (zał. nr 7) i ogólnych zasad wykonywania oceny jakości powietrza (§ 2 ust. 1 pkt 1, zał. 6) (zmiany w związku z wymogami Wytycznych Komisji do Decyzji 2011/850/UE).

Jednocześnie, w związku z wnioskiem Komisji Europejskiej odnośnie transpozycji dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystsze powietrze dla Europy (wniosek EU Pilot 8685/16/ENVI) dokonano stosownych zmian w niniejszym projekcie rozporządzenia, m.in. doprecyzowano

kwestie metodyk referencyjnych, pomiarów składu pyłu PM_{2,5}, pomiarów prekursorów ozonu, pomiarów na stacjach pozamiejskich i tła regionalnego, pomiarów w strefach, w których dotrzymane są poziomy celów długoterminowych, niepewności pomiarów oraz dokumentacji lokalizacji stacji, na których mierzone jest stężenie ozonu.

W ramach Państwowego Monitoringu Środowiska (PMŚ) w podsystemie monitoringu jakości powietrza Wojewódzkie Inspektoraty Ochrony Środowiska dokonują pomiarów substancji w powietrzu. Wyniki pomiarów gromadzone są w technicznych wojewódzkich bazach CAS WIOŚ oraz są przekazywane do bazy danych jakości powietrza JPOAT2,0 zlokalizowanej na serwerze GIOŚ. Stamtąd pochodzą dane dotyczące monitoringu i oceny jakości powietrza raportowane do Komisji Europejskiej i Europejskiej Agencji Środowiska (m.in. baza danych AIRBASE). Na podstawie zgromadzonych i zweryfikowanych danych pomiarowych Wojewódzkie Inspektoraty Ochrony środowiska dokonują rocznej oceny jakości powietrza w strefach.

Przewidziany termin wejścia w życie rozporządzenia będzie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej, w tym w szczególności z dyrektywą 2004/107/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie arsenu, kadmu, rtęci, niklu i wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych w otaczającym powietrzu (Dz. Urz. UE L 23 z 26.01.2005, str. 3, z późn. zm.), dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystsze powietrze dla Europy oraz Decyzją Komisji 2011/850/WE z dnia 12 grudnia 2011 r. ustanawiającą zasady stosowania dyrektyw 2004/107/WE i 2008/50/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do systemu wzajemnej wymiany informacji oraz sprawozdań dotyczących jakości otaczającego powietrza, jak również wytycznymi Komisji do tej decyzji.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) i nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na działalność mikroprzedsiębiorców, a także małych i średnich przedsiębiorców.

Wraz z wejściem w życie przedmiotowego rozporządzenia traci moc obowiązujące rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 13 września 2012 r. w sprawie dokonywania oceny poziomów substancji w powietrzu (Dz. U. z 2012 r. poz. 1032).

Nazwa projektu: Projekt rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie dokonywania oceny poziomów substancji w powietrzu Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Wiodące – Ministerstwo Środowiska Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Paweł Sałek – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Środowiska Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Roman Głaz – 22-369-28-10, roman.glaz@mos.gov.pl Marzena Zawalich – 22-369-28-06, marzena.zawalich@mos.gov.pl Magdalena Brodowska – 22-369-23-29 m.brodowska@gios.gov.pl	Data sporządzenia: 06.11.2017 r. Źródło: art. 90 ust. 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2017 r. poz. 519, z późn. zm.). Prawo UE – dyrektywa Komisji (UE) 2015/1480 z dnia 28 sierpnia 2015 r. zmieniająca niektóre załączniki do dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/107/WE i 2008/50/WE ustanawiających przepisy dotyczące metod referencyjnych, zatwierdzania danych i lokalizacji punktów pomiarowych do oceny jakości powietrza Nr w wykazie prac:
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Dyrektywa Komisji (UE) 2015/1480 z dnia 28 sierpnia 2015 r. zmieniająca niektóre załączniki do dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/107/WE i 2008/50/WE ustanawiających przepisy dotyczące metod referencyjnych, zatwierdzania danych i lokalizacji punktów pomiarowych do oceny jakości powietrza (zwana dalej „dyrektywą 2015/1480”) rozbudowuje i doprecyzowuje obowiązki państw członkowskich w zakresie zadań krajowego laboratorium referencyjnego działającego na rzecz zapewnienia jakości danych o jakości powietrza, przygotowania, uaktualniania i przeglądu dokumentacji w zakresie wyboru lokalizacji stanowisk pomiarowych. Aktualizuje również metody referencyjne poboru i oznaczania zanieczyszczeń powietrza objętych obowiązkiem monitoringu jakości powietrza w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska.

Dyrektywa 2015/1480 zmienia przepisy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy oraz dyrektywy 2004/107/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie arsenu, kadmu, rtęci, niklu i wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych w otaczającym powietrzu.

Jednocześnie Decyzja Wykonawcza Komisji 2011/850/UE z dnia 12 grudnia 2011 r. ustanawiająca zasady stosowania dyrektyw 2004/107/WE i 2008/50/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do systemu wzajemnej wymiany informacji oraz sprawozdań dotyczących jakości otaczającego powietrza (zwana dalej „Decyzją 2011/850/UE”) oraz Wytyczne Komisji Europejskiej dotyczące Decyzji Komisji 2011/850/UE z dnia 15 lipca 2013 r. (zwane dalej „Wytycznymi”) określają zasady dotyczące obowiązków państw członkowskich w zakresie sprawozdawczości na temat oceny i zarządzania jakością otaczającego powietrza, a także wzajemnej wymiany informacji. Głównym przedmiotem Wytycznych jest uaktualnienie ustanowionego systemu wymiany informacji dotyczących oceny i zarządzania jakością powietrza. Przepisy wyżej wymienionej Decyzji 2011/850/UE zostały uwzględnione w obowiązującym rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 13 września 2012 r. w sprawie dokonywania oceny poziomów substancji w powietrzu (Dz. U. z 2012 r. poz. 1032). Nie dotyczy to jednak Wytycznych, które uzupełnione o narzędzie informatyczne do generowania raportów dotyczących wdrażania programów ochrony powietrza i dokumenty techniczne, wymuszają nowe formy przekazywania danych o jakości powietrza wewnątrz kraju. Celem wydania nowego rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie dokonywania oceny poziomów substancji w powietrzu jest w szczególności transpozycja Dyrektywy 2015/1480, a także wdrożenie zmian wynikających z ww. Wytycznych odnoszących się do dokonywania oceny poziomów substancji w powietrzu.

Aktualnie, w rozporządzeniu Ministra Środowiska w sprawie dokonywania oceny poziomów substancji w powietrzu określono zakres oraz sposób dokonywania oceny poziomów substancji w powietrzu przez wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska. Rozporządzenie transponuje w tym zakresie przepisy

dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy i dyrektywy 2004/107/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie arsenu, kadmu, rtęci, niklu i wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych w otaczającym powietrzu.

Obowiązek określenia zasad dokonywania oceny poziomów substancji w powietrzu w drodze rozporządzenia wynika z art. 90 ust. 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2017 r. poz. 519, z późn. zm.).

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowane rozporządzenie zastępuje rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 13 września 2012 r. w sprawie dokonywania oceny poziomów substancji w powietrzu (Dz. U. z 2012 r. poz. 1032).

Proponowane zmiany polegają na uaktualnieniu metodyk referencyjnych poboru i oznaczania zanieczyszczeń powietrza objętych obowiązkiem monitoringu jakości powietrza w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska, zasad lokalizacji punktów pomiarowych i dokumentacji w zakresie wyboru lokalizacji stanowisk pomiarowych oraz zagadnień dotyczących jakości pomiarów i innych metod oceny jakości powietrza (zmiany wynikają z przepisów dyrektywy 2015/1480), a także uszczegółowienia wymogów dotyczących dokumentacji lokalizacji punktów pomiarowych i ogólnych zasad wykonywania oceny jakości powietrza (zmiany wynikają z wymagań określonych Wytocznymi).

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Podstawowe regulacje prawne w zakresie systemu oceny i zarządzania jakością powietrza atmosferycznego (tj. przepisy Dyrektywy 2004/107/WE, Dyrektywy 2008/50/WE oraz Decyzji Komisji 2011/850/UE) zostały wprowadzone we wszystkich krajach UE.

Proponowane rozwiązanie w projektowanej regulacji nie odbiega od stosowanych w innych krajach UE.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Wojewódzcy inspektorzy ochrony środowiska	16	Dane własne na podstawie ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2016 r. poz. 1688 oraz z 2017 r. poz. 1566 i 1567)	Dokonywanie oceny poziomów substancji w powietrzu.
Główny Inspektor Ochrony Środowiska	1	Dane własne na podstawie ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2016 r. poz. 1688 oraz z 2017 r. poz. 1566 i 1567)	Dokonywanie zbiorczej oceny poziomów substancji w powietrzu, zapewnienie jakości danych o jakości powietrza na poziomie kraju przez Krajowe Laboratorium Referencyjne i Wzorcujące.
Instytut Ochrony Środowiska – PIB	1	Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2017 r. poz. 519, z późn. zm.)	Wykonywanie modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu i opracowywanie analiz wyników modelowania.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

W celu zaopiniowania projekt zostanie przekazany do:

- 1) Wojewódzkich inspektoratów ochrony środowiska;
- 2) Zarządów województw;

- 3) Instytutu Ochrony Środowiska – Państwowego Instytutu Badawczego;
- 4) Firm konsultingowych, zajmujących się przygotowaniem programów ochrony powietrza oraz planów działań krótkoterminowych oraz sprawozdań z ich realizacji;
- 5) Wojewódzkich zespołów zarządzania kryzysowego.

Treść projektu zostanie podana do publicznej wiadomości poprzez zamieszczenie zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji. Zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz. U. poz. 759) projekt rozporządzenia wraz z uzasadnieniem i oceną skutków regulacji zostanie skierowany do zaopiniowania przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego. Projekt nie dotyczy spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. poz. 1240). Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy problematyki zadań związków zawodowych, projekt nie podlega opiniowaniu przez reprezentatywne związki zawodowe.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0 (2017)	1 (2018)	2 (2019)	3 (2020)	4 (2021)	5 (2022)	6 (2023)	7 (2024)	8 (2025)	9 (2026)	10 (2027)	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
NFOŚiGW	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
NFOŚiGW	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
NFOŚiGW	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Źródła finansowania	Nie dotyczy.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń.	Przedmiotowa regulacja nie wpłynie na zwiększenie wydatków jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa w zakresie dokonywania oceny poziomów substancji w powietrzu. Skutki finansowe i źródła finansowania wdrożenia (budżet państwa, NFOŚiGW) dyrektywy 2015/1480 i Wytycznych zostały określone w Ocenie Skutków Regulacji projektu ustawy o zmianie ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska oraz ustawy – Prawo ochrony środowiska (UC80).											

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2014 r.)	Duże przedsiębiorstwa, sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	Personel/Przedsiębiorstwo	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	0						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Zapewnienie odpowiedniej jakości otrzymywanych danych dotyczących stanu powietrza, które będą lepiej odzwierciedlały rozkład przestrzenny stężeń zanieczyszczeń w powietrzu pozwoli w przypadku przekraczania dopuszczalnych norm, na uruchomienie odpowiednich działań po stronie emitentów, a także na zmianę zachowań jednostek (gospodarstw domowych), co wpłynie na ograniczenie emisji i tym samym na zmniejszenie stężeń substancji w powietrzu, weryfikację osiągania celów w programach ochrony powietrza, ograniczenie śmiertelności i zapadalności na choroby związane z układem oddechowym.						
Niemierzalne	duże przedsiębiorstwa, sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0						
	Personel	0						
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	-							

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ nie ☒ tak ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☒ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronicznej.		☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz: Dyrektywa 2015/1480 oraz Wytyczne wpłyną na zwiększenie liczby dokumentów, rozbudowę systemu informatycznego do gromadzenia i raportowania danych o jakości powietrza Inspekcji Ochrony Środowiska oraz ilości przetwarzanych danych. Projektowane zmiany dotyczą wdrożenia ww. Dyrektywy 2015/1480 oraz Wytycznych w zakresie aktualizacji zasad dokonywania oceny poziomów substancji w powietrzu.			
9. Wpływ na rynek pracy			
Regulacje prawne zaproponowane w projekcie nie będą miały wpływu na rynek pracy.			
10. Wpływ na pozostałe obszary			
☒ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:		☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ informatyzacja ☐ zdrowie	
Omówienie wpływu		Wejście w życie projektowanego rozporządzenia zastępującego obowiązujące rozporządzenie Ministra Środowiska umożliwi administracji rządowej (Wojewódzkim Inspektoratom Ochrony Środowiska i Głównemu Inspektoratowi Ochrony Środowiska) wykonywanie monitoringu i ocen jakości powietrza zgodnie z obowiązującymi aktami prawnymi oraz wytycznymi Unii Europejskiej. Pozwoli to na wywiązywanie się z obowiązków krajowych w zakresie dostarczania wysokiej jakości danych i raportów o jakości powietrza w Polsce w celu m.in. śledzenia poprawy jakości powietrza i informowania społeczeństwa oraz na potrzeby obowiązków międzynarodowych, w tym raportowania wysokiej jakości danych o stanie powietrza do Komisji Europejskiej.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego			
Projektowane rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.			
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?			
Nie dotyczy.			
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)			
Brak.			

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾

z dnia

**w sprawie zakresu i sposobu przekazywania informacji dotyczących zanieczyszczenia
powietrza²⁾**

Na podstawie art. 94 ust. 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2017 r. poz. 519, z późn. zm.³⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) zakres i sposób przekazywania przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska informacji o:
 - a) wynikach klasyfikacji stref, o której mowa w art. 88 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, zwanej dalej „ustawą”,
 - b) wynikach pomiarów, o których mowa w art. 90 ust. 1 ustawy,
 - c) wynikach oceny poziomów substancji w powietrzu i o wynikach klasyfikacji stref, o których mowa w art. 89 ustawy,
 - d) stwierdzonych przekroczeniach alarmowych poziomów substancji w powietrzu, o których mowa w art. 93 ustawy;

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. poz. 1904 i 2095).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie w zakresie swojej regulacji wdraża:

- 1) dyrektywę 2004/107/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie arsenu, kadmu, rtęci, niklu i wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych w otaczającym powietrzu (Dz. Urz. UE L 23 z 26.01.2005, str. 3, z późn. zm.);
- 2) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystsze powietrze dla Europy (Dz. Urz. UE L 152 z 11.06.2008, str. 1, z późn. zm.);
- 3) dyrektywę Komisji (UE) 2015/1480 z dnia 28 sierpnia 2015 r. zmieniającą niektóre załączniki do dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/107/WE i 2008/50/WE ustanawiających przepisy dotyczące metod referencyjnych, zatwierdzania danych i lokalizacji punktów pomiarowych do oceny jakości powietrza (Dz. Urz. UE L 226 z 29.08.2015, str. 4);
- 4) decyzję wykonawczą Komisji 2011/850/UE z dnia 12 grudnia 2011 r. ustanawiającą zasady stosowania dyrektyw 2004/107/WE i 2008/50/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do systemu wzajemnej wymiany informacji oraz sprawozdań dotyczących jakości otaczającego powietrza (Dz. Urz. UE L 335 z 17.12.2011, str. 86).

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 785, 898, 1089, 1529, 1566, 1888 i 1999.

- 2) zakres i sposób przekazywania przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska Instytutowi Ochrony Środowiska wyników pomiarów, o których mowa w art. 90 ust. 1 ustawy, na potrzeby wykonywania przez Instytut Ochrony Środowiska modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu i analiz wyników tego modelowania;
- 3) zakres i sposób przekazywania przez Instytut Ochrony Środowiska Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska wyników modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu i analiz wyników tego modelowania na potrzeby:
 - a) dokonywania oceny poziomów substancji w powietrzu i klasyfikacji stref, o których mowa w art. 89 ustawy,
 - b) ustalenia odpowiedniego sposobu oceny jakości powietrza w poszczególnych strefach, o którym mowa w art. 88 ust. 2 ustawy,
 - c) określania ryzyka przekroczeń poziomów dopuszczalnych albo przekroczeń poziomów docelowych lub dopuszczalnych, powiększonych o margines tolerancji, lub poziomów alarmowych oraz celów długoterminowych, spowodowanych przenoszeniem zanieczyszczeń z terytorium innego państwa, o których mowa w art. 92a ust. 1 ustawy dla każdego roku podlegającego ocenie, o której mowa w art. 89 ustawy,
 - d) określania ryzyka wystąpienia przekroczenia poziomu alarmowego, dopuszczalnego lub docelowego substancji w powietrzu albo informacji o wystąpieniu przekroczenia poziomu alarmowego, dopuszczalnego lub docelowego substancji, o którym mowa w art. 93 ust. 1 ustawy,
 - e) wyznaczania reprezentatywności stanowisk pomiarowych, o których mowa w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 90 ust. 3 ustawy;
- 4) zakres i sposób przekazywania przez Instytut Ochrony Środowiska ministrowi właściwemu do spraw środowiska wyników modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu i analiz wyników tego modelowania, na potrzeby prognozowania stężeń substancji w powietrzu na potrzeby opracowania krajowego programu ochrony powietrza, o którym mowa w art. 91c ustawy;
- 5) zakres i sposób przekazywania przez zarząd województwa ministrowi właściwemu do spraw środowiska:
 - a) informacji o uchwaleniu przez sejmik województwa programów ochrony powietrza, o których mowa w art. 91 ustawy,
 - b) informacji o uchwaleniu przez sejmik województwa planu działań krótkoterminowych,

- c) sprawozdania z realizacji programów ochrony powietrza, o których mowa w art. 91 ustawy,
- d) sprawozdania z realizacji planów działań krótkoterminowych, o których mowa w art. 92 ustawy.

§ 2. 1. Wyniki klasyfikacji stref, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. a, wojewódzki inspektor ochrony środowiska przekazuje Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska w terminie do dnia 30 czerwca roku następującego po ostatnim roku kalendarzowym, z którego dane wykorzystano do dokonania klasyfikacji stref.

2. Zakres przekazywanych informacji o wynikach klasyfikacji stref, o których mowa w ust. 1, jest określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

3. Wyniki klasyfikacji stref przekazuje się w postaci elektronicznej w układzie systemu teleinformatycznego wdrożonego przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, za pomocą tego systemu oraz w postaci papierowej.

§ 3. 1. Wyniki pomiarów, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. b, wojewódzki inspektor ochrony środowiska przekazuje Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska w terminach:

- 1) do dnia 15 listopada roku poprzedzającego wykonanie pomiarów jakości powietrza na podstawie art. 89 ustawy – informacje dotyczące programu pomiarowego;
- 2) do dnia 31 stycznia każdego roku za rok poprzedni – zweryfikowane roczne serie wyników pomiarów poziomów substancji w powietrzu, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 90 ust. 3 ustawy; z wyjątkiem wyników pomiarów składu chemicznego pyłu zawieszonego PM10 i PM2,5, depozycji całkowitej substancji, rtęci całkowitej w stanie gazowym i lotnych związków organicznych;
- 3) do dnia 15 lutego każdego roku za rok poprzedni – zweryfikowane roczne serie wyników pomiarów poziomów benzo(a)pirenu w pyłe PM10;
- 4) do dnia 31 marca każdego roku za rok poprzedni – zweryfikowane roczne serie wyników pomiarów pozostałych poziomów substancji w powietrzu, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 90 ust. 3 ustawy;
- 5) do 15 dnia każdego miesiąca za poprzedni miesiąc kalendarzowy – wstępnie zweryfikowane miesięczne serie wyników pomiarów poziomów substancji w powietrzu uzyskanych za pomocą metod automatycznych i manualnych, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 90 ust. 3 ustawy, z wyjątkiem wyników

pomiarów składu chemicznego pyłu zawieszonego PM10 i PM2,5 i depozycji całkowitej substancji i rtęci całkowitej w stanie gazowym;

- 6) do 60 dni od końca miesiąca, w którym były prowadzone pomiary – wstępnie zweryfikowane miesięczne serie wyników pomiarów poziomów substancji w pyłe zawieszonym PM10;
- 7) do 90 dni od końca miesiąca, w którym były prowadzone pomiary – wstępnie zweryfikowane miesięczne serie wyników pomiarów:
 - a) poziomów substancji w pyłe zawieszonym PM2,5,
 - b) masy całkowitej zanieczyszczeń, która przedostaje się z atmosfery na powierzchnię na określonym obszarze w danym czasie (depozycja całkowita),
 - c) rtęci całkowitej w stanie gazowym;
- 8) niezwłocznie – niezweryfikowane wyniki pomiarów z punktu pomiarowego, w którym są prowadzone ciągle automatyczne pomiary stężeń zanieczyszczeń.

2. Zakres przekazywanych wyników pomiarów, o których mowa w ust. 1, jest określony w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

3. Wyniki przekazuje się w postaci elektronicznej, w układzie systemu teleinformatycznego wdrożonego przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, za pomocą tego systemu.

4. Poza terminami, o których mowa w ust. 1 wojewódzki inspektor ochrony środowiska, na wniosek Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, przekazuje w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku dokumentację dotyczącą uzasadnienia lokalizacji punktów pomiarowych, z których wyniki pomiarów stanowią podstawę do oceny poziomów substancji w powietrzu, o której mowa w art. 89 ustawy.

5. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska co 2 lata do 15 listopada przekazuje Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska wyniki przeglądu lokalizacji punktów pomiarowych, o których mowa w rozporządzeniu Ministra Środowiska w sprawie oceny poziomów substancji w powietrzu, wydanego na podstawie art. 90 ust. 3 ustawy. Pierwszy przegląd wojewódzki inspektor ochrony środowiska wykona do 15 listopada 2018 r.

6. W celu uzyskania odpowiedniego poziomu porównywalności danych w związku ze stosowaniem metod referencyjnych określonych w przepisach w sprawie dokonywania oceny poziomów substancji w powietrzu i metod równoważnych do referencyjnych, wojewódzki inspektor ochrony środowiska, na wniosek Głównego Inspektora Ochrony Środowiska,

przekazuje w terminie 30 dni skorygowane wstecznie wyniki pomiarów za pomocą systemu teleinformatycznego, o którym mowa w ust. 3.

§ 4. 1. Wyniki corocznej oceny poziomów substancji w powietrzu i wyniki klasyfikacji stref, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. c, wojewódzki inspektor ochrony środowiska przekazuje Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska w terminie do dnia 30 kwietnia każdego roku za rok poprzedni.

2. Zakres przekazywanych wyników, o których mowa w ust. 1, jest określony w załączniku nr 3 do rozporządzenia.

3. Wyniki przekazuje się w postaci elektronicznej w układzie systemu teleinformatycznego wdrożonego przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, za pomocą tego systemu oraz w postaci papierowej.

§ 5. 1. Informacje o stwierdzonych w dniu poprzednim przekroczeniach poziomu alarmowego substancji w powietrzu, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. d, wojewódzki inspektor ochrony środowiska przekazuje Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska nie później niż do godziny 10⁰⁰ danego dnia.

2. Zakres przekazywanych informacji, o których mowa w ust. 1, jest określony w załączniku nr 4 do rozporządzenia.

3. Informacje przekazuje się w postaci elektronicznej, w układzie systemu teleinformatycznego wdrożonego przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, za pomocą tego systemu.

§ 6. 1. Wyniki pomiarów, o których mowa w § 1 pkt. 2, Główny Inspektor Ochrony Środowiska przekazuje Instytutowi Ochrony Środowiska w terminie:

- 1) do dnia 10 lutego za poprzedni rok kalendarzowy w zakresie § 3 ust. 1 pkt 2;
- 2) do dnia 25 lutego za poprzedni rok kalendarzowy w zakresie § 3 ust. 1 pkt 3.

2. Zakres przekazywanych wyników, o których mowa w ust. 1, określa załącznik nr 5 do rozporządzenia.

3. Wyniki o których mowa w ust. 1 przekazuje się w postaci elektronicznej.

§ 7. 1. Wyniki modelowania, o których mowa w § 1 pkt. 3 lit. a, Instytut Ochrony Środowiska przekazuje Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska w terminie do dnia 20 marca każdego roku za poprzedni rok kalendarzowy.

2. Zakres przekazywanych wyników, o których mowa w ust. 1, określa załącznik nr 6 do rozporządzenia.

3. Wyniki przekazuje się w postaci elektronicznej za pomocą nośników danych, w formie warstw mapy cyfrowej, arkuszy kalkulacyjnych oraz raportu.

§ 8. 1. Wyniki modelowania, o których mowa w §1 pkt. 3 lit. b, Instytut Ochrony Środowiska przekazuje Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska w terminie do dnia 20 maja roku następującego po ostatnim roku kalendarzowym, z którego dane będą wykorzystane do dokonania klasyfikacji stref.

2. Zakres przekazywanych wyników, o których mowa w ust. 1, określa załącznik nr 7 do rozporządzenia.

3. Wyniki przekazuje się w postaci elektronicznej za pomocą nośników danych, w formie warstw mapy cyfrowej, arkuszy kalkulacyjnych oraz raportu.

§ 9. 1. Wyniki modelowania o których mowa w § 1 pkt. 3 lit. c, Instytut Ochrony Środowiska przekazuje Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska w terminie do dnia 30 czerwca każdego roku za poprzedni rok kalendarzowy.

2. Zakres przekazywanych wyników, o których mowa w ust. 1, określa załącznik nr 8 do rozporządzenia.

3. Wyniki przekazuje się w postaci elektronicznej, w formie warstw mapy cyfrowej oraz w formie opisowego raportu.

§ 10. Wyniki modelowania o których mowa w § 1 pkt. 3 lit. d, Instytut Ochrony Środowiska przekazuje Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska w zakresie określonym w załączniku nr 9:

1) ust. 1 załącznika nr 9:

- a) w terminie do dnia 30 września w odniesieniu do kolejnego roku kalendarzowego,
- b) w postaci elektronicznej za pomocą poczty elektronicznej w formie raportu;

2) ust. 2 załącznika nr 9:

- a) w terminie do godziny 8:30 każdego dnia,
- b) w postaci elektronicznej, w formie map i animacji za pomocą transmisji danych na dedykowane miejsce dyskowe;

3) ust. 3 załącznika nr 9:

- a) w terminie do dnia 30 maja w odniesieniu do poprzedniego roku kalendarzowego,

b) w postaci elektronicznej za pomocą poczty elektronicznej w formie raportu.

§ 11. 1. Wyniki modelowania o których mowa w § 1 pkt. 3 lit. e, Instytut Ochrony Środowiska przekazuje Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska w terminie do dnia 31 października każdego roku dla nowego stanowiska pomiarowego i nie rzadziej niż raz na pięć lat dla każdego stanowiska.

2. Zakres przekazywanych wyników, o których mowa w ust. 1, określa załącznik nr 10 do rozporządzenia.

3. Wyniki przekazuje się w postaci elektronicznej, w formie warstw mapy cyfrowej oraz w formie opisowego raportu.

§ 12. 1. Wyniki modelowania o których mowa w § 1 pkt. 4, Instytut Ochrony Środowiska przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska w terminie do dnia 30 września każdego roku za poprzedni rok kalendarzowy.

2. Zakres przekazywanych wyników, o których mowa w ust. 1, określa załącznik nr 11 do rozporządzenia.

3. Wyniki przekazuje się w postaci elektronicznej, w formie warstw mapy cyfrowej oraz w formie opisowego raportu.

§ 13. 1. Informacja o uchwaleniu programu ochrony powietrza, o którym mowa w § 1 pkt 5 lit. a, obejmuje:

- 1) opracowanie tekstowe programu ochrony powietrza;
- 2) uchwałę sejmiku województwa w sprawie programu ochrony powietrza;
- 3) zestawienie informacji o programie ochrony powietrza.

2. Zakres i układ przekazywanych informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 5 lit. a, są określone w załączniku nr 12 do rozporządzenia.

3. Informację przekazuje się w postaci elektronicznej za pomocą poczty elektronicznej oraz w postaci papierowej.

4. Informację zarząd województwa przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska niezwłocznie po uchwaleniu przez sejmik województwa programu ochrony powietrza, jednak nie później niż 14 dni od ogłoszenia uchwały w Dzienniku Urzędowym Województwa.

§ 14. 1. Informację o uchwaleniu planu działań krótkoterminowych, o której mowa w § 1 pkt 5 lit. b, zarząd województwa przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska niezwłocznie po ogłoszeniu uchwały w sprawie planu działań krótkoterminowych lub uchwały w sprawie programu ochrony powietrza, którego częścią jest plan działań krótkoterminowych, jednak nie później niż 14 dni od ogłoszenia uchwały w Dzienniku Urzędowym Województwa.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1, obejmuje:

- 1) opracowanie tekstowe planu działań krótkoterminowych;
- 2) uchwałę w sprawie planu działań krótkoterminowych.

3. Jeżeli plan działań krótkoterminowych jest częścią programu ochrony powietrza, informację określoną w ust. 2 można przekazać łącznie z informacją, o której mowa w § 13 ust. 1.

4. Informację przekazuje się w postaci elektronicznej za pomocą poczty elektronicznej oraz w postaci papierowej.

§ 15. 1. Sprawozdanie z realizacji programu ochrony powietrza, o którym mowa w § 1 pkt 5 lit. c, zawiera informacje o:

- 1) kierunkach i zakresie podjętych działań priorytetowych, w tym o zmianach w jakości paliw dopuszczonych do stosowania na określonym terenie, zastosowaniu najlepszych dostępnych technik i podjęciu innych działań ograniczających emisję substancji do powietrza, jeżeli były planowane;
- 2) stanie zaawansowania podjętych działań, o których mowa w pkt 1;
- 3) nakładach, w tym środkach finansowych, dotychczas poniesionych oraz przewidywanych do poniesienia na działania, o których mowa w pkt 1;
- 4) ograniczeniu emisji substancji do powietrza;
- 5) osiągniętym efekcie ekologicznym.

2. Sprawozdanie z realizacji planu działań krótkoterminowych, o którym mowa w § 1 pkt 5 lit. d, zawiera informacje o podjętych działaniach, które miały na celu:

- 1) zmniejszenie ryzyka wystąpienia przekroczenia poziomu alarmowego, dopuszczalnego lub docelowego substancji w powietrzu;
- 2) ograniczenie skutków i czasu trwania zaistniałych przekroczeń.

3. Zakres i układ przekazywanych sprawozdań, o których mowa w ust. 1 i 2, są określone w załączniku nr 13 do rozporządzenia.

4. Sprawozdanie przekazuje się w postaci elektronicznej za pomocą poczty elektronicznej oraz w postaci papierowej.

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia⁴⁾.

MINISTER ŚRODOWISKA

⁴⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 10 września 2012 r. w sprawie zakresu i sposobu przekazywania informacji dotyczących zanieczyszczenia powietrza (Dz. U. poz. 1034), które zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy z dnia o zmianie ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska oraz ustawy – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. poz. ...) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Środowiska
z dnia ... (poz. ...)

ZAŁĄCZNIK Nr 1

**ZAKRES PRZEKAZYWANYCH INFORMACJI O WYNIKACH KLASYFIKACJI STREF, O KTÓRYCH
MOWA W ART. 88 UST. 2 USTAWY**

1. Informacje ogólne:

- 1) województwo;
- 2) data przygotowania informacji;
- 3) okres, z którego dane wykorzystano na potrzeby klasyfikacji;
- 4) nazwa i adres siedziby wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska;
- 5) nazwisko osoby do kontaktu z wojewódzkiego inspektoratu ochrony środowiska;
- 6) odnośnik do publicznie dostępnego raportu dokumentującego wyniki oceny wykonanej zgodnie z art. 88 ust. 2 ustawy.

2. Zestawienie stref w województwie:

- 1) nazwa strefy¹⁾;
- 2) kod strefy²⁾;
- 3) nazwy substancji z informacją, czy na całym obszarze strefy lub części tego obszaru obowiązują dopuszczalne poziomy substancji ustalone:
 - a) ze względu na ochronę zdrowia ludzi,
 - b) ze względu na ochronę roślin;
- 4) nazwy substancji z informacją, czy na całym obszarze strefy lub części tego obszaru obowiązują poziomy docelowe substancji ustalone:
 - a) ze względu na ochronę zdrowia ludzi,
 - b) ze względu na ochronę roślin;
- 5) nazwy substancji z informacją, czy na całym obszarze strefy lub części tego obszaru obowiązują poziomy celów długoterminowych substancji ustalone:
 - a) ze względu na ochronę zdrowia ludzi,
 - b) ze względu na ochronę roślin.

3. Wyniki klasyfikacji stref:

- 1) wyniki klasyfikacji stref podaje się oddzielnie dla każdej substancji, dla której są określone progi oszacowania³⁾;
- 2) wyniki klasyfikacji stref dla danej substancji podaje się w odniesieniu do każdej strefy z uwzględnieniem, odpowiednio, każdego z kryteriów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 90 ust. 3 ustawy, ze względu na:
 - a) ochronę zdrowia ludzi,

- b) ochronę roślin;
- 3) dla każdej strefy podaje się następujące informacje:
- a) nazwę strefy¹⁾,
 - b) kod strefy²⁾,
 - c) klasę strefy⁴⁾,
 - d) wymaganą metodę oceny dokonanej zgodnie z art. 89 ustawy,
 - e) metody wykorzystane w ocenie dokonanej zgodnie z art. 88 ust. 2 ustawy,
 - f) okres (w latach), którego dotyczyły pomiary i analizy będące podstawą do dokonania oceny zgodnie z art. 88 ust. 2 ustawy,
 - g) rok albo lata wystąpienia przekroczeń każdego z dolnych progów oszacowania, jeżeli przekroczenia takie wystąpiły,
 - h) rok albo lata wystąpienia przekroczeń każdego z górnych progów oszacowania, jeżeli przekroczenia takie wystąpiły,
 - i) rok albo lata wystąpienia przekroczeń każdego z poziomów dopuszczalnych, jeżeli przekroczenia takie wystąpiły,
 - j) rok albo lata wystąpienia przekroczeń każdego z poziomów docelowych, jeżeli przekroczenia takie wystąpiły,
 - k) rok albo lata wystąpienia przekroczeń każdego z poziomów celów długoterminowych, jeżeli przekroczenia takie wystąpiły,
 - l) minimalną liczbę stałych punktów pomiarowych wymaganą przepisami wydanymi na podstawie art. 90 ust. 3 ustawy,
 - m) zestawienie stałych punktów pomiarowych, na których jest badane oddziaływanie źródeł emisji niezorganizowanej lub małych źródeł emisji i na których zostały wykonane pomiary, których wyniki wykorzystano do oceny dokonanej zgodnie z art. 88 ust. 2 ustawy,
 - n) zestawienie stałych punktów pomiarowych, na których jest badane oddziaływanie dużych instalacji i na których zostały wykonane pomiary, których wyniki wykorzystano do oceny dokonanej zgodnie z art. 88 ust. 2 ustawy.

Objaśnienia:

- 1) Dotyczy stref, o których mowa w art. 87 ustawy.
- 2) Kod strefy określony przez przepisy wydane na podstawie art. 87 ust. 3 ustawy.
- 3) Substancje i progi oszacowania, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 90 ust. 3 ustawy.
- 4) Klasa strefy, określona na podstawie art. 88 ust. 2 ustawy, wskazuje, czy poziom stężeń substancji w strefie:
 - 1) jest wyższy od górnego progu oszacowania;
 - 2) jest pomiędzy górnym a dolnym progiem oszacowania;
 - 3) jest niższy od dolnego progu oszacowania; w przypadku ozonu – jest niższy od górnego progu oszacowania.

ZAKRES PRZEKAZYWANYCH WYNIKÓW POMIARÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 90 UST. 1 USTAWY

1. Wyniki pomiarów przekazuje się dla każdego stanowiska pomiarowego oddzielnie i podaje:

- 1) nazwę substancji;
- 2) datę i godzinę pomiaru według czasu środkowoeuropejskiego – CET, rozumianego jako czas uniwersalny zwiększony w stosunku do czasu koordynowanego UTC – PL o jedną godzinę;
- 3) wynik pomiaru poziomu substancji w powietrzu;
- 4) metodę pomiaru stężeń substancji (metodę pomiaru dla pomiarów ciągłych automatycznych oraz metodę poboru i metodę oznaczania dla pomiarów pozostałych);
- 5) informacje o urządzeniu pomiarowym (urządzeniu pomiaru dla pomiarów ciągłych automatycznych oraz urządzeniu poboru i urządzeniu wykorzystywanym do oznaczenia dla pomiarów pozostałych);
- 6) informacje o niepewności pomiarów, uzysku danych i pokryciu czasu;
- 7) informacje o zapewnieniu i kontroli jakości (QA/QC), w tym odnośnik do raportu QA/QC;
- 8) informacje o równoważności metody pomiaru z metodą referencyjną oraz odnośnik do raportu dotyczącego wykazania równoważności, w przypadku zastosowania metody niereferencyjnej;
- 9) granicę oznaczalności oraz granicę wykrywalności.

2. Informacje dotyczące punktu pomiarowego ³⁾:

- 1) kod punktu pomiarowego;
- 2) nazwę punktu pomiarowego;
- 3) adres punktu pomiarowego;
- 4) właściciela punktu pomiarowego;
- 5) wysokość n.p.m.;
- 6) współrzędne geograficzne punktu pomiarowego w układzie WGS84¹⁾ i współrzędne prostokątne w układzie PUWG 1992²⁾;
- 7) informacje o lokalizacji czerpni;
- 8) informacje o ruchu drogowym w przypadku punktu pomiarowego komunikacyjnego (odległość od dróg i skrzyżowań, średnie natężenie ruchu, udział pojazdów ciężkich i średnia prędkość pojazdów, odległość od budynków i ich wysokość);
- 9) substancje, których stężenia są mierzone w punkcie pomiarowym;
- 10) typ punktu pomiarowego;
- 11) dane o otoczeniu punktu pomiarowego i warunkach dyspersji zanieczyszczeń;
- 12) dane o źródłach zanieczyszczeń;

13) typ obszaru lokalizacji punktu pomiarowego.

3. Informacje dotyczące stanowiska pomiarowego:

- 1) podstawowy czas uśredniania stężenia substancji;
- 2) informacje o zakładanej liczbie wyników pomiarów w planowanej serii rocznej;
- 3) typ stanowiska;
- 4) typ pomiaru;
- 5) reprezentatywność stanowiska pomiarowego, tam gdzie to możliwe;
- 6) wysokość wlotu układu poboru próby nad poziom gruntu.

Objaśnienia:

- 1) Zbiór parametrów (z 1984 r.) określających wielkość i kształt Ziemi oraz właściwości jej potencjału grawitacyjnego. Układ ten definiuje elipsoidę przybliżającą kształt Ziemi wykorzystywany do tworzenia map.
- 2) Układ współrzędnych 1992 (państwowy układ współrzędnych geodezyjnych 1992) – układ współrzędnych płaskich prostokątnych oparty na odwzorowaniu Gaussa-Krügera na elipsoidę GRS80 w jednej dziesięciostopniowej strefie. Zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 8 sierpnia 2000 r. w sprawie państwowego systemu odniesień przestrzennych (Dz. U. poz. 821) jest to jedyny układ dla opracowań małoskalowych obowiązujący w Polsce od 1 stycznia 2010 r.
- 3) Na podstawie wojewódzkich programów monitoringu, o których mowa w art. 23 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2016 r. poz. 1688, z późn. zm.).

**ZAKRES PRZEKAZYWANYCH WYNIKÓW OCENY POZIOMÓW SUBSTANCJI W POWIETRZU I
WYNIKÓW KLASYFIKACJI STREF, O KTÓRYCH MOWA W ART. 89 USTAWY**

1. Informacje ogólne:

- 1) województwo;
- 2) data przygotowania informacji;
- 3) okres, z którego dane wykorzystano na potrzeby klasyfikacji;
- 4) nazwa i adres siedziby wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska;
- 5) nazwisko osoby do kontaktu z wojewódzkiego inspektoratu ochrony środowiska;
- 6) odnośnik do publicznie dostępnego raportu dokumentującego wyniki oceny wykonanej zgodnie z art. 89 ustawy.

2. Wyszczególnienie stref w województwie

Wyszczególnienie stref w województwie zawiera informację, jakich substancji dotyczy, oraz następujące dane:

- 1) nazwę strefy¹⁾;
- 2) kod strefy²⁾;
- 3) nazwy substancji z informacją, czy na całym obszarze strefy lub części tego obszaru obowiązują dopuszczalne poziomy substancji ustalone:
 - a) ze względu na ochronę zdrowia ludzi,
 - b) ze względu na ochronę roślin;
- 4) nazwy substancji z informacją, czy na całym obszarze strefy lub części tego obszaru obowiązują poziomy docelowe substancji określone:
 - a) ze względu na ochronę zdrowia ludzi,
 - b) ze względu na ochronę roślin;
- 5) nazwy substancji z informacją, czy na całym obszarze strefy lub części tego obszaru obowiązują poziomy celów długoterminowych substancji określone:
 - a) ze względu na ochronę zdrowia ludzi,
 - b) ze względu na ochronę roślin.

3. Wykaz punktów pomiarowych, w których zostały wykonane pomiary, których wyniki wykorzystano do oceny dokonanej zgodnie z art. 89 ustawy.

W odniesieniu do każdego punktu pomiarowego podaje się następujące informacje:

- 1) kod punktu pomiarowego³⁾;
- 2) współrzędne geograficzne punktu pomiarowego w układzie WGS84 i współrzędne prostokątne w układzie PUWG 1992;
- 3) nazwę strefy¹⁾;

- 4) kod strefy²⁾;
- 5) zestawienie stanowisk pomiarowych, których wyniki pomiarów wykorzystano na potrzeby oceny;
- 6) kryteria poziomów dopuszczalnych, poziomów docelowych i poziomów celów długoterminowych obowiązujących na obszarze reprezentatywności stanowiska pomiarowego⁴⁾;
- 7) podstawowy czas uśredniania stężeń poszczególnych substancji;
- 8) metodę pomiaru stężeń substancji⁵⁾;
- 9) typ punktu pomiarowego i typ obszaru lokalizacji punktu pomiarowego.

4. Informacje o modelowaniu matematycznym użytym w ocenie jakości powietrza, jeżeli metodę tą zastosowano:

- 1) metoda modelowania (nazwa, opis, odnośnik do dokumentacji modelu, obszar, nazwa schematu przemian chemicznych, informacje dotyczące wykorzystanych danych emisyjnych i meteorologicznych);
- 2) punkty pomiarowe użyte do sprawdzenia modelu (walidacji);
- 3) niepewność modelowania;
- 4) odnośnik do raportu QA/QC;
- 5) rozdzielczość modelowania.

5. Informacje o metodach szacowania użytych w ocenie jakości powietrza, w tym wskazanie obszarów, na którym metody były stosowane, opisy metod i oszacowanie niepewności, jeżeli metody te zastosowano.

6. Informacje o metodach odliczania udziału emisji ze źródeł naturalnych lub piaskowania i solenia dróg w zimie, jeżeli metody te zastosowano.

- 1) opis metody, w tym w formie raportu szczegółowo dokumentującego zastosowaną metodę;
- 2) substancja i kryterium;
- 2) wykorzystane metody pomiarowe/modelowania/szacowania;
- 3) wykorzystane stanowiska pomiarowe;
- 4) seria pomiarowa zawierająca pierwotne dane i seria pomiarowa zawierająca dane po odliczeniu;
- 5) najgorszy wynik pomiaru/modelowania w strefie przed i po zastosowaniu metody odliczania.

7. Wyniki klasyfikacji stref:

- 1) wyniki klasyfikacji stref podaje się oddzielnie dla każdej substancji, dla której są określone poziomy dopuszczalne, poziomy docelowe i poziomy celów długoterminowych⁶⁾; wyniki klasyfikacji stref dla danej substancji podaje się w odniesieniu do każdej strefy z uwzględnieniem, odpowiednio, każdego z kryteriów określonych ze względu na:
 - a) ochronę zdrowia ludzi,
 - b) ochronę roślin;

- 2) w przypadku strefy podaje się następujące informacje:
 - a) nazwę strefy¹⁾,
 - b) kod strefy²⁾,
 - c) klasę strefy⁷⁾ i metodę oceny dokonanej zgodnie z art. 89 ustawy w odniesieniu do każdego kryterium (ochrona zdrowia, ochrona roślin), każdej substancji⁸⁾ i każdego czasu uśredniania,
 - d) informacje o wynikach klasyfikacji stref uwzględniających obliczenia udziału emisji ze źródeł naturalnych i piaskowania oraz solenia dróg w zimie, jeżeli metody te zastosowano.

8. Lista stref zakwalifikowanych do opracowania programów ochrony powietrza, zwanych dalej „POP”.

Dla każdej strefy zakwalifikowanej do opracowania POP podaje się następujące informacje:

- 1) nazwę strefy¹⁾;
- 2) kod strefy²⁾;
- 3) podstawę zakwalifikowania do opracowania POP (w odniesieniu do każdego kryterium (ochrona zdrowia, ochrona roślin), każdej substancji i każdego czasu uśredniania).

9. Zestawienie informacji o sytuacjach przekroczenia poziomów dopuszczalnych, poziomów docelowych i poziomów celów długoterminowych w zakresie:

- 1) kodu i opisu sytuacji przekroczenia;
- 2) obszaru przekroczeń (nazwa, zasięg przestrzenny – granice, strefa, liczba ludności zamieszkałej, powierzchnia, długość drogi w przypadku przekroczeń spowodowanych komunikacją samochodową);
- 3) substancji, kryterium i czasu uśredniania, dla których wystąpiło przekroczenie;
- 4) głównych przyczyn wystąpienia przekroczenia.

10. Podsumowanie przekroczeń poziomów dopuszczalnych, poziomów docelowych, poziomów celów długoterminowych, poziomów informowania i poziomów alarmowych dla danych okresów uśrednienia oraz zbiorcza ocena (podsumowanie) skutków tych przekroczeń.

11. Mapy:

Mapy rozkładów wybranych parametrów statystycznych sporządza się, jeżeli zasób informacji jest wystarczający do wykreślenia ciągłego pola wybranego parametru. Mapy wykonuje się dla strefy i dodatkowo dla województwa na podstawie wyników modelowania transportu i przemian substancji w powietrzu, pomiarów stężeń oraz dodatkowych metod szacowania stężeń. Podaje się metodę obliczeniową wykorzystaną do opracowania mapy.

Wartości stężeń na mapie przedstawia się w postaci izolinii odpowiedniego poziomu dopuszczalnego, poziomu docelowego lub poziomu celu długoterminowego, lub w siatce obliczeniowej lub receptorach dyskretnych reprezentujących środek komórki siatki obliczeniowej. Na mapach są prezentowane parametry statystyczne według następującego zestawienia:

Substancja:	Parametr statystyczny:
1) dwutlenek siarki (SO ₂)	percentyl 99,7 z rocznej serii stężeń jednogodzinnych i liczba godzin z przekroczeniami wartości jednogodzinnej 350 µg/m ³ w roku kalendarzowym;
2) dwutlenek siarki (SO ₂)	percentyl 99,2 z rocznej serii stężeń dwudziestoczworogodzinnych i liczba dni z przekroczeniami wartości dobowej 125 µg/m ³ w roku kalendarzowym;
3) dwutlenek siarki (SO ₂)	stężenie średnie w okresie zimowym (01.10–31.03)
4) dwutlenek siarki (SO ₂)	stężenie średnie roczne;
5) dwutlenek azotu (NO ₂)	percentyl 99,8 z rocznej serii stężeń jednogodzinnych i liczba godzin z przekroczeniami wartości jednogodzinnej 200 µg/m ³ w roku kalendarzowym;
6) dwutlenek azotu (NO ₂)	stężenie średnie roczne;
7) tlenki azotu (NO _x)	stężenie średnie roczne;
8) pył zawieszony PM10	percentyl 90,4 z rocznej serii stężeń dwudziestoczworogodzinnych i liczba dni z przekroczeniami wartości dobowej 50 µg/m ³ w roku kalendarzowym lub trzydzieste szóste maksimum ze średnich dwudziestoczworogodzinnych;
9) pył zawieszony PM10	stężenie średnie roczne;
10) pył zawieszony PM2,5	stężenie średnie roczne;
11) ołów (Pb)	stężenie średnie roczne;
12) benzen (C ₆ H ₆)	stężenie średnie roczne;
13) tlenek węgla (CO)	stężenie maksymalne ośmiogodzinne kroczące i liczba dni z przekroczeniami wartości 10 000 µg/m ³ przez stężenia ośmiogodzinne kroczące w roku;
14) ozon (O ₃)	percentyl 93,2 z trzyletniej serii maksimów dobowych stężenia ośmiogodzinnego kroczącego i liczba dni z przekroczeniami wartości 120 µg/m ³ przez stężenia ośmiogodzinne kroczące w roku uśrednione dla trzech lat oraz te same parametry dla roku oceny;
15) ozon (O ₃)	AOT40 liczone w godzinach pomiędzy 8 ⁰⁰ –20 ⁰⁰ czasu środkowoeuropejskiego w okresie 1.05–31.07 uśrednione dla pięciu lat oraz ten sam parametr dla roku oceny;

16) arsen (As)	stężenie średnie roczne;
17) kadm (Cd)	stężenie średnie roczne;
18) nikiel (Ni)	stężenie średnie roczne;
19) benzo(a)piren	stężenie średnie roczne.

Objaśnienia:

- 1) Dotyczy stref, o których mowa w art. 87 ustawy.
 - 2) Kod strefy określony przez przepisy wydane na podstawie art. 87 ust. 3 ustawy.
 - 3) Kod krajowy i międzynarodowy punktu pomiarowego.
 - 4) Kryteria poziomów dopuszczalnych, poziomów docelowych i poziomów celów długoterminowych obowiązujących na obszarze reprezentatywności punktu pomiarowego wymienione w przepisach wydanych na podstawie art. 86 ust. 1 i 2 ustawy.
 - 5) W przypadku metody pomiaru stężeń pyłu wskazuje się, czy metoda pomiaru pyłu zawieszonego jest stosowana z separacją frakcji – PM10 albo PM2,5.
 - 6) Poziomy dopuszczalne, poziomy docelowe, poziomy celów długoterminowych określone w przepisach wydanych na podstawie art. 86 ust. 1 i 2 ustawy.
 - 7) Klasa strefy, określona na podstawie art. 89 ustawy, wskazuje, czy:
 - 1) poziom stężeń nie przekracza poziomu dopuszczalnego^{*},
 - 2) poziom stężeń jest powyżej poziomu dopuszczalnego^{*},
 - 3) poziom stężeń nie przekracza poziomu docelowego^{*},
 - 4) poziom stężeń jest powyżej poziomu docelowego^{*},
 - 5) poziom stężeń nie przekracza poziomu celu długoterminowego,
 - 6) poziom stężeń jest powyżej poziomu celu długoterminowego.
- ^{*} Z uwzględnieniem dozwolonych częstości przekroczeń, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 86 ust. 1 i 2 ustawy.
- 8) Substancje określone w przepisach wydanych na podstawie art. 86 ust. 1 i 2 ustawy.

**ZAKRES PRZEKAZYWANYCH INFORMACJI O STWIERDZONYCH PRZEKROCZENIACH
POZIOMÓW ALARMOWYCH SUBSTANCJI W POWIETRZU, O KTÓRYCH MOWA W ART. 93
USTAWY**

W każdym stwierdzonym przypadku przekroczenia poziomu alarmowego¹⁾ podaje się następujące informacje:

- 1) nazwę strefy²⁾;
- 2) kod strefy³⁾;
- 3) nazwę substancji, której poziom alarmowy został przekroczony;
- 4) wartość poziomu alarmowego, który został przekroczony [$\mu\text{g}/\text{m}^3$];
- 5) kod krajowy punktu pomiarowego, w którym zanotowano przekroczenie;
- 6) obszar, na którym wystąpiło przekroczenie^{4), 5)};
- 7) liczbę mieszkańców obszaru, na którym wystąpiło przekroczenie⁶⁾;
- 8) datę i godzinę początku wystąpienia przekroczenia w danej strefie, czas trwania przekroczenia;
- 9) wartość maksymalnego stężenia godzinnego lub dobowego, w zależności od okresu uśredniania poziomu alarmowego, zarejestrowanego w danej strefie w okresie, w którym zanotowano przekroczenie;
- 10) wartość stężenia dwutlenku azotu zarejestrowanego o tej samej godzinie, o której zostało zarejestrowane maksymalne stężenie ozonu, w tym samym punkcie, w którym zostało ono zarejestrowane – wyłącznie w przypadku wystąpienia przekroczenia poziomu alarmowego ozonu;
- 11) informacje o możliwych przyczynach wystąpienia przekroczenia;
- 12) informacje o ograniczeniach i środkach zaradczych, jakie zarząd województwa przyjął w planie działań krótkoterminowych zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy w celu zmniejszenia ryzyka narażenia ludności.

Podaje się również informacje ogólne: województwo, datę przygotowania informacji, nazwę i adres siedziby wojewódzkiego inspektoratu ochrony środowiska, nazwisko osoby do kontaktu z wojewódzkiego inspektoratu ochrony środowiska.

Objaśnienia:

- 1) Przekroczenie poziomu alarmowego jest określone w przepisach wydanych na podstawie art. 86 ust. 1 i 2 ustawy.
- 2) Dotyczy stref, o których mowa w art. 87 ustawy.
- 3) Kod strefy określony przez przepisy wydane na podstawie art. 87 ust. 3 ustawy.
- 4) W przypadku punktu o dużej reprezentatywności przestrzennej podaje się listę stref na obszarze przekroczenia, jeżeli w tych strefach nie ma zlokalizowanych innych punktów.
- 5) Jeżeli na obszarze, na którym stwierdzono przekroczenie, znajduje się więcej niż jeden punkt pomiarowy, w którym zarejestrowano przekroczenie poziomów alarmowych substancji w powietrzu, podaje się łączny obszar określony na podstawie wyników pomiarów z tych punktów oraz informacji o reprezentatywności przestrzennej punktu.
- 6) Jeżeli na obszarze, na którym stwierdzono przekroczenie, znajduje się więcej niż jeden punkt pomiarowy, w którym zarejestrowano przekroczenie poziomu alarmowego substancji w powietrzu, podaje się całkowitą liczbę ludności zamieszkującej obszar przekroczeń.

ZAKRES PRZEKAZYWANYCH WYNIKÓW POMIARÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 90 UST. 1 USTAWY, NA POTRZEBY WYKONYWANIA PRZEZ INSTYTUT OCHRONY ŚRODOWISKA MODELOWANIA MATEMATYCZNEGO TRANSPORTU I PRZEMIAN SUBSTANCJI W POWIETRZU I ANALIZ WYNIKÓW TEGO MODELOWANIA

1. Wyniki pomiarów jako serie roczne przekazuje się dla każdego stanowiska pomiarowego oddzielnie i podaje:

- 1) nazwę substancji;
- 2) datę i godzinę pomiaru według czasu środkowoeuropejskiego – CET, rozumianego jako czas uniwersalny zwiększony w stosunku do czasu koordynowanego UTC – PL o jedną godzinę;
- 3) wynik pomiaru poziomu stężenia substancji w powietrzu;
- 4) informacje o niepewności pomiaru, uzysku danych i pokryciu czasu;
- 5) granicę oznaczalności.

2. Informacje dotyczące punktu pomiarowego:

- 1) kod punktu pomiarowego;
- 2) nazwa punktu pomiarowego;
- 3) adres punktu pomiarowego;
- 4) typ lokalizacji punktu pomiarowego;
- 5) wysokość n.p.m.;
- 6) współrzędne geograficzne punktu pomiarowego w układzie WGS84 i współrzędne prostokątne w układzie PUWG 1992.

3. Informacje dotyczące stanowiska pomiarowego:

- 1) typ pomiaru;
- 2) typ stanowiska;
- 3) reprezentatywność stanowiska pomiarowego, tam gdzie to możliwe.

4. Lista substancji jest identyczna z zakresem modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu przekazywanego na potrzeby oceny poziomów substancji w powietrzu i wyników klasyfikacji stref, o których mowa w art. 89 ustawy, określonym w Załączniku 6.

ZAKRES PRZEKAZYWANYCH WYNIKÓW MODELOWANIA TRANSPORTU I PRZEMIAN SUBSTANCJI W POWIETRZU I ANALIZ WYNIKÓW TEGO MODELOWANIA NA POTRZEBY DOKONYWANIA OCENY POZIOMÓW SUBSTANCJI W POWIETRZU I KLASYFIKACJI STREF, O KTÓRYCH MOWA W ART. 89 USTAWY

1. Informacje ogólne:

- 1) instytucja realizująca modelowanie;
- 2) data przygotowania informacji;
- 3) rok, dla którego przygotowano informacje;
- 4) nazwisko i kontakt do osoby odpowiedzialnej.

2. Informacje o zastosowanym modelowaniu jakości powietrza:

- 1) nazwa i wersja modelu;
- 2) opis konfiguracji i dokumentacji modelu¹⁾;
- 3) zbiór danych o emisjach zanieczyszczeń do powietrza wykorzystanych w modelowaniu w podziale na województwa, strefy i powiaty oraz źródła emisji;
- 4) czas uśredniania wyników modelowania;
- 5) obszar modelowania;
- 6) projekcja geograficzna wyników modelowania w układzie PUWG1992;
- 7) przestrzenna i czasowa rozdzielczość wyników modelowania;
- 8) częstość archiwizacji wyników modelowania;
- 9) wykaz punktów pomiarowych, z których dane zostały użyte;
- 10) dane dotyczące jakości wykonanego modelowania (QA/AC);
- 11) asymilacja danych pomiarowych (jeżeli wykonana – opis).

3. Mapy zawierające rozkład stężeń i parametrów statystycznych dla obszaru kraju, województw i każdej strefy prezentujące wyniki modelowania według następującego zestawienia:

Substancja:	Parametr statystyczny:
1) dwutlenek siarki (SO ₂)	percentyl 99,7 z rocznej serii stężeń jednogodzinnych i liczba godzin z przekroczeniami wartości jednogodzinnej 350 µg/m ³ w roku kalendarzowym;
2) dwutlenek siarki (SO ₂)	percentyl 99,2 z rocznej serii stężeń dobowych i liczba dni z przekroczeniami wartości dobowej 125 µg/m ³ w roku kalendarzowym;
3) dwutlenek siarki (SO ₂)	stężenie średnie w okresie zimowym (01.10–31.03);

4)	dwutlenek siarki (SO ₂)	stężenie średnie roczne;
5)	dwutlenek azotu (NO ₂)	percentyl 99,8 z rocznej serii stężeń jednogodzinnych i liczba godzin z przekroczeniami wartości jednogodzinnej 200 µg/m ³ w roku kalendarzowym;
6)	dwutlenek azotu (NO ₂)	stężenie średnie roczne;
7)	tlenki azotu (NO _x)	stężenie średnie roczne;
8)	pył zawieszony PM10	percentyl 90,4 z rocznej serii stężeń dobowych i liczba dni z przekroczeniami wartości dobowej 50 µg/m ³ w roku kalendarzowymi lub trzydzieste szóste maksimum ze średnich dobowych;
9)	pył zawieszony PM10	stężenie średnie roczne;
10)	pył zawieszony PM2,5	stężenie średnie roczne;
11)	ozon (O ₃)	percentyl 93,2 z trzyletniej serii maksimumów dobowych stężenia ośmiogodzinnego kroczącego i liczba dni z przekroczeniami wartości 120 µg/m ³ przez stężenia ośmiogodzinne kroczące w roku uśrednione dla trzech lat;
12)	ozon (O ₃)	percentyl 93,2 w rocznej serii maksimumów dobowych stężenia ośmiogodzinnego kroczącego i liczba dni z przekroczeniami wartości 120 µg/m ³ przez stężenia ośmiogodzinne kroczące w roku oceny;
13)	ozon (O ₃)	AOT40 liczone w godzinach pomiędzy 8 ⁰⁰ –20 ⁰⁰ czasu środkowoeuropejskiego w okresie 1.05–31.07 uśrednione dla pięciu lat;
14)	ozon (O ₃)	AOT40 liczone w godzinach pomiędzy 8 ⁰⁰ –20 ⁰⁰ czasu środkowoeuropejskiego w okresie 1.05–31.07 w roku oceny;
15)	ozon (O ₃)	Liczby dni w ciągu roku, w których 1 h stężenie ozonu przekroczyło wartość 180 µg/m ³ i 240 µg/m ³ ;
16)	benzo(a)piren (B(a)P)	stężenie średnioroczne.

4. Obszary przekroczeń (w km² oraz w postaci map w formie wektorowej z granicami tych obszarów) wyznaczone dla każdego parametru statystycznego, każdego zanieczyszczenia i każdej strefy, w której został przekroczony poziom dopuszczalny, poziom docelowy lub poziom celu długoterminowego.

5. Liczba ludności zamieszkała na obszarze przekroczeń, o których mowa w pkt. 4, wyznaczona dla każdej strefy.

Objaśnienia:

¹⁾ W tym, między innymi, opis schematu przemian chemicznych zastosowanych przez model i opis wykorzystanych danych meteorologicznych.

ZAKRES PRZEKAZYWANYCH WYNIKÓW MODELOWANIA MATEMATYCZNEGO TRANSPORTU I PRZEMIAN SUBSTANCJI W POWIETRZU I ANALIZ WYNIKÓW TEGO MODELOWANIA NA POTRZEBY USTALENIA ODPOWIEDNIEGO SPOSOBU OCENY JAKOŚCI POWIETRZA W POSZCZEGÓLNYCH STREFACH, O KTÓRYCH MOWA W ART. 88 UST. 2 USTAWY

1. Informacje ogólne:

- 1) instytucja realizująca modelowanie;
- 2) data przygotowania informacji;
- 3) lata, dla których przygotowano informacje;
- 4) nazwisko i kontakt do osoby odpowiedzialnej.

2. Informacje o zastosowanym modelowaniu jakości powietrza:

- 1) nazwa i wersja modelu;
- 2) opis konfiguracji i dokumentacji modelu¹⁾;
- 3) informacja o wykorzystanych emisjach;
- 4) czas uśredniania wyników modelowania;
- 5) obszar modelowania;
- 6) projekcja geograficzna wyników modelowania w układzie PUWG1992;
- 7) przestrzenna i czasowa rozdzielczość wyników modelowania;
- 8) częstość archiwizacji wyników modelowania;
- 9) wykaz punktów pomiarowych, z których dane zostały użyte;
- 10) dane dotyczące jakości wykonanego modelowania (QA/AC);
- 11) asymilacja danych pomiarowych (jeżeli wykonana – opis).

3. Mapy zawierające rozkład stężeń i parametrów statystycznych dla obszaru kraju, województw i każdej strefy prezentujące wyniki modelowania, z uwzględnieniem dolnego i górnego progu oszacowania, według następującego zestawienia:

Substancja:	Parametr statystyczny:
1) dwutlenek siarki (SO ₂)	percentyl 99,7 z rocznej serii stężeń jednogodzinnych i liczba godzin z przekroczeniami wartości jednogodzinnej 350 µg/m ³ w roku kalendarzowym;
2) dwutlenek siarki (SO ₂)	percentyl 99,2 z rocznej serii stężeń dobowych i liczba dni z przekroczeniami wartości dobowej 125 µg/m ³ w roku

	kalendarzowym;
3) dwutlenek siarki (SO ₂)	stężenie średnie w okresie zimowym (01.10–31.03);
4) dwutlenek siarki (SO ₂)	stężenie średnie roczne;
5) dwutlenek azotu (NO ₂)	percentyl 99,8 z rocznej serii stężeń jednogodzinnych i liczba godzin z przekroczeniami wartości jednogodzinnej 200 µg/m ³ w roku kalendarzowym;
6) dwutlenek azotu (NO ₂)	stężenie średnie roczne;
7) tlenki azotu (NO _x)	stężenie średnie roczne;
8) pył zawieszony PM10	percentyl 90,4 z rocznej serii stężeń dobowych i liczba dni z przekroczeniami wartości dobowej 50 µg/m ³ w roku kalendarzowym lub trzydzieste szóste maksimum ze średnich dobowych;
9) pył zawieszony PM10	stężenie średnie roczne;
10) pył zawieszony PM2,5	stężenie średnie roczne;
11) ozon (O ₃)	percentyl 93,2 z trzyletniej serii maksimumów dobowych stężenia ośmiogodzinnego krocącego i liczba dni z przekroczeniami wartości 120 µg/m ³ przez stężenia ośmiogodzinne krocące w roku uśrednione dla trzech lat;
12) ozon (O ₃)	percentyl 93,2 w rocznej serii maksimumów dobowych stężenia ośmiogodzinnego krocącego i liczba dni z przekroczeniami wartości 120 µg/m ³ przez stężenia ośmiogodzinne krocące w roku oceny;
13) ozon (O ₃)	AOT40 liczone w godzinach pomiędzy 8 ⁰⁰ –20 ⁰⁰ czasu środkowoeuropejskiego w okresie 1.05–31.07 uśrednione dla pięciu lat;
14) ozon (O ₃)	AOT40 liczone w godzinach pomiędzy 8 ⁰⁰ –20 ⁰⁰ czasu środkowoeuropejskiego w okresie 1.05–31.07 w roku oceny;
15) ozon (O ₃)	liczby dni w ciągu roku, w których 1 h stężenie ozonu przekroczyło wartość 180 µg/m ³ i 240 µg/m ³ ;
16) benzo(a)piren (B(a)P)	stężenie średnioroczne.

Objaśnienia:

¹⁾ Schemat przemian chemicznych zastosowany przez model i opis wykorzystanych danych meteorologicznych – lub odnośnik do strony internetowej zawierającej powyższe informacje.

ZAKRES PRZEKAZYWANYCH WYNIKÓW MODELOWANIA MATEMATYCZNEGO TRANSPORTU I PRZEMIAN SUBSTANCJI W POWIETRZU I ANALIZ WYNIKÓW TEGO MODELOWANIA NA POTRZEBY OKREŚLANIA RYZYKA PRZEKROCZEŃ POZIOMÓW DOPUSZCZALNYCH ALBO PRZEKROCZEŃ POZIOMÓW DOCELOWYCH LUB DOPUSZCZALNYCH, POWIĘKSZONYCH O MARGINES TOLERANCJI, LUB POZIOMÓW ALARMOWYCH ORAZ CELÓW DŁUGOTERMINOWYCH, SPOWODOWANYCH PRZENOSZENIEM ZANIECZYSZCZEŃ Z TERYTORIUM INNEGO PAŃSTWA, O KTÓRYCH MOWA W ART. 92a UST. 1 USTAWY

1. Informacje ogólne:

- 1) instytucja realizująca modelowanie;
- 2) data przygotowania informacji;
- 3) rok dla którego przygotowano informacje;
- 4) nazwisko i kontakt do osoby odpowiedzialnej.

2. Informacje o zastosowanym modelowaniu:

- 1) nazwa i wersja modelu;
- 2) opis konfiguracji i dokumentacji modelu¹⁾;
- 3) informacje o wykorzystanych emisjach;
- 4) czas uśredniania wyników modelowania;
- 5) obszar modelowania;
- 6) projekcja geograficzna wyników modelowania w układzie PUWG1992;
- 7) przestrzenna i czasowa rozdzielczość wyników modelowania;
- 8) częstość archiwizacji wyników modelowania;
- 9) wykaz punktów pomiarowych, z których dane zostały użyte;
- 10) dane dotyczące jakości wykonanego modelowania (QA/AC);

- 11) asymilacja danych pomiarowych (jeżeli wykonana – opis);
- 12) podsumowanie modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu.

3. Mapy zawierające rozkład stężeń i parametrów statystycznych dla obszaru kraju w siatce obliczeniowej lub receptorach dyskretnych reprezentujących środek komórki siatki obliczeniowej prezentujące wyniki modelowania według następującego zestawienia:

Substancja:	Parametr statystyczny:
1) dwutlenek siarki (SO ₂)	Wartość percentyla 99,7 z rocznej serii stężeń jednogodzinnych dla napływu transgranicznego ²⁾ i udział procentowy napływu transgranicznego ³⁾ w odniesieniu do liczby godzin z przekroczeniami wartości jednogodzinnej 350 µg/m ³ w roku kalendarzowym;
2) dwutlenek siarki (SO ₂)	Wartość percentyla 99,2 z rocznej serii stężeń dobowych dla napływu transgranicznego i udział procentowy napływu transgranicznego w odniesieniu do liczby dni z przekroczeniami wartości dobowej 125 µg/m ³ w roku kalendarzowym;
3) dwutlenek siarki (SO ₂)	Udział procentowy napływu transgranicznego w odniesieniu do stężenia średniego w okresie zimowym (01.10–31.03);
4) dwutlenek siarki (SO ₂)	Udział procentowy napływu transgranicznego w odniesieniu do stężenia średniego rocznego;
5) dwutlenek azotu (NO ₂)	Wartość percentyla 99,8 z rocznej serii stężeń jednogodzinnych wynikająca z napływu transgranicznego i udział procentowy napływu transgranicznego w odniesieniu do liczby godzin z przekroczeniami wartości jednogodzinnej 200 µg/m ³ w roku kalendarzowym;
6) dwutlenek azotu (NO ₂)	Udział procentowy napływu transgranicznego w odniesieniu do stężenia średniego rocznego;

7) tlenki azotu (NO _x)	Udział procentowy napływu transgranicznego w odniesieniu do stężenia średniego rocznego;
8) pył zawieszony PM10	Wartość percentyla 90,4 z rocznej serii stężeń dobowych dla napływu transgranicznego i udział procentowy napływu transgranicznego w odniesieniu do liczby dni z przekroczeniami wartości dobowej 50 µg/m ³ w roku kalendarzowym;
9) pył zawieszony PM10	Udział procentowy napływu transgranicznego w odniesieniu do stężenia średniego rocznego;
10) pył zawieszony PM2,5	Udział procentowy napływu transgranicznego w odniesieniu do stężenia średniego rocznego;
11) ozon (O ₃)	Wartość percentyla 93,2 z serii maksimów dobowych stężenia ośmiogodzinnego krocącego i udział procentowy napływu transgranicznego w odniesieniu do liczby dni z przekroczeniami wartości 120 µg/m ³ przez stężenia ośmiogodzinne krocące w roku którego dotyczy ocena;
12) ozon (O ₃)	Udział procentowy napływu transgranicznego w odniesieniu do AOT40 liczonego w godzinach pomiędzy 8 ⁰⁰ –20 ⁰⁰ czasu środkowoeuropejskiego w okresie 1.05–31.07 w roku którego dotyczy ocena;
13) benzo(a)piren (B(a)P)	Udział procentowy napływu transgranicznego w odniesieniu do stężenia średniego rocznego.

Objaśnienia:

- ¹⁾ Schemat przemian chemicznych zastosowany przez model i opis wykorzystanych danych meteorologicznych – lub odnośnik do strony internetowej zawierającej powyższe informacje.
- ²⁾ Wartości parametrów statystycznych dla napływu transgranicznego obliczone przy braku emisji z obszaru Polski.

³⁾ Udział procentowy napływu transgranicznego dla danego parametru liczony jest jako:

$$\frac{\text{wartość parametru statystycznego dla napływu transgranicznego obliczonego przy braku emisji z obszaru Polski}}{\text{wartość parametru statystycznego uzyskanego z oceny poziomów substancji w powietrzu}} \times 100$$

lub

$$1 - \left(\frac{\text{wartość parametru statystycznego uzyskanego z oceny poziomów substancji w powietrzu} - \text{wartość parametru statystycznego dla napływu transgranicznego obliczonego przy braku emisji z obszaru Polski}}{\text{wartość parametru statystycznego uzyskanego z oceny poziomów substancji w powietrzu}} \right) \times 100$$

ZAKRES PRZEKAZYWANYCH WYNIKÓW MODELOWANIA MATEMATYCZNEGO TRANSPORTU I PRZEMIAN SUBSTANCJI W POWIETRZU I ANALIZ WYNIKÓW TEGO MODELOWANIA NA POTRZEBY OKREŚLANIA RYZYKA WYSTĄPIENIA PRZEKROCZENIA POZIOMU ALARMOWEGO, DOPUSZCZALNEGO LUB DOCELOWEGO SUBSTANCJI W POWIETRZU ALBO WYSTĄPIENIE PRZEKROCZENIA POZIOMU ALARMOWEGO, DOPUSZCZALNEGO LUB DOCELOWEGO SUBSTANCJI W POWIETRZU, O KTÓRYM MOWA W ART. 93 UST. 1

1. Informacje ogólne o modelowaniu :

- 1) instytucja realizująca modelowanie;
- 2) data przygotowania informacji;
- 3) rok/okres dla których przygotowano informacje;
- 4) nazwisko i kontakt do osoby odpowiedzialnej;
- 5) zakres parametrów statystycznych dla poszczególnych substancji i zakres prognozowanych zanieczyszczeń oraz okres dla którego wstecznie wykonano modelowanie;
- 6) nazwa i wersja modelu;
- 7) opis konfiguracji i dokumentacji modelu¹⁾;
- 8) informacja o wykorzystanych emisjach;
- 9) czas uśredniania wyników modelowania;
- 10) obszar modelowania;
- 11) projekcja geograficzna wyników modelowania w układzie PUWG1992;
- 12) przestrzenna i czasowa rozdzielczość wyników modelowania;
- 13) częstość archiwizacji wyników modelowania.

2. Wyniki rozkładu stężeń substancji dla obszaru kraju w siatce obliczeniowej lub receptorach dyskretnych reprezentujących środek komórki siatki obliczeniowej przekazywane są w formie plików graficznych w formacie graficznym, przedstawiającym:

- 1) mapy dla każdej substancji wykonuje się na dzień bieżący i kolejne 2 dni;
- 2) animacje dla każdej substancji wykonuje się na dzień bieżący;
- 3) na każdej mapie i animacji informację o nazwie i wersji modelu, dacie i godzinie startu obliczeń, dacie prognozy, nazwie substancji oraz legendę odpowiadającą skali barw mapy i animacji;
- 4) mapy zawierające rozkłady stężeń według następującego zestawienia:

Substancja	Zakres czasowy realizacji prognoz
1) pył zawieszony PM10	cały rok kalendarzowy
2) dwutlenek azotu (NO ₂)	cały rok kalendarzowy
3) dwutlenek siarki (SO ₂)	1 października – 31 marca
4) ozon (O ₃)	1 kwietnia – 30 września

3. Informacja z wykonanego modelowania:

- 1) wykaz punktów pomiarowych, z których dane zostały użyte;
- 2) dane dotyczące jakości wykonanego modelowania (QA/AC);
- 3) asymilacja danych pomiarowych (jeżeli wykonana – opis);
- 4) podsumowanie modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu.

ZAKRES PRZEKAZYWANYCH WYNIKÓW MODELOWANIA MATEMATYCZNEGO TRANSPORTU I PRZEMIAN SUBSTANCJI W POWIETRZUI ANALIZ WYNIKÓW TEGO MODELOWANIA NA POTRZEBY WYZNACZANIA REPREZENTATYWNOŚCI STANOWISK POMIAROWYCH, O KTÓRYCH MOWA W PRZEPISACH WYKONAWCZYCH WYDANYCH NA PODSTAWIE ART. 90 UST. 3 USTAWY

1. Informacje ogólne:

- 1) instytucja realizująca modelowanie;
- 2) data przygotowania informacji;
- 3) rok/okres dla którego przygotowano informacje;
- 4) nazwisko i kontakt do osoby odpowiedzialnej.

2. Informacje o zastosowanym modelowaniu:

- 1) nazwa i wersja modelu;
- 2) opis konfiguracji i dokumentacji modelu¹⁾;
- 3) informacje o wykorzystanych emisjach;
- 4) czas uśredniania wyników modelowania;
- 5) obszar modelowania i jego charakterystyka;
- 6) projekcja geograficzna wyników modelowania w układzie PUWG1992;
- 7) wykaz punktów pomiarowych, z których dane zostały użyte;
- 8) dane dotyczące jakości wykonanego modelowania (QA/AC).

3. Mapy zawierające rozkład stężeń i parametrów statystycznych w siatce obliczeniowej lub receptorach dyskretnych reprezentujących środek komórki siatki obliczeniowej prezentujące wyniki modelowania według następującego zestawienia:

Substancja:	Parametr statystyczny:
1) dwutlenek siarki (SO ₂)	percentyl 99,7 z rocznej serii stężeń jednogodzinnych i liczba godzin z przekroczeniami wartości jednogodzinnej 350 µg/m ³ w roku kalendarzowym;
2) dwutlenek siarki (SO ₂)	percentyl 99,2 z rocznej serii stężeń dobowych i liczba dni z przekroczeniami wartości dobowej 125 µg/m ³ w roku kalendarzowym;
3) dwutlenek siarki (SO ₂)	stężenie średnie w okresie zimowym (01.10–31.03);

4)	dwutlenek siarki (SO ₂)	stężenie średnie roczne;
5)	dwutlenek azotu (NO ₂)	percentyl 99,8 z rocznej serii stężeń jednogodzinnych i liczba godzin z przekroczeniami wartości jednogodzinnej 200 µg/m ³ w roku kalendarzowym;
6)	dwutlenek azotu (NO ₂)	stężenie średnie roczne;
7)	tlenki azotu (NO _x)	stężenie średnie roczne;
8)	tlenek węgla (CO)	stężenie maksymalne ośmiogodzinne kroczące i liczba dni z przekroczeniami wartości 10 000 µg/m ³ przez stężenia ośmiogodzinne kroczące w roku;
9)	pył zawieszony PM10	percentyl 90,4 z rocznej serii stężeń dobowych i liczba dni z przekroczeniami wartości dobowej 50 µg/m ³ w roku kalendarzowym lub trzydzieste szóste maksimum ze średnich dobowych;
10)	pył zawieszony PM10	stężenie średnie roczne;
11)	pył zawieszony PM2,5	stężenie średnie roczne;
12)	benzo(a)piren (B(a)P)	stężenie średnioroczne;
13)	ozon (O ₃)	percentyl 93,2 w rocznej serii maksimów dobowych stężenia ośmiogodzinnego kroczącego i liczba dni z przekroczeniami wartości 120 µg/m ³ przez stężenia ośmiogodzinne kroczące w roku oceny;
14)	arsen (As)	stężenie średnie roczne;
15)	kadm (Cd)	stężenie średnie roczne;
16)	nikiel (Ni)	stężenie średnie roczne;
17)	ołów (Pb)	stężenie średnie roczne;
18)	benzen (C ₆ H ₆)	stężenie średnie roczne;

4. Informacje o dacie, godzinie i modelowanych wartościach stężeń parametrów statystycznych dla poszczególnych zanieczyszczeń wymienionych w pkt. 3, w rozdzielczości 1-godzinnej.

ZAKRES PRZEKAZYWANYCH WYNIKÓW MODELOWANIA MATEMATYCZNEGO TRANSPORTU I PRZEMIAN SUBSTANCJI W POWIETRZU I ANALIZ WYNIKÓW TEGO MODELOWANIA NA POTRZEBY PROGNOZOWANIA STĘŻEŃ SUBSTANCJI W POWIETRZU NA POTRZEBY OPRACOWANIA KRAJOWEGO PROGRAMU OCHRONY POWIETRZA, O KTÓRYM MOWA W ART. 91C

1. Informacje ogólne:

- 1) instytucja realizująca modelowanie;
- 2) data przygotowania informacji;
- 3) rok/lata, dla którego przygotowano informacje;
- 4) nazwisko i kontakt do osoby odpowiedzialnej.

2. Informacje o zastosowanym modelowaniu jakości powietrza:

- 1) nazwa i wersja modelu;
- 2) opis konfiguracji i dokumentacji modelu¹⁾;
- 3) zbiór danych o emisjach zanieczyszczeń do powietrza wykorzystanych w modelowaniu i scenariuszach emisyjnych w podziale na województwa, strefy i powiaty oraz źródła emisji;
- 4) czas uśredniania wyników modelowania;
- 5) obszar modelowania;
- 6) projekcja geograficzna wyników modelowania w układzie PUWG1992;
- 7) przestrzenna i czasowa rozdzielczość wyników modelowania;
- 8) częstość archiwizacji wyników modelowania;
- 9) wykaz punktów pomiarowych, z których dane zostały użyte;
- 10) dane dotyczące jakości wykonanego modelowania (QA/AC);
- 11) asymilacja danych pomiarowych (jeżeli wykonana – opis);
- 12) podsumowanie modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu oraz scenariuszy.

3. Mapy zawierające rozkład stężeń i parametrów statystycznych dla obszaru kraju, województw i każdej strefy prezentujące wyniki modelowania według następującego zestawienia:

Substancja:	Parametr statystyczny:
1) dwutlenek azotu (NO ₂)	percentyl 99,8 z rocznej serii stężeń jednogodzinnych i liczba godzin z przekroczeniami wartości jednogodzinnej

200 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ w roku kalendarzowym;

2)	dwutlenek azotu (NO_2)	stężenie średnie roczne;
3)	tlenki azotu (NO_x)	stężenie średnie roczne;
4)	pył zawieszony PM_{10}	percentyl 90,4 z rocznej serii stężeń dobowych i liczba dni z przekroczeniami wartości dobowej 50 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ w roku kalendarzowym lub trzydzieste szóste maksimum ze średnich dobowych;
5)	pył zawieszony PM_{10}	stężenie średnie roczne;
6)	pył zawieszony $\text{PM}_{2,5}$	stężenie średnie roczne;
7)	ozon (O_3)	percentyl 93,2 w rocznej serii maksimów dobowych stężenia ośmiogodzinnego kroczącego i liczba dni z przekroczeniami wartości 120 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ przez stężenia ośmiogodzinne kroczące w roku oceny;
8)	ozon (O_3)	liczby dni w ciągu roku, w których 1 h stężenie ozonu przekroczyło wartość 180 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ i 240 $\mu\text{g}/\text{m}^3$;
9)	benzo(a)piren (B(a)P)	stężenie średnioroczne.
4. Obszary przekroczeń (w km^2) wyznaczone dla każdego parametru statystycznego, każdego zanieczyszczenia i każdej strefy, w której został przekroczony poziom dopuszczalny, poziom docelowy lub poziom celu długoterminowego.
5. Liczba ludności zamieszkała na obszarze przekroczeń, o których mowa w pkt. 4, wyznaczona dla każdej strefy.

Objaśnienia:

¹⁾ Schemat przemian chemicznych zastosowany przez model i opis wykorzystanych danych meteorologicznych – lub odnośnik do strony internetowej zawierającej powyższe informacje.

ZAKRES I UKŁAD PRZEKAZYWANYCH INFORMACJI O PROGRAMACH OCHRONY POWIETRZA, O KTÓRYCH MOWA W ART. 91 USTAWY

1. Informacja dotycząca programu ochrony powietrza:

Informacje ogólne na temat programu ochrony powietrza		
Lp.	Zawartość	Odpowiedź
1	Rok referencyjny	<i>Rok (pierwszego) przekroczenia poziomu dopuszczalnego/docelowego, który doprowadził do opracowania programu ochrony powietrza</i>
2	Kod strefy	<i>Podaje się kod strefy stosowany w rocznych ocenach jakości powietrza, o których mowa w art. 89 ustawy – Prawo ochrony środowiska</i>
3	Kod programu ochrony powietrza	<i>Unikalny kod dla programu. Może faktycznie być kodem strefy.</i>
4	Nazwa programu ochrony powietrza	<i>Oryginalna pełna nazwa programu ochrony powietrza</i>
5	Nazwa urzędu marszałkowskiego odpowiedzialnego za sporządzenie programu odnoszącego się do sytuacji przekroczenia	
6	Adres pocztowy urzędu marszałkowskiego	
7	Nazwisko/a osoby/ób z urzędu marszałkowskiego do kontaktu	
8	Numer służbowego telefonu osoby/ób z urzędu marszałkowskiego do kontaktu	
9	Służbowy adres e-mail osoby/ób z urzędu marszałkowskiego do kontaktu	
10	Adres WWW Urzędu Marszałkowskiego	
11	Status programu ochrony powietrza	<p><i>Wybrać właściwy:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - w przygotowaniu, - proces nieformalnego przyjęcia, - pierwszy rok wdrażania, przyjęty w roku sprawozdawczym, - we wdrażaniu, - w ocenie, - zakończony, ocena nie przewidziana. <p><i>W trakcie wdrażania mogą pojawić się drobne zmiany w przyjętym programie ochrony powietrza, które nie wymagają zgłoszenia za pośrednictwem pełnej informacji</i></p>

		<i>dotyczącej programu ochrony powietrza.</i>
12	Odnosnik do programu	<i>Adres strony internetowej, pod którym znajduje się ostatnia wersja pełnego programu ochrony powietrza oraz pod którym znaleźć można informacje dotyczące realizacji programu ochrony powietrza.</i>
13	Zanieczyszczenie będące przyczyną programu ochrony powietrza	<i>Substancja określana jest jako: - „SO₂” dwutlenek siarki, - „NO₂” dwutlenek azotu, - „PM₁₀” pył zawieszony PM₁₀, - „PM_{2,5}” pył zawieszony PM_{2,5}, - „Pb” ołów, - „C₆H₆” benzen, - „CO” tlenek węgla, - „O₃” ozon, - „As” arsen w PM₁₀, - „Cd” kadm w PM₁₀, - „Ni” nikiel w PM₁₀, - „B(a)P” benzo(a)piren w pyłe PM₁₀.</i>
14	Lista kodów sytuacji przekroczenia	<i>Opisuje się sytuacje przekroczenia w strefie (obszar, substancję, przekroczone kryterium (poziom dopuszczalny powiększony o margines tolerancji lub poziom docelowy), czas uśredniania, ochrona zdrowia ludzkiego lub ochrona roślin) i każdej z takich sytuacji nadaje się unikatowy kod.</i>
15	Data oficjalnego przyjęcia programu ochrony powietrza	<i>Podać jedynie w przypadku, jeżeli status programu ochrony powietrza nie dotyczy przypadków: - „w przygotowaniu” - „proces nieformalnego przyjęcia”.</i>
16	Wydawca	<i>Pozycja w Dzienniku Urzędowym Województwa</i>
16	Uwagi	

2. Informacje dotyczące podziału źródeł zanieczyszczeń:

Analiza przyczyn przekroczenia poziomu dopuszczalnego/docelowego substancji w roku referencyjnym			
Lp.	Zawartość	kod łączenia	Odpowiedź
1	Unikalny kod programu ochrony powietrza		
1.1	Kod/y sytuacji przekroczenia	S	
1.2	Rok referencyjny dla każdego zestawu źródeł		
2	Szacunkowy poziom tła regionalnego ogółem w µg/m ³ lub ng/m ³ :		<i>Poziom tła regionalnego to stężenie zanieczyszczeń w skali przestrzennej przekraczające około 50 km. Obejmuje on emisję substancji z obszaru poza obszarem przekroczenia, ale również ze źródeł w</i>

			<i>obrębnie obszaru przekroczenia. Tło regionalne należy podzielić, jeżeli dostępne są właściwe dane: krajowe i transgraniczne.</i>
2.1	Krajowe	Liczba	
2.1.2	Transgraniczne	Liczba	
2.1.3	Naturalne	Liczba	
2.1.4	Inne	Liczba	
3	Szacunkowy podział dla przyrostu tła miejskiego – Podział przyrostu tła miejskiego w $\mu\text{g}/\text{m}^3$ lub ng/m^3		<i>Poziom przyrostu tła miejskiego – stężenie w miastach lub aglomeracjach, które są określane przez całkowite emisje z miast lub aglomeracji, ale nie są bezpośrednimi lokalnymi emisjami.</i>
3.1	Ogółem	Liczba	
3.2.	Ruch drogowy	Liczba	<i>Emisja pochodząca wyłącznie z ruchu drogowego (z wyłączeniem emisji pochodzącej z terenowych maszyn roboczych)</i>
3.3	Przemysł, w tym produkcja ciepła i energii elektrycznej	Liczba	<i>Emisje pochodzące z procesów przemysłowych i spalania (np. spiekalnie, piece). Wyklucza to emisję z mobilnych maszyn roboczych używanych w przemyśle. Ze względu na fakt, że przemysł jest bardzo szeroką kategorią, należy wskazać miejsce w Programie gdzie można znaleźć informacje o ewentualnym wpływie różnych procesów przemysłowych.</i>
3.4	Rolnictwo	Liczba	<i>Emisja pochodząca bezpośrednio z działalności rolniczej (np.: fermi drobiu), z wyłączeniem emisji pochodzącej z drogowych maszyn używanych w tym sektorze.</i>
3.5	Sektor handlowy i mieszkaniowy	Liczba	<i>Emisja pochodząca z ogrzewania budynków handlowych lub mieszkaniowych (domowe kotły grzewcze), z wyłączeniem emisji pochodzącej z drogowych maszyn używanych w tym sektorze</i>
3.6	Żegluga	Liczba	<i>Emisja pochodząca z żeglugi, z wyłączeniem emisji pochodzącej z drogowych maszyn roboczych używanych w portach</i>
3.7	Terenowe maszyny jezdne	Liczba	<i>Wszystkie maszyny robocze używane w przemyśle, rolnictwie, sektorze handlowym i mieszkaniowym oraz żegludze</i>
3.8	Naturalne	Liczba	<i>Źródła powodujące emisję, na które nie ma wpływu działalność człowieka np.: pył z dróg wzbudzony z drogim nawet jeżeli ma pochodzenie naturalne, należy przyporządkować do kategorii „ruch drogowy”, natomiast pył z pól uprawnych należy</i>

			<i>przyporządkować do kategorii „rolnictwo”</i>
3.9	Transgraniczne	Liczba	<i>Emisje transgraniczne wpływające na poziom tła miejskiego</i>
3.10	Inne	Liczba	
4	Szacunkowy podział dla przyrostu lokalnego – Podział lokalnego przyrostu w $\mu\text{g}/\text{m}^3$		<i>Przyrost lokalny określa zanieczyszczenia ze źródeł będących w bezpośrednim sąsiedztwie. Przyrost lokalny można oszacować jako różnicę pomiędzy stężeniem zmierzonym lub modelowanym w miejscu przekroczenia a poziomem tła miejskiego</i>
4.1	Ogółem	Liczba	
5.2.	Ruch drogowy	Liczba	<i>Emisja tylko z dróg i transportu (poza emisją z maszyn roboczych)</i>
5.3.	Przemysł, w tym produkcja ciepła i energii elektrycznej	Liczba	<i>Emisje pochodzące z procesów przemysłowych i spalania (np. spiekalnie, piece). Wyklucza to emisję z mobilnych maszyn roboczych używanych w przemyśle. Ze względu na fakt, że przemysł jest bardzo szeroką kategorią, należy wskazać miejsce w Programie gdzie można znaleźć informacje o ewentualnym wpływie różnych procesów przemysłowych.</i>
5.4.	Rolnictwo	Liczba	<i>Emisja pochodząca bezpośrednio z działalności rolniczej (np.: fermy drobiu), z wyłączeniem emisji pochodzącej z drogowych maszyn używanych w tym sektorze.</i>
5.5.	Sektor handlowy i mieszkaniowy	Liczba	<i>Emisja pochodząca z ogrzewania budynków handlowych lub mieszkaniowych (domowe kotły grzewcze), z wyłączeniem emisji pochodzącej z drogowych maszyn używanych w tym sektorze</i>
5.6	Żegluga	Liczba	<i>Emisja pochodząca z żeglugi, z wyłączeniem emisji pochodzącej z drogowych maszyn roboczych używanych w portach</i>
5.7.	Terenowe maszyny jezdne	Liczba	<i>Wszystkie maszyny robocze używane w przemyśle, rolnictwie, sektorze handlowym i mieszkaniowym oraz żegludze</i>
5.8.	Naturalne	Liczba	<i>Źródła powodujące emisję, na które nie ma wpływu działalność człowieka np.: pył z dróg wzbudzony z drogim nawet jeżeli ma pochodzenie naturalne, należy przyporządkować do kategorii „ruch drogowy”, natomiast pył z pól uprawnych należy przyporządkować do kategorii „rolnictwo”</i>

5.9.	Transgraniczne	Liczba	<i>Emisje transgraniczne wpływające na poziom tła lokalnego</i>
5.10.	Inne	Liczba	
6.	Klasyfikacja sytuacji przekroczeń:		<i>Ogólnie</i>
6.1	Odnosi się do przekroczeń poziomów dopuszczalnych/docelowych – wartość średnioroczna w $\mu\text{g}/\text{m}^3$	Liczba	
6.2	Odnosi się do liczby dni z przekroczeniami poziomów dopuszczalnych/docelowych – wartość 24 godzinna, 8-godzinna oraz 1-godzinna	Liczba	
7.	Obszar przekroczenia w km^2	Liczba	
8.	Klasyfikacja obszaru przekroczeń		<i>Wybrać właściwy:</i> - wiejski - wiejski – niedaleko miasta - wiejski – regionalny wiejski – odległy - podmiejski - miejski
9.	Szacunkowa długość drogi w km, na której stężenie przekroczyło poziom dopuszczalny lub poziom docelowy w roku referencyjnym	Liczba	
10.	Kod punktu pomiarowego, w którym zarejestrowano przekroczenie		<i>Kod krajowy i kod międzynarodowy punktu pomiarowego. Stosuje się te same kody co w rocznych ocenach jakości powietrza, o których mowa w art. 89 ustawy</i>
11.	Użyty model, jeżeli przekroczenie zostało zarejestrowane za pomocą obliczeń modelowych		
10.	Ekspozycja narażenia na przekroczenie:		<i>Ogółem</i>
10.1	Szacunkowa średnia liczba wrażliwych grup ludności na obszarze, na której był przekroczony poziom dopuszczalny lub poziom docelowy w roku referencyjnym	Liczba	
10.2	Infrastruktura związana z wrażliwymi grupami ludności	Liczba	<i>Liczba ośrodków (instytucji), w których przebywają osoby wrażliwe, takich jak przedszkola, szkoły, opieka zdrowotna, szpitale, żłobki</i>
10.3	Szacunkowy obszar w km^2 , na którym	Liczba	

	został przekroczony poziom dopuszczalny lub poziom docelowy w roku referencyjnym		
10.4	Rok referencyjny		<i>Rok odniesienia dla liczby ludności /wrażliwych grup ludności, jeśli różni się od roku sprawozdawczego</i>
11.	Przyczyna przekroczenia		<i>Wybrać właściwą:</i> <ul style="list-style-type: none"> - duże natężenie ruchu w centrum miasta, - transgraniczne przenoszenie zanieczyszczenia powietrza z poza państwa członkowskiego, - lokalne stacje benzynowe, - parkingi, - przechowywanie benzenu, - bliskość głównej drogi, - przemysł lokalny, w tym energetyka, - wydobywanie lub górnictwo, - ogrzewanie domowe, - nieorganizowana emisja ze źródeł przemysłowych, - źródła naturalne lub zdarzenia naturalne, - zimowe solenie dróg, - inne.
12.	Uwagi		

3. Informacja dotycząca scenariusza emisji w roku zakończenia realizacji programu ochrony powietrza:

Lp.	Zawartość	kod łączenia	Odpowiedź
1.	Informacje ogólne		
1.1	Kod/y sytuacji przekroczenia		
1.2	Unikalny kod programu ochrony powietrza		<i>Odesłanie do tabeli nr 1 pkt 3</i>
1.3	Publikacja programu ochrony powietrza:		
1.3.1	Opis	Tekst (maksymalnie 400 znaków)	<i>Dokumentacja publikacji wraz z dokumentacją scenariusza (może być taka sama jak kod programu ochrony powietrza podany w 1.2)</i>
1.3.2	Tytuł publikacji	Teks	<i>Tytuł podany w publikacji dokumentu</i>

1.3.3	Data publikacji	Rok	
1.3.4	Instytucja odpowiedzialna za publikację	Tekst	<i>Np. Zarząd Województwa Pomorskiego</i>
1.3.5	Adres strony internetowej, na której zamieszczona została publikacja	Link do strony internetowej	
2.	Rok odniesienia, dla którego przygotowywane są prognozy	Rok	
3.	Rok odniesienia, w którym rozpoczyna się prognozy	Rok	
4.	Podział źródeł zanieczyszczeń	odesłanie	<i>Odniesienie do podziału zanieczyszczeń</i>
5.	Scenariusz odniesienia:		
5.1	Opis scenariusza odniesienia	Tekst (maksymalnie 600 znaków)	<p><i>Prognoza odniesienia powinna prezentować scenariusz „bez zmian”, który uwzględnia wpływ już realizowanych działań oraz planowanych środków w zakresie ograniczenia zanieczyszczeń, np. dyrektyw ograniczających emisje z pojazdów, a także rozwój działalności wytwarzających zanieczyszczenia, np. wzrost natężenia ruchu drogowego.</i></p> <p><i>Zazwyczaj prognoza stężenia stanowiącego punkt odniesienia w miejscu przekroczenia wymaga modelowych obliczeń uwzględniających przyszłe zmiany poziomu tła regionalnego, tła ogółem i udziału zanieczyszczeń ze źródeł lokalnych. Aby zobrazować przyszłe zmiany w tle regionalnym można wykorzystać wyniki modelowych obliczeń EMEP [http://www.emep.int], choć nie należy ich kopiować. Nie da się wydać ogólnych zaleceń dotyczących najlepszego sposobu oszacowania zmian w zanieczyszczeniach z okolicznych źródeł (w obrębie ok. 30 km). Do ustalenia udziału zanieczyszczeń z tych źródeł można zastosować obliczenia modelowe jeżeli jest to wykonalne. Obliczenia te wymagają dużego poziomu szczegółowości w przypadku zanieczyszczeń ze źródeł, które mają duży wpływ na przekroczenia, np. do obliczenia stężenia wzdłuż krawężnika często uczęszczanej drogi należy zastosować model dla tej ulicy. W przykładzie tym trzeba uwzględnić zmiany w intensywności ruchu drogowego oraz czynniki wpływające na emisje.</i></p>

5.2	Emisja całkowita w kt/rok	Liczba	<i>Emisje na obszarze, do którego odnosi się program ochrony powietrza, plan działań krótkoterminowych lub działanie naprawcze. Projektowane emisje nie powinny uwzględniać redukcji wynikających ze środków, których nie uwzględnia scenariusz odniesienia.</i>
5.3	Przewidywany poziom stężenia w roku prognozowanym w $\mu\text{g}/\text{m}^3$ lub ng/m^3	Liczba	<i>Przewidywane poziomy stężenia w roku prognozowanym w ramach scenariusza odniesienia. Średnia wartość roczna w $\mu\text{g}/\text{m}^3$</i>
5.4	Przewidywana liczba przekroczeń w roku prognozowanym	Liczba	<i>Przewidywane poziomy stężenia w roku prognozowanym w ramach scenariusza odniesienia. Przewidywany poziom stężenia, jeżeli normą jest liczba dni z przekroczeniem poziomu dopuszczalnego – wartość 24 – godzinna, w roku kalendarzowym.</i>
5.5	Działania naprawcze określone w programie ochrony powietrza	Tekst	<i>Należy wskazać działania naprawcze wyraźnie określone w programie ochrony powietrza i wprowadzone do informacji o programie ochrony powietrza, które zostały uwzględnione w scenariuszu odniesienia.</i>
6.	Uwagi	Teks	
7.	Scenariusz prognozy:		
7.1	Opis scenariusza prognozy	Tekst (maksymalnie 600 znaków)	<i>Opis scenariusza emisji wykorzystywanego do prognozy. Należy podać założenia dotyczące scenariusza emisji, jak również odniesienie do materiałów podstawowych.</i>
7.2	Łączna wielkość emisji na rozpatrywanym obszarze w kt/rok	Liczba	<i>Emisje na obszarze, do którego odnosi się program ochrony powietrza, plan działań krótkoterminowych lub działanie naprawcze. Projektowane emisje powinny uwzględniać redukcje wynikającą ze środków, których nie uwzględnia scenariusz odniesienia.</i>
7.3	Przewidywany poziom stężenia w roku prognozowanym w $\mu\text{g}/\text{m}^3$ lub ng/m^3	Liczba	<i>Przewidywane poziomy stężenia w roku prognozowanym w ramach prognozy. Średnia wartość roczna w $\mu\text{g}/\text{m}^3$</i>
7.4	Przewidywana liczba przekroczeń w roku prognozowanym	Liczba	<i>Przewidywane poziomy stężenia w roku prognozowanym w ramach prognozy. Przewidywany poziom stężenia, jeżeli normą jest liczba dni z przekroczeniem poziomu dopuszczalnego – wartość 24 – godzinna, w roku kalendarzowym.</i>

7.5	Działania naprawcze określone w programie ochrony powietrza	Tekst	<i>Należy wskazać działania naprawcze wyraźnie określone w programie ochrony powietrza i wprowadzone do informacji o programie ochrony powietrza, które zostały uwzględnione w prognozie.</i>
8.	Uwagi	Teks	

4. Informacje dotyczące działań naprawczych określonych w programie ochrony powietrza:

Lp.	Zawartość	kod łączenia	Odpowiedź
1.	Informacje ogólne		
1.1	Kod/y sytuacji przekroczenia		
1.2	Unikalny kod programu ochrony powietrza		<i>Odesłanie do tabeli nr 1 pkt 3</i>
1.3	Kod scenariusza oceny		<i>Odesłanie do tabeli nr 3</i>
2.	Opis działań naprawczych, określonych w programie ochrony powietrza:		
2.1	Kod działania naprawczego		<i>Unikalny kod działania naprawczego</i>
2.2	Nazwa działania naprawczego		<i>Opisowy tytuł działania</i>
2.3	Opis działania naprawczego	Teks	<i>Krótki opis działania (Maksymalnie 600 znaków)</i>
2.4	Klasyfikacja działań naprawczych		<p><i>Wybrać właściwą/e z listy Słownika danych EIONET, zamieszczonego pod linkiem:</i> http://dd.eionet.europa.eu/vocabulary/aq/measure_classification</p> <p><i>Przykłady klasyfikacji działań naprawczych:</i></p> <p><i>Zamówienia publiczne</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Nowe pojazdy, włączając w to pojazdy niskoemisyjne</i> • <i>Serwis pojazdów czyszczących</i> • <i>Niskoemisyjne stacjonarne źródła</i>

		<ul style="list-style-type: none"> spalania • <i>Paliwa niskoemisyjne dla źródeł stacjonarnych i mobilnych</i> • <i>inne</i> <p><i>Zarządzanie i planowanie ruchem komunikacyjnym</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Strefy ograniczonej emisji transportowej</i> • <i>Strefy płatnego parkowania</i> • <i>Zróżnicowanie opłat parkingowych</i> • <i>Zarządzanie parkingami i miejscami postojowymi</i> • <i>Obniżenie dopuszczalnej prędkości i kontrola ich przestrzegania</i> • <i>Inne formy komunikacji (np. rozwój ścieżek rowerowych i pieszych traktów)</i> • <i>Transport towarowy</i> • <i>Efektywny rozwój komunikacji publicznej</i> • <i>Planowanie przestrzenne jako środek do planowania udogodnień w środkach transportu</i> • <i>Zachęcanie do zmiany środków transportu</i> • <i>Inne</i> <p><i>Paliwa niskoemisyjne dla małych, średnich i dużych źródeł stacjonarnych i mobilnych</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Regulacja odnośnie jakości paliw</i> • <i>Zamiana na instalacje wykorzystujące paliwa niskoemisyjne</i> • <i>Inne</i> <p><i>Działania w celu zmniejszenia zanieczyszczenia w ramach systemów pozwoleń i instrumentów ekonomicznych</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>LCP pozwolenia i plany krajowe wychodzące poza BAT</i> • <i>Pozwolenia zintegrowane poza BAT</i> • <i>Wprowadzenie /wzrost podatków środowiskowych</i> • <i>Wprowadzenie / wzrost opłat środowiskowych</i> • <i>System zbywalnych pozwoleń</i> • <i>Wprowadzenie / zwiększenie finansowania ochrony środowiska</i> • <i>Inne</i> <p><i>Informacja publiczna / edukacja:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Internet</i> • <i>Radio</i> • <i>Telewizja</i> • <i>Biuletyn</i> • <i>Inne</i> <p><i>Inne, podać jakie</i></p>
2.5	Typ działań	<p><i>Wybrać właściwy:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Działania zintegrowane z programem ochrony powietrza</i>

			<ul style="list-style-type: none"> • Działania zintegrowane z planem działań krótkoterminowych • Działania mające na celu ochronę wrażliwych grup • Działania poza programem ochrony powietrza i planem działań krótkoterminowych • Działania we współpracy z innym krajem • Inne <p>W przypadku typu działania, który nie jest uwzględniony powyższej, należy zaznaczyć „Inne” i wybrać z listy Słownika EIONET, zamieszczonego pod linkiem: http://dd.eionet.europa.eu/vocabulary/aq/measure_type</p>
2.6.	Szczeble administracyjny		Wybrać właściwy szczebel administracyjny odpowiedzialny za wdrożenie działania naprawczego: - lokalny, - regionalny, - krajowy.
2.7.	Zakres czasowy		Wybrać właściwy: - krótkoterminowy – poniżej 1 roku, - średnioterminowy – jeden rok, - długoterminowy – powyżej jednego roku.
2.8	Koszty:		Szacunkowe koszty realizacji działania w całym okresie realizacji
2.8.1	Szacunkowe koszty realizacji	liczba	Szacunkowe koszty łączne obejmują wszystkie koszty ponoszone przez sektor/y podany/e w ramach działania
2.8.2	Końcowe/zaktualizowane koszty realizacji	liczba	Szacunkowe koszty łączne obejmują wszystkie koszty ponoszone przez sektor/y podany/e w ramach działania
2.8.3	Waluta		Wybrać właściwą walutę ze Słownika EIONET – Waluty Unii Europejskiej, np. PLN, EUR
2.8.4	Uwagi	Tekst	
2.9	Sektor/y źródłowy/e uwzględniony w działaniu naprawczym		Wybrać właściwy: - ruch drogowy, - przemysł, w tym produkcja ciepła i energii elektrycznej,

			<ul style="list-style-type: none"> - rolnictwo - sektor handlowy i mieszkaniowy - żegluga, - terenowe maszyny jezdne, nieporuszające się po jezdni, - inne, podać jakie <p><i>Jeśli twoja odpowiedź brzmi "Inne", proszę podać dodatkowe wyjaśnienie w komentarzu</i></p>
2.9.1	Komentarz		
2.10	Skala przestrzenna		<p><i>Wybrać właściwą:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - lokalna - miasto, jako część strefy - strefa / aglomeracja - krajowa
2.11	Planowana realizacja:		
2.11.1	Status realizacji		<p><i>Wybrać właściwy:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - anulowane - oceniane - realizowane - inne - planowane - przygotowywane. <p><i>W przypadku statusu działania, który nie jest uwzględniony powyższej, należy zaznaczyć „Inne” i wybrać z listy Słownika EIONET, zamieszczonego pod linkiem: http://dd.eionet.europa.eu/vocabulary/aq/measure_implementationstatus</i></p>
2.12.1	Planowany termin rozpoczęcia realizacji działania	Data	<i>Rok – miesiąc – dzień</i>
2.12.2	Planowany termin zakończenia realizacji działania	data	<i>Rok – miesiąc – dzień</i>
2.13.1	Rzeczywisty termin rozpoczęcia realizacji działania	Data	<i>Rok – miesiąc – dzień</i>

2.13.2	Rzeczywisty termin zakończenia realizacji działania	Data	<i>Rok – miesiąc – dzień</i>
2.14	Planowany termin osiągnięcia efektu realizacji działania naprawczego	Data	<i>Rok – miesiąc – dzień</i>
2.15	Wskaźnik monitorowania postępu		<i>Np. spadek natężenia ruchu na drodze (w % (% pojazdów ciężarowych o dużej ładowności), liczba miejsc parkingowych, liczba wymienionych urządzeń grzewczych na paliwa stałe</i>
2.15.1	Uwagi	Teks	
2.16	Redukcja emisji w ciągu roku osiągnięta w wyniku realizacji działania naprawczego w kt/r	Liczba	
2.17	Planowany wpływ na poziomy stężenie w roku prognozowanym w $\mu\text{g}/\text{m}^3$	Liczba	
2.18	Inne ważne terminy związane z realizacją działania naprawczego	Data	
2.19	Uwagi	Tekst	

**ZAKRES I UKŁAD PRZEKAZYWANYCH SPRAWOZDAŃ Z REALIZACJI PROGRAMU
OCHRONY POWIETRZA ORAZ PLANU DZIAŁAŃ KRÓTKOTERMINOWYCH**

Tabela nr 1. Sprawozdanie z realizacji programu ochrony powietrza

Informacje ogólne na temat sprawozdania z realizacji programu ochrony powietrza		
Lp.	Zawartość	Opis
1	Rok referencyjny	
2	Województwo	
3	Strefa	
4	Nazwa urzędu marszałkowskiego	
5	Adres pocztowy urzędu marszałkowskiego	
6	Imię i nazwisko osoby/ób do kontaktu	
7	Numer służbowego telefonu Osoby/ób do kontaktu	
8	Służbowy adres e-mail osoby/ób do kontaktu	
9	Uwagi	
Zestawienie działań naprawczych		
Lp.	Zawartość	Odpowiedź
1	Kod działania naprawczego	
2	Tytuł	
3	Kod sytuacji przekroczenia	
4	Opis	Opis działania naprawczego przekazuje się w formie tekstu o długości od 100 do 200 słów.
5	Nazwa i kod strefy	
6	Obszar	Obszar strefy, na którym podjęto działanie naprawcze (opis i opracowanie graficzne – mapa, wyznaczenie obszaru, na którym leżą źródła emisji uwzględnione w działaniach naprawczych).
7	Termin zastosowania	Data rozpoczęcia i zakończenia.

8	Skala czasowa osiągnięcia redukcji stężenia	Stosuje się następujące kody określające skalę czasową działań naprawczych: A: krótkoterminowe; B: średniookresowe (około roku); C: długoterminowe. Jeżeli jest więcej niż jeden kod – każdy kod oddziela się średnikiem.
9	Kategoria źródeł emisji, której dotyczy działanie naprawcze	Do określania kategorii źródeł emisji, której dotyczy działanie naprawcze, stosuje się następujące kody: A: transport; B: przemysł, w tym wytwarzanie ciepła i energii elektrycznej; C: rolnictwo; D: źródła związane z handlem i mieszkalnictwem; E: inne. Jeżeli jest więcej niż jeden kod – każdy kod oddziela się średnikiem. Jeżeli zostanie zastosowany kod „inne”, objaśnia się go w pozycji „Uwagi”.
10	Wskaźnik(i) monitorowania postępu	Na przykład wskaźniki specyficzne dla planowanych działań naprawczych jak liczba miejsc parkingowych (szt.), liczba wymienionych urządzeń grzewczych na paliwa stałe (szt.).
11	Szacunkowa wysokość całkowita kosztów (w euro)	
12	Szacunkowy poziom zanieczyszczenia powietrza w kolejnych latach obowiązywania programu	
13	Uwagi	

Tabela nr 2 Sprawozdanie z realizacji planu działań krótkoterminowych

Ogólne	
Link do internetowej strony, na której został zamieszczony plan działań krótkoterminowych	
1a. Czy były przekroczenia poziomów alarmowych (AT) i / lub istotne przekroczenia poziomów dopuszczalnych lub docelowych (LV / TV) w ciągu ostatnich trzech lat?*	☐ Tak, AT ☐ Tak, LV/TV ☐ Tak, obydwa ☐ Nie
Jeśli tak, proszę podać szczegóły	
1b. Czy zidentyfikowano zagrożenia przekroczenia poziomów alarmowych (AT) i / lub istotne przekroczenia poziomów dopuszczalnych lub docelowych (LV / TV) w ciągu ostatnich pięciu lat?*	☐ Tak, AT ☐ Tak, LV/TV ☐ Tak, obydwa ☐ Nie
Jeśli tak, proszę podać szczegóły	
1c. Prawdopodobny wpływ realizowanego planu działań krótkoterminowych na poziomy zanieczyszczeń. Proszę podać informacje na temat źródła emisji, analizy podziału źródeł emisji i odpowiedniego odniesienia przestrzennego oraz odnieść się do wyboru środków.	

2. Działania krótkoterminowe: rodzaj i sektory		
<i>Uwagi wstępne:</i> Dyrektywa określa cele działań i zawiera przykłady sektorów, których mają dotyczyć plany działań krótkoterminowych		
2a. Czy plan działań krótkoterminowych ma w szczególności na celu:		
Zmniejszenie emisji*	☐ Tak	☐ Nie
Jeśli tak, proszę podać szczegóły		
Skrócenie czasu trwania przekroczenia*	☐ Tak	☐ Nie
Jeśli tak, proszę podać szczegóły		
Ograniczenie narażenia*	☐ Tak	☐ Nie
Jeśli tak, proszę podać szczegóły		
2b. Jakiego rodzaju środków:		
Edukacja/Informacja*	☐ Tak	☐ Nie
Jeśli tak, proszę podać szczegóły		
Techniczne*	☐ Tak	☐ Nie
Jeśli tak, proszę podać szczegóły		
Ekonomiczne/Finansowe*	☐ Tak	☐ Nie
Jeśli tak, proszę podać szczegóły		
Szczególnej ochrony wrażliwych grup ludności*	☐ Tak	☐ Nie
Jeśli tak, proszę podać szczegóły		
2c. Działania krótkoterminowe mogą być zintegrowane z programami ochrony powietrza. Proszę podać szczegóły tych działań krótkoterminowych. Działaniami krótkoterminowymi określonymi w programie ochrony powietrza będą środki, które są skuteczne w sytuacji, gdy istnieje ryzyko wystąpienia wysokiego stężenia zanieczyszczeń (np. zmniejszenie ograniczenia prędkości w okresach wysokich emisji / wysoki poziom stężeń w powietrzu).		
	Plan działań krótkoterminowych	Program ochrony powietrza
Ruch pojazdów silnikowych*	☐ Tak ☐ Nie	☐ Tak ☐ Nie
Jeśli tak, proszę podać szczegóły, w tym oczekiwane skutki		
Roboty budowlane*	☐ Tak ☐ Nie	☐ Tak ☐ Nie
Jeśli tak, proszę podać szczegóły, w tym oczekiwane skutki		
Statki cumujące*	☐ Tak ☐ Nie	☐ Tak ☐ Nie
Jeśli tak, proszę podać szczegóły, w tym oczekiwane skutki		
Przemysł*	☐ Tak ☐ Nie	☐ Tak ☐ Nie

Jeśli tak, proszę podać szczegóły, w tym oczekiwane skutki		
Ogrzewanie w sektorze komunalno – bytowym*	☐ Tak ☐ Nie	☐ Tak ☐ Nie
Jeśli tak, proszę podać szczegóły, w tym oczekiwane skutki		
Inne*	☐ Tak ☐ Nie	☐ Tak ☐ Nie
Jeśli tak, proszę podać szczegóły, w tym oczekiwane skutki		
3. Plany działań krótkoterminowych: wdrożenie		
3a. Proszę opisać wszystkie aspekty wdrażania planu oraz dodać swoje uwagi i doświadczenia		
3b. Czy plan działań krótkoterminowych został rozpoczęty*	☐ Tak ☐ Nie	
Jeśli tak, to jak często, w jakich sytuacjach? Proszę opisać.		
3c. Proszę opisać procesy monitorowania i oceny.		
4. Plany działań krótkoterminowych: udostępnienie informacji do publicznej wiadomości		
4a. Czy informacje dotyczące planu były podawane do publicznej wiadomości*	☐ Tak ☐ Internet ☐ Radio ☐ Telewizja ☐ Inne ☐ Nie	
Link do strony internetowej, na której została zamieszczona informacja		
4b. Proszę opisać ogólną strategię udostępniania informacji, w tym wszystkich zainteresowanych stron.		
5. Plany działań krótkoterminowych: wpływ		
5a. Proszę podać informację na temat wpływu i skuteczności podjętych środków przez cel i sektor (patrz pkt 2a i 2b).		
5b. Jakie działania zostały uznane za najbardziej skuteczne? Proszę opisać i wyjaśnić dlaczego.		
5c. Proszę podać linki do raportów i lub odniesienia.		
6. Plany działań krótkoterminowych oraz programy ochrony powietrza		
<i>Uwagi wstępne:</i> W przypadku gdy poziomy dopuszczalne są przekroczone, krótkoterminowe środki mogą również zostać uwzględnione w programach ochrony powietrza. Integracja jakości powietrza i planów działań krótkoterminowych jest bardzo ważna.		
6a. Czy w programie ochrony powietrza zawarto krótkoterminowe środki w celu zmniejszenia, skrócenia czasu trwania przekroczeń lub zminimalizowania ryzyka?*	☐ Tak ☐ Nie	
6b. Jeśli tak, to dodaj komentarz na temat doświadczeń i poglądów, czy plany działań krótkoterminowych i programy ochrony powietrza wzajemnie się uzupełniają, czy też antagonizmy są rozbieżne? Jakie aspekty ogólnej strategii jakości powietrza są wspierane przez plan działań krótkoterminowych?		
6c. Jeśli nie ma oddzielnego planu działań krótkoterminowych, to czy uważasz, że wystąpiłyby dodatkowe korzyści, gdyby taki plan był opracowany?		
7. Pozostałe problemy		
Proszę podać pozostałe uwagi, które nie zostały poruszone powyżej.		

Ogólne	
Proszę podać link do internetowej strony, na której został zamieszczony plan działań krótkoterminowych	
1a. Czy były przekroczenia poziomów alarmowych (AT) i / lub istotne przekroczenia poziomów dopuszczalnych lub docelowych (LV / TV) w ciągu ostatnich trzech lat?*	☐ Tak, AT ☐ Tak, LV/TV ☐ Tak, obydwa ☐ Nie
Jeśli tak, proszę podać szczegóły	
1b. Czy zidentyfikowano zagrożenia przekroczenia poziomów alarmowych (AT) i / lub istotne przekroczenia poziomów dopuszczalnych lub docelowych (LV / TV) w ciągu ostatnich pięciu lat?*	☐ Tak, AT ☐ Tak, LV/TV ☐ Tak, obydwa ☐ Nie
Jeśli tak, proszę podać szczegóły	
1c. Prawdopodobny wpływ realizowanego planu działań krótkoterminowych na poziomy zanieczyszczeń. Proszę podać informacje na temat źródła emisji, analizy podziału źródeł emisji i odpowiedniego odniesienia przestrzennego oraz odnieść się do wyboru środków.	

* Należy zakreślić prawidłową odpowiedź.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie zakresu i sposobu przekazywania informacji dotyczących zanieczyszczenia powietrza stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 94 ust. 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2017 r. poz. 519, z późn. zm.).

Celem przedmiotowego projektu rozporządzenia Ministra Środowiska jest dostosowanie wymagań dotyczących raportowania danych jakości powietrza do wymagań dyrektywy Komisji (UE) 2015/1480 z dnia 28 sierpnia 2015 r. zmieniającej niektóre załączniki do dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/107/WE i 2008/50/WE ustanawiających przepisy dotyczące metod referencyjnych, zatwierdzania danych i lokalizacji punktów pomiarowych do oceny jakości powietrza (Dz. Urz. UE L 226 z 29.08.2015, str. 4–11).

Projekt rozporządzenia wdraża następujące przepisy dyrektywy 2015/1480: zał. II (zmiany w zakresie zał. III dyr. 2008/50/WE). Dodatkowo, projekt rozporządzenia dostosowuje prawodawstwo krajowe do Wytycznych Komisji Europejskiej dotyczących Decyzji Komisji 2011/850/UE z dnia 15 lipca 2013 r. Wytyczne te wymuszają zmiany w systemach Inspekcji Ochrony Środowiska do gromadzenia i przetwarzania i raportowania danych o jakości powietrza, jak również rozszerzają zakres koniecznych do przekazania przez zarządy województw informacji o przyjętych w drodze uchwały sejmiku województwa programów ochrony powietrza.

Ponadto, w związku z powierzeniem Instytutowi Ochrony Środowiska – Państwowemu Instytutowi Badawczemu w Warszawie (zwanego dalej „IOŚ-PIB”) zadań w zakresie modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu, jak również opracowywaniem analiz wyników modelowania, projektowane rozporządzenie uszczegóławia sposób przekazywania przez IOŚ-PIB wyników tego modelowania na potrzeby innych organów realizujących zadania w zakresie ocen jakości powietrza, a także zakres informacji, które będą przekazane do IOŚ-PIB i wykorzystywane przez tą jednostkę w zakresie modelowania (załącznik nr 5, 6, 7, 8, 9, 10). Natomiast załącznik nr 11 określi zakres przekazywanych wyników modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu i analiz wyników tego modelowania na potrzeby prognozowania stężeń substancji w powietrzu na potrzeby opracowania krajowego programu ochrony powietrza, o którym mowa w art. 91c ustawy. Ponadto rozporządzenie, określa zakres przekazywanych przez jednostki samorządu terytorialnego w załączniku nr 12 informacji o programach

ochrony powietrza oraz w załączniku nr 13 sprawozdań z realizacji programów ochrony powietrza oraz planach działań krótkoterminowych.

Planowany termin wejścia w życie rozporządzenia będzie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej, w tym w szczególności z dyrektywą 2004/107/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie arsenu, kadmu, rtęci, niklu i wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych w otaczającym powietrzu (Dz. Urz. UE L 23 z 26.01.2005, str. 3, z późn. zm.), dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystsze powietrze dla Europy oraz Decyzją Komisji 2011/850/WE z dnia 12 grudnia 2011 r. ustanawiającą zasady stosowania dyrektyw 2004/107/WE i 2008/50/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do systemu wzajemnej wymiany informacji oraz sprawozdań dotyczących jakości otaczającego powietrza, jak również wytycznymi Komisji do tej decyzji.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) i nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie wpłynie na działalność mikroprzedsiębiorców, a także małych i średnich przedsiębiorców.

Projekt rozporządzenia zastępuje rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 10 września 2012 r. w sprawie zakresu i sposobu przekazywania informacji dotyczących zanieczyszczenia powietrza (Dz. U. poz. 1034).

<p>Nazwa projektu: Projekt rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie zakresu i sposobu przekazywania informacji dotyczących zanieczyszczenia powietrza.</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Wiodące – Ministerstwo Środowiska</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Paweł Sałek – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Środowiska</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Roman Głaz – 22-369-28-10, roman.glaz@mos.gov.pl Marzena Zawalich – 22-369-28-06, marzena.zawalich@mos.gov.pl Magdalena Brodowska – 22-369-23-29 m.brodowska@gios.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia: 06.11.2017 r.</p> <p>Źródło: art. 94 ust. 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2017 r. poz. 519, z późn. zm.). Prawo UE – dyrektywa Komisji (UE) 2015/1480 z dnia 28 sierpnia 2015 r. zmieniająca niektóre załączniki do dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/107/WE i 2008/50/WE ustanawiających przepisy dotyczące metod referencyjnych, zatwierdzania danych i lokalizacji punktów pomiarowych do oceny jakości powietrza</p> <p>Nr w wykazie prac:</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Dyrektywa Komisji (UE) 2015/1480 z dnia 28 sierpnia 2015 r. zmieniająca niektóre załączniki do dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/107/WE i 2008/50/WE ustanawiających przepisy dotyczące metod referencyjnych, zatwierdzania danych i lokalizacji punktów pomiarowych do oceny jakości powietrza (zwana dalej „dyrektywą 2015/1480”) rozbudowuje i doprecyzowuje obowiązki państw członkowskich w zakresie zadań krajowego laboratorium referencyjnego działającego na rzecz zapewnienia jakości danych o jakości powietrza, przygotowania, uaktualniania i przeglądu dokumentacji w zakresie wyboru lokalizacji stanowisk pomiarowych. Aktualizuje również metody referencyjne poboru i oznaczania zanieczyszczeń powietrza objętych obowiązkiem monitoringu jakości powietrza w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska.

Jednocześnie Decyzja Wykonawcza Komisji 2011/850/UE z dnia 12 grudnia 2011 r. ustanawiająca zasady stosowania dyrektyw 2004/107/WE i 2008/50/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do systemu wzajemnej wymiany informacji oraz sprawozdań dotyczących jakości otaczającego powietrza (zwana dalej „Decyzją 2011/850/UE” oraz Wytyczne Komisji Europejskiej dotyczące Decyzji Komisji 2011/850/UE z dnia 15 lipca 2013 r. (zwane dalej „Wytycznymi”) określają zasady dotyczące obowiązków państw członkowskich w zakresie sprawozdawczości na temat oceny i zarządzania jakością otaczającego powietrza, a także wzajemnej wymiany informacji. Przepisy wyżej wymienionej Decyzji 2011/850/UE zostały uwzględnione w obowiązującym rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 10 września 2012 r. w sprawie zakresu i sposobu przekazywania informacji dotyczących zanieczyszczenia powietrza (Dz. U. z 2012 r. poz. 1035). Nie dotyczy to jednak Wytycznych, które uzupełnione o narzędzie informatyczne do generowania raportów dotyczących wdrażania programów ochrony powietrza i dokumenty techniczne, wymuszają nowe formy przekazywania danych o jakości powietrza wewnątrz kraju. Celem wydania nowego rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie zakresu i sposobu przekazywania informacji dotyczących zanieczyszczenia powietrza jest wdrożenie nowych wymagań określonych w ww. dokumentach Unii Europejskiej i umożliwienie raportowania informacji do Komisji Europejskiej w wymaganych formatach i zakresie. Dodatkowo, w związku z powierzeniem Instytutowi Ochrony Środowiska – Państwowemu Instytutowi Badawczemu (zwanemu dalej „IOŚ-PIB”) zadań w zakresie modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu, jak również opracowywaniem analiz wyników modelowania, projektowane rozporządzenie uszczegóławia sposób przekazywania przez IOŚ-PIB wyników tego modelowania na potrzeby innych organów realizujących zadania w zakresie ocen jakości powietrza, a także zakres informacji, które będą wykorzystywane przez IOŚ-PIB do tego modelowania.

Aktualnie, w przepisach polskiego prawa określono zakres oraz sposób przekazywania przez wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska informacji o: wynikach klasyfikacji stref, o której mowa w art. 88 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2017 r. poz. 519, z późn. zm.), (zwanej dalej „ustawą”), wynikach pomiarów, o których mowa w art. 90 ust. 1 ustawy, wynikach oceny poziomów substancji w powietrzu oraz o wynikach klasyfikacji stref, o których mowa w art. 89 ustawy, stwierdzonym przekroczeniu poziomu alarmowego substancji w powietrzu, o którym mowa w art. 93 ustawy, jak również zakresu i sposobu przekazywania przez zarządy województw do ministra właściwego do spraw środowiska: informacji o uchwaleniu programu ochrony powietrza oraz planu działań krótkoterminowych, a także sprawozdań z realizacji tych

programów i planów.

Dodatkowo, projektowane rozporządzenie usprawnia proces informowania społeczeństwa o występujących przekroczeniach poziomów alarmowych i informowania.

Obowiązek określenia zakresu i sposobu przekazywania informacji dotyczących zanieczyszczenia powietrza w drodze rozporządzenia wynika z art. 94 ust. 3 ustawy. Nowe rozporządzenie uszczegóławia w odrębnych załącznikach zakres przekazywanych przez IOŚ-PIB informacji o wynikach modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu na potrzeby wykonywania ocen poziomów substancji w powietrzu i klasyfikacji stref oraz a także sposób ich przekazywania.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowane rozporządzenie zastępuje rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 10 września 2012 r. w sprawie zakresu i sposobu przekazywania informacji dotyczących zanieczyszczenia powietrza (Dz. U. z 2012 r. poz. 1034).

Proponowane zmiany polegają na uaktualnieniu zakresu przekazywanych przez wojewódzkie inspektoraty ochrony środowiska do Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska informacji dotyczących lokalizacji stanowisk pomiarowych (zmiany wynikają z przepisów dyrektywy 2015/1480), a także informacji o wynikach monitoringu i ocen jakości powietrza, wykonywanych zgodnie z art. 88 ust. 2 i 89 ustawy, wynikających z dostosowania krajowego systemu gromadzenia i raportowania danych o jakości powietrza Inspekcji Ochrony Środowiska (zmiany wynikają z wymagań opublikowania Wytycznych). Dodatkowo wprowadzono zmianę do projektu rozporządzenia zobowiązującą WIOŚ do przekazywania informacji do GIOŚ o stwierdzonych przekroczeniach poziomów alarmowych i informowania za poprzedni dzień do godziny 10.00 kolejnego dnia niezależnie od tego, czy jest to dzień roboczy, weekend, czy święto.

Projekt rozporządzenia wdraża także przepisy wynikające z rozszerzonej delegacji art. 94 ust. 3 zmienianej ustawy Prawo ochrony środowiska, w ramach projektu ustawy o zmianie ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska oraz ustawy – Prawo ochrony środowiska (UC80), o wymagania dotyczące modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu.

Projektowane rozporządzenie zmienia także zakres i sposób przekazywania ministrowi właściwemu do spraw środowiska informacji o uchwaleniu programu ochrony powietrza oraz sprawozdaniu z jego realizacji.

Przedmiotowe rozporządzenie pozwoli na sporządzenie i przekazanie przez zarządy województw właściwej dokumentacji dotyczącej programów ochrony powietrza i sprawozdań z ich realizacji. Ponadto umożliwi monitorowanie postępów w realizacji działań określonych w programach ochrony powietrza oraz osiągnięcia efektu ekologicznego w celu poprawy stanu jakości powietrza na obszarach przekroczeń norm jakości powietrza w strefach w Polsce. Zmiana zakresu przekazywanych informacji o programach ochrony powietrza realizowanych na terenie Polski pozwoli także na wypełnienie obowiązków sprawozdawczych ciążyących na Polsce wobec Komisji Europejskiej, na podstawie przepisów prawa oraz wytycznych Unii Europejskiej. Dotyczy ona obowiązku składania informacji o przyjętych w drodze uchwały sejmiku województwa programach ochrony powietrza oraz sprawozdań z ich realizacji w formie elektronicznej, na arkuszach zgodnych z wymaganiami Komisji Europejskiej, określonymi zarówno w Wytycznych, jak i w systemie e-raportowania danych o jakości powietrza, przygotowanym na zlecenie Komisji Europejskiej. Dotychczas, zgodnie z obowiązującym rozporządzeniem, informacja o uchwaleniu programu ochrony powietrza i planu działań krótkoterminowych oraz sprawozdaniu z ich realizacji była przekazywana ministrowi właściwemu do spraw środowiska za pomocą poczty elektronicznej oraz w postaci papierowej. Zmiana sposobu przekazywania przedmiotowych informacji będzie dotyczyła nałożenia obowiązku przekazania zestawienia informacji o programie ochrony powietrza oraz sprawozdaniu z realizacji programu w postaci elektronicznej, w układzie systemu teleinformatycznego wdrożonego przez Ministra Środowiska, za pomocą tego systemu. System teleinformatyczny został przygotowany na podstawie narzędzia Air Quality Reporting System, dostępnego na stronie <http://inspireaq.jrc.ec.europa.eu/aqrsystem/>, w zakresie cz. H - K Załącznika nr 2 do Decyzji 2011/850/UE. W rozporządzeniu zaktualizowane zostaną formularze zestawienia informacji o programie ochrony powietrza, w tym przede wszystkim w zakresie scenariuszy odniesienia, scenariuszy działań naprawczych opartych na harmonogramach rzeczowo-finansowych, określonych w programach ochrony powietrza, kosztów i efektów ekologicznych.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Podstawowe regulacje prawne w zakresie systemu oceny i zarządzania jakością powietrza atmosferycznego (tj. przepisy Dyrektywy 2004/107/WE, Dyrektywy 2008/50/WE oraz Decyzji Komisji 2011/850/UE) zostały wprowadzone we wszystkich krajach UE.

Zakres i układ przekazywanych danych dotyczących stanu jakości powietrza, jak i informacji o programach ochrony powietrza jest ściśle określony w Decyzji 2011/850/UE oraz Wytycznych. Państwa członkowskie UE mają obowiązek przygotowania regulacji prawnych oraz takich systemów teleinformatycznych, które umożliwią zaimportowanie ww. danych z poziomu województwa na krajowy oraz następnie z krajowego na unijny do narzędzia Air Quality Reporting

System, dostępnego na stronie <http://inspireaq.jrc.ec.europa.eu/aqrsystem/>) w zakresie cz. H - K Decyzji 2011/850/UE. W związku z powyższym, proponowane rozwiązanie w projektowanej regulacji jest zbliżone do stosowanych w innych krajach UE.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Wojewódzcy inspektorzy ochrony środowiska	16	Dane własne na podstawie ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2016 r. poz. 1688)	Przygotowanie, gromadzenie, przetwarzanie i przekazywanie wewnątrz kraju informacji o monitoringu i ocenach jakości powietrza, w tym usprawnienie procesu informowania społeczeństwa o przekroczeniach poziomów alarmowych i informowania.
Główny Inspektor Ochrony Środowiska	1	Dane własne na podstawie ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2016 r. poz. 1688)	Przygotowanie, gromadzenie, przetwarzanie i przekazywanie wewnątrz kraju i do instytucji międzynarodowych informacji o monitoringu i ocenach jakości powietrza.
Ministerstwo Środowiska	1	Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2017 r. poz. 519, z późn. zm.)	Przygotowanie, gromadzenie, przetwarzanie i przekazywanie wewnątrz kraju i do instytucji międzynarodowych informacji o programach ochrony powietrza oraz planach działań krótkoterminowych.
Instytut Ochrony Środowiska – Państwowy Instytut Badawczy	1	Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2017 r. poz. 519, z późn. zm.)	Wykonywanie modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu i opracowywanie analiz wyników modelowania.
Zarządy województw	16	Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2017 r. poz. 519, z późn. zm.)	Przygotowanie i przekazanie informacji o uchwalonych programach ochrony powietrza i planach działań krótkoterminowych oraz sprawozdań z ich realizacji.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

W celu zaopiniowania projekt zostanie przekazany do:

- 1) Wojewódzkich inspektoratów ochrony środowiska;
- 2) Zarządów województw;
- 3) Instytutu Ochrony Środowiska – Państwowego Instytutu Badawczego;
- 4) Wojewódzkich zespołów zarządzania kryzysowego.

Ponadto projekt zostanie przekazany do konsultacji społecznych do firm konsultingowych, zajmujących się przygotowaniem projektów programów ochrony powietrza oraz planów działań krótkoterminowych, a także sprawozdań z ich realizacji.

Treść projektu zostanie podana do publicznej wiadomości poprzez zamieszczenie zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji. Zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz. U. poz. 759) projekt rozporządzenia wraz z uzasadnieniem i oceną skutków regulacji zostanie skierowany do zaopiniowania przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego. Projekt nie dotyczy spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu

społecznego (Dz. U. poz. 1240). Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy problematyki zadań związków zawodowych, projekt nie podlega opiniowaniu przez reprezentatywne związki zawodowe.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0 (2017)	1 (2018)	2 (2019)	3 (2020)	4 (2021)	5 (2022)	6 (2023)	7 (2024)	8 (2025)	9 (2026)	10 (2027)	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
NFOŚiGW	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
NFOŚiGW	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
NFOŚiGW	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Źródła finansowania	Nie dotyczy.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń.	<p>Przedmiotowa regulacja nie będzie powodować zwiększenia wydatków jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżetu jednostek samorządu terytorialnego w zakresie przygotowania zaktualizowanej informacji o programach ochrony powietrza, jak również sprawozdaniach z ich realizacji, w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów. Skutki finansowe przygotowania tych informacji przez zarządy województw ujęte będą w Ocenie Skutków Regulacji do projektu rozporządzenia Ministra Środowiska zmieniającego rozporządzenie w sprawie programów ochrony powietrza oraz planów działań krótkoterminowych (Dz. U. z 2012 r. poz. 1028). Zauważyć należy, że zarządy województw przygotowują programy ochrony powietrza oraz sprawozdań z ich realizacji zlecają firmom konsultingowym w ramach środków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej/wojewódzkich funduszy. W ramach jednego zlecenia przygotowany jest zarówno projekt programu ochrony powietrza jak i zestawienie informacji o programie ochrony powietrza, którego zakres określany jest w projektowanym rozporządzeniu. To samo dotyczy się przygotowania sprawozdania z realizacji przedmiotowych programów.</p> <p>Dodatkowo, skutki finansowe powierzenia IOŚ-PIB zadań związanych z wykonywaniem modelowania matematycznego transportu i przemian substancji w powietrzu i opracowywaniem analiz wyników modelowania zostały określone w Ocenie Skutków Regulacji projektu ustawy o zmianie ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska oraz ustawy – Prawo ochrony środowiska (UC80). Ustawa zakłada, że realizacja przez IOŚ-PIB ww. zadań będzie finansowana ze środków NFOŚiGW, w ramach celu określonego w art. 400a ust. 1 pkt 15 ustawy Poś, do wysokości określonej w porozumieniu zawartym między NFOŚiGW a Instytutem. Projektowane rozporządzenie określa jedynie techniczne aspekty wykonywania przez IOŚ-PIB zadań w zakresie modelowania matematycznego (zakres i sposób przekazywania informacji) i bezpośrednio nie generuje samodzielnych i dodatkowych kosztów dla jednostek sektora finansów publicznych.</p>											

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2014 r.)	Duże przedsiębiorstwa, sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	Personel/Przedsiębiorstwo	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	0						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Zapewnienie jakości otrzymywanych danych dotyczących stanu powietrza – możliwość wymuszania pożądanych zachowań obywateli ograniczających zagrożenie ich zdrowia w przypadku przekraczania dopuszczalnych norm, weryfikacja osiągnięcia celów w programach ochrony powietrza.						
Niemierzalne	duże przedsiębiorstwa, sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0						
	Personel	0						

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

Odbiorcy projektowanej regulacji tj. wojewódzkie inspektoraty ochrony środowiska oraz zarządy województw, będą prowadzić ujednoczoną dokumentację w wersji elektronicznej. Ponieważ obecnie dostęp do sprzętu komputerowego i Internetu jest powszechny, przyjęte rozwiązanie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegółowo w odwróconej tabeli zgodności).	☐ nie ☒ tak ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☒ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczacji.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz: Dyrektywa 2015/1480 oraz Wytyczne wpłyną na zwiększenie liczby dokumentów, rozbudowę systemu informatycznego Inspekcji Ochrony Środowiska do gromadzenia i raportowania danych o stanie powietrza oraz ilości przetwarzanych danych. Projektowane zmiany dotyczą wdrożenia ww. Dyrektywy 2015/1480 oraz Wytycznych w zakresie aktualizacji dotychczas przekazywanych informacji dotyczących ocen jakości powietrza oraz programów ochrony powietrza i planów działań krótkoterminowych, jak i sprawozdań z ich realizacji.

9. Wpływ na rynek pracy

Regulacje prawne zaproponowane w projekcie nie będą miały wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☒ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
---	--	---

Omówienie wpływu	Wprowadzenie rozporządzenia zastępującego obowiązujące rozporządzenie umożliwi administracji rządowej (wojewódzkie inspektoraty ochrony środowiska) oraz administracji samorządowej (zarządy województw) przekazanie wymaganego, przez prawodawstwo oraz wytyczne Unii Europejskiej, zakresu danych dotyczącego wyników monitoringu i ocen jakości powietrza oraz programów ochrony powietrza i planów działań krótkoterminowych. Następnie po weryfikacji tych danych przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska oraz Ministerstwo Środowiska, zostaną one przekazane do Komisji Europejskiej, co pozwoli na wypełnienie obowiązku sprawozdawczego nałożonego przez prawodawstwo oraz wytyczne Unii Europejskiej w zakresie oceny i zarządzania jakością powietrza w Polsce. Projektowe rozporządzenie usprawni również system informowania społeczeństwa o stwierdzonych przekroczeniach poziomów alarmowych i informowania.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Projektowane rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Nie dotyczy.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
Brak.	